

การพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้เสริมทักษะการอ่านโน้ตฉบับพลัน
ตามแนวทางการสอนแบบย้อนกลับ สำหรับนักเรียนแซกโซโฟน
วิทยาลัยนาฏศิลป์

อรปรียา วิริโยธิน

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาดนตรีศึกษา
ปีการศึกษา 2567
ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา

THE DEVELOPMENT OF A LEARNING MANAGEMENT PLAN
TO ENHANCE SIGHT-READING SKILLS USING THE
BACKWARD DESIGN APPROACH FOR SAXOPHONE
STUDENTS AT THE COLLEGE OF DRAMATIC ARTS

ORNPREEYA WIRIYOTHIN

A thematic paper submitted in partial fulfilment of the requirements
For Master of Education Program in Music Education
Academic Year 2024
Copyright of Bansomdejchaopraya Rajabhat University

ชื่อเรื่อง	การพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้เสริมทักษะการอ่านโน้ตฉบับพลัน ตามแนวทางการสอนแบบย้อนกลับ สำหรับนักเรียนแซกโซโฟน วิทยาลัยนาฏศิลป์
ชื่อผู้วิจัย	อรปรียา วิริโยธิน
สาขาวิชา	ดนตรีศึกษา
อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก	ผศ.ดร.วรินทร์ สีเสียดงาม
อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม	ผศ.ดร.ณัฐศรัณย์ ทฤษฎีคุณ

มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยาอนุมัติให้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของ
การศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาดนตรีศึกษา

..... คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นุกูล สารวงษ์)

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

กรรมการสอบวิทยานิพนธ์

..... ประธานกรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.รุ่งเกียรติ สิริวงษ์สุวรรณ)

..... วรินทร์ สีสว่าง
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วรินทร์ สีสว่าง) กรรมการ

..... กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ณัฏฐ์ณีย์ ทฤษฎีคุณ)

..... กรรมการ
(รองศาสตราจารย์ ดร.สพัตรา วิไลลักษณ์)

..... กรรมการและเลขานุการ
(รองศาสตราจารย์ ดร.ณัฐนัย สิงห์ตสิริวรรณ)

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา

ชื่อเรื่อง การพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้เสริมทักษะการอ่านโน้ต
ฉบับล้นตามแนวทางการสอนแบบย้อนกลับสำหรับ
นักเรียนแซกโซโฟน วิทยาลัยนาฏศิลป์
ชื่อผู้วิจัย อรปรียา วิริโยธิน
สาขาวิชา ดนตรีศึกษา
อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วรินทร์ สีเสียดงาม
อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ณัฐศรีณย์ ทฤษฎีคุณ
ปีการศึกษา 2567

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง โดยมีวัตถุประสงค์วิจัย 1) เพื่อพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้เสริมทักษะการอ่านโน้ตฉบับล้น ตามแนวทางการสอนแบบย้อนกลับ สำหรับนักเรียนแซกโซโฟน วิทยาลัยนาฏศิลป์ 2) เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ของทักษะการอ่านโน้ตฉบับล้นของผู้เรียนหลังจากผ่านการเรียนรู้ด้วยแผนการจัดการเรียนรู้ ฯ 3) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของผู้เรียนหลังจากผ่านการเรียนรู้ ฯ โดยกลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียน เครื่องมือเอกแซกโซโฟน วิทยาลัยนาฏศิลป์ จำนวน 15 คน ที่เรียนมาแล้วไม่เกิน 3 ปี โดยเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย 1) แผนการจัดการเรียนรู้ 2) สื่อการสอน 3) เกณฑ์ประเมินทักษะ และ 4) แบบสอบถามความพึงพอใจ การรวบรวมข้อมูล โดยการหาค่าดัชนีความสอดคล้องของเครื่องมือ การหาค่าเฉลี่ย และการหาค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน มาวิเคราะห์ข้อมูล

ผลการวิจัยพบว่า

1. การพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้เสริมทักษะการอ่านโน้ตฉบับล้น การหาคุณภาพเครื่องมือ โดยการหาค่าดัชนีความสอดคล้องของเครื่องมือ ค่าเฉลี่ยรวมคือ 0.83 ซึ่งค่าเฉลี่ยมีค่ามากกว่า 0.5 ถือว่าใช้ได้
2. ผลสัมฤทธิ์ของทักษะการอ่านโน้ตฉบับล้นของผู้เรียนหลังจากผ่านการเรียนรู้ด้วยแผนการจัดการเรียนรู้เสริมทักษะการอ่านโน้ตฉบับล้น มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยยะสำคัญทางสถิติระดับ .05 โดยค่าเฉลี่ยหลังเรียน ($M = 17.40$, $SD = 1.12$) ซึ่งมากกว่าก่อนเรียน ($M = 11.30$, $SD = 1.29$) จึงสรุปได้ว่า นักเรียนมีผลการเรียนที่ดีขึ้นหลังจากผ่านการเรียนรู้
3. ความพึงพอใจของผู้เรียนหลังจากผ่านการจัดการเรียนรู้นี้มีความพึงพอใจโดยรวมอยู่ในระดับดี ($M = 4.39$, $SD = 0.63$)

คำสำคัญ : แผนการจัดการเรียนรู้ แนวทางการสอนแบบย้อนกลับ อ่านโน้ตฉบับล้น แซกโซโฟน

Title	The Development of a Learning Management Plan to Enhance Sight-Reading Skills Using the Backward Design Approach for Saxophone Students at the College of Dramatic Arts
Author	Ornpreeya Wiriyothin
Program	Music Education
Major Advisor	Assistant Professor Dr.Worinthorn Sisiangam
Co-advisor	Assistant Professor Dr.Natsarun Tissadikun
Academic Year	2024

ABSTRACT

This study is experimental research with the following objectives 1) To develop a learning management plan to enhance sight-reading skills based on the reverse teaching approach for saxophone students at the College of Dramatic Arts. 2) To evaluate the learning outcomes of students' sight-reading skills after participating in the learning management plan. 3) To assess students' satisfaction after learning through the developed learning management plan. The sample consisted of 15 saxophone students from the College of Dramatic Arts with no more than three years of experience. The research tools included a learning management plan, teaching materials, skill assessment criteria, and a satisfaction questionnaire. Data were collected by determining the index of item-objective congruence (IOC), calculating means, and analyzing standard deviations.

The findings revealed the following

1. The developed learning management plan for enhancing sight-reading skills had a quality index (IOC) mean of 0.83, exceeding the acceptable threshold of 0.5, indicating high validity.
2. Students' sight-reading skills showed a statistically significant improvement at the 0.05 level. The post-learning mean score ($M = 17.40$, $SD = 1.12$) was higher than the pre-learning mean score ($M = 11.30$, $SD = 1.29$), demonstrating improved learning outcomes.
3. Students' satisfaction with the learning experience was rated at a good level overall ($M = 4.39$, $SD = 0.63$).

Keywords : Learning Management Plan, Backward Design Approach, Sight-Reading, Saxophone.

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ สำเร็จลุล่วงได้เป็นอย่างดี ด้วยความกรุณาอย่างสูงจาก ผศ.ดร.วรินทร์สีเสียดงาม และผศ.ดร.ณัฐศรัณย์ ทฤษฎีคุณ อาจารย์ที่ปรึกษาการทำวิทยานิพนธ์ ที่ได้กรุณาอนุเคราะห์ให้คำปรึกษาแนะนำ การชี้แนะแนวทางการศึกษา ปรับแก้กระบวนการความคิดของผู้วิจัยรวมถึงตรวจสอบข้อบกพร่องต่างๆ พร้อมให้คำแนะนำในการปรับปรุงแก้ไขการทำวิทยานิพนธ์เล่มนี้จนสำเร็จด้วยดีตลอดมา สิ่งที่ได้มาทั้งหมดนี้ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูง

ขอกราบขอบพระคุณคณะผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่าน ดร.วิศุวัฒน์ พฤษวานิช ผศ.ดร.ณัฐวิชัย และ ผศ.จริญญา ตะลึงวิทย์ ที่กรุณาให้องค์ความรู้เกี่ยวกับการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้ถูกต้องเหมาะสม เพื่อพัฒนาองค์ความรู้การอ่านโน้ตฉบับพลันสำหรับแซกโซโฟน และช่วยตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือทำให้วิทยานิพนธ์เล่มนี้มีความสมบูรณ์ และ ขอขอบคุณกลุ่มตัวอย่างทั้ง 15 คน ที่สละเวลามาทำการทดลองและให้ข้อมูลด้านต่าง ๆ กับผู้วิจัย และ ขอขอบคุณ จ.ส.ท.ธนาภาค ไชยศรี ผู้ให้คำแนะนำช่วยเหลือ ดูแล และให้กำลังใจในการทำวิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วง

คุณค่าและประโยชน์อันพึงมีจากวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบให้แก่บิดา มารดา ตลอดจนบูรพาจารย์ผู้ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้และผู้มีพระคุณทุกท่าน สำหรับข้อบกพร่องต่าง ๆ ที่อาจเกิดขึ้นนั้น ผู้วิจัยขอน้อมรับผิดและยินดีรับฟังคำแนะนำจากทุกท่านที่ได้เข้ามาศึกษาเพื่อประโยชน์ในการพัฒนางานวิจัยต่อไป

อรปรียา วิริโยธิน

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ก
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	ข
กิตติกรรมประกาศ	ค
สารบัญ	ง
สารบัญภาพ	ฉ
สารบัญตาราง	ช
บทที่	
1 บทนำ	1
ความสำคัญและความเป็นมาของปัญหา	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย	3
ขอบเขตของการวิจัย	3
ประโยชน์ที่รับจากการวิจัย	4
นิยามศัพท์เฉพาะ	4
กรอบแนวคิดในการวิจัย	5
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	6
แผนการจัดการเรียนรู้	6
แนวการสอนแบบย้อนกลับ	8
หลักสูตรนาฏดุริยางคศิลป์ พุทธศักราช 2562	14
แซกโซโฟน	34
การอ่านโน้ตฉบับล้น	40
ความพึงพอใจ	41
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	43
3 วิธีการดำเนินการวิจัย	45
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	45
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	45
การเก็บรวบรวมข้อมูล	48
การวิเคราะห์ข้อมูล	48
สถิติที่ใช้ในงานวิจัย	49

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	50
ตอนที่ 1 การสร้างแผนการจัดการเรียนรู้ เรื่อง ทักษะการอ่านโน้ต แบบฉบับพลัน ตามแนวทางการสอนแบบย้อนกลับ สำหรับนักเรียนแซก โซโฟน วิทยาลัยนาฏศิลป์	50
ตอนที่ 2 คะแนนจากการทดสอบระหว่างเรียนของแผนการจัดการ เรียนรู้ที่ 1 และ 2 ของทักษะการอ่านโน้ตแบบฉบับพลัน ตามแนวทาง การสอนแบบย้อนกลับ สำหรับนักเรียนแซกโซโฟน วิทยาลัยนาฏศิลป์.	52
ตอนที่ 3 ผลสัมฤทธิ์ของทักษะการอ่านโน้ตแบบฉบับพลันของผู้เรียน หลังจากผ่านการเรียนรู้ด้วยแผนการจัดการเรียนรู้เสริมทักษะการอ่าน โน้ตฉบับพลัน ตามแนวทางการสอนแบบย้อนกลับ สำหรับนักเรียน แซกโซโฟน วิทยาลัยนาฏศิลป์	54
ตอนที่ 4 ผลความพึงพอใจต่อการใช้ต่อแผนการจัดการเรียนรู้เสริม ทักษะการอ่านโน้ตฉบับพลัน ตามแนวทางการสอนแบบย้อนกลับ สำหรับนักเรียนแซกโซโฟน วิทยาลัยนาฏศิลป์ หลังจากผ่านการจัดการ เรียนรู้ไปแล้ววิทยาลัยนาฏศิลป์ หลังจากผ่านการจัดการเรียนรู้ไปแล้ว.	55
5 สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	57
สรุปผลการวิจัย	57
อภิปรายผลการวิจัย	58
ข้อเสนอแนะ	60
บรรณานุกรม	61
ภาคผนวก	65
ภาคผนวก ก รายชื่อผู้เชี่ยวชาญ	66
ภาคผนวก ข หนังสือราชการ	68
ภาคผนวก ค ผลการวิเคราะห์เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	72
ภาคผนวก ง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	77
ประวัติผู้วิจัย	144

สารบัญภาพ

ภาพที่		หน้า
1.1	กรอบแนวคิดในการวิจัย	5
2.1	ลำดับขั้นตอนการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาความรู้ความสามารถที่คงทน	10
2.2	เครื่องมือการวัดและประเมินผลสำหรับแนวการสอนแบบย้อนกลับ	11
2.3	เครื่องมือการวัดและประเมินผลสำหรับขั้นตอนของแนวการสอนแบบย้อนกลับ	12
2.4	การสร้างแผนการจัดการเรียนรู้เสริมทักษะการอ่านโน้ตฉบับลงตามแนวการสอนย้อนกลับ	33
2.5	The original instruments of adolph sax	35
2.6	การวางรูปปากด้านข้างและด้านตรง	36
2.7	ภาพการวางนิ้วบนแซกโซโฟน	37
2.8	fingering chart saxophone	38
2.9	Comparative Fingering Tablature – Alto saxophone	39

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
2.1	มาตรฐานระดับมัธยมศึกษาตอนต้น กลุ่มสาระการเรียนรู้ดนตรีสากลหลักสูตร หลักสูตรนาฏดุริยางคศิลป์ พุทธศักราช 2562 13
2.2	ผลการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ดนตรีสากล ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 หลักสูตร นาฏดุริยางคศิลป์ พุทธศักราช 2562 14
2.3	ผลการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ดนตรีสากล ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 หลักสูตร นาฏดุริยางคศิลป์ พุทธศักราช 2562 17
2.4	ผลการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ดนตรีสากล ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 หลักสูตร นาฏดุริยางคศิลป์ พุทธศักราช 2562 20
2.5	เปรียบเทียบหลักสูตร 25
2.6	ตารางวิเคราะห์การจัดการเรียนการสอนแบบครูเป็นศูนย์กลางและแนวการ สอนแบบย้อนกลับ..... 30
2.7	ตารางวิเคราะห์แผนการจัดการเรียนรู้ที่ใช้แนวการสอนแบบย้อนกลับในเรื่อง การเสริมทักษะการอ่านโน้ตฉบับพลัน..... 31
4.1	แบบประเมินค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) แผนการจัดการเรียนรู้..... 51
4.2	แบบประเมินค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) เกณฑ์ประเมินทักษะการอ่านโน้ต ฉบับพลัน แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 - 2 ก่อนเรียน – หลังเรียน 52
4.3	คะแนนจากแบบทดสอบระหว่างเรียนของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 และ 2 ของทักษะการอ่านโน้ตแบบฉบับพลันของผู้เรียนก่อนเรียนและหลังเรียนรู้ด้วย แผนการจัดการเรียนรู้เสริมทักษะการอ่านโน้ตฉบับพลัน ตามแนวทางการสอน แบบย้อนกลับ สำหรับนักเรียนแซกโซโฟน วิทยาลัยนาฏศิลป์ 53
4.4	ผลสัมฤทธิ์ของทักษะการอ่านโน้ตแบบฉบับพลันของผู้เรียนก่อนเรียนและ หลังเรียนรู้ด้วยแผนการจัดการเรียนรู้เสริมทักษะการอ่านโน้ตฉบับพลัน ตามแนวทางการสอนแบบย้อนกลับ สำหรับนักเรียนแซกโซโฟน วิทยาลัยนาฏศิลป์ 54
4.5	การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนของผู้เรียนก่อนเรียนและหลังเรียนรู้ด้วย แผนการจัดการเรียนรู้เสริมทักษะการอ่านโน้ตฉบับพลัน ตามแนวทางการสอน แบบย้อนกลับ สำหรับนักเรียนแซกโซโฟน วิทยาลัยนาฏศิลป์ 55
4.6	ตารางแสดงค่า ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความพึงพอใจของนักเรียน ที่ มีต่อแผนการจัดการเรียนรู้เสริมทักษะการอ่านโน้ตฉบับพลัน ตามแนวทางการ สอนแบบย้อนกลับ สำหรับนักเรียนแซกโซโฟน วิทยาลัยนาฏศิลป์ หลังจากผ่าน การจัดการเรียนรู้ไปแล้ว 56

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

วิทยาลัยนาฏศิลป์ เป็นสถานศึกษา ที่มุ่งเน้นพัฒนาจุดมุ่งหมายพัฒนาทักษะวิชาชีพด้านดนตรีและนาฏศิลป์ทั้งไทยและสากล มีการจัดการเรียนการสอนโดยจัดตามกลุ่มภาควิชา 3 ภาควิชา ได้แก่ ภาควิชานาฏศิลป์ไทย ภาควิชาดุริยางค์ไทย และ ภาควิชาศิลปสากล ซึ่งในภาควิชาศิลปสากล ประกอบไปด้วย 3 กลุ่มสาระ กลุ่มสาระดนตรีสากล กลุ่มสาระคีตศิลป์สากล และกลุ่มสาระนาฏศิลป์สากล โดยจุดมุ่งหมายในการสำเร็จการศึกษา ของวิทยาลัยนาฏศิลป์ในระดับมัธยมต้นและประกาศนียบัตรวิชาชีพนั้น คือผู้เรียนต้องมีความรู้ความเข้าใจและมีทักษะในการปฏิบัติดนตรีหรือนาฏศิลป์ที่ผู้เรียนได้เลือกเรียน รวมไปถึงการบูรณาการความรู้ทักษะที่นักเรียนมีนั้นนำมาเผยแพร่ได้ ซึ่งในการที่ผู้เรียนสามารถสำเร็จการศึกษาได้นั้น ครูผู้สอนต้องบ่มเพาะความรู้พื้นฐานและเจตคติที่ดีต่อเครื่องมือที่นักเรียนเลือกเรียนให้เข้าใจจนผู้เรียนสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในอนาคตได้ (สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์, 2562 : 2)

แซกโซโฟน เป็นหนึ่งในเครื่องดนตรีที่มีการจัดการเรียนการสอนในกลุ่มสาระดนตรีสากลของวิทยาลัยนาฏศิลป์ทั้งระดับชั้นมัธยมต้นและระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพในการเรียนการสอนปฏิบัติแซกโซโฟนนั้นตามหลักสูตรนาฏดุริยางคศิลป์ วิทยาลัยนาฏศิลป์ ผู้เรียนจะต้องรู้ในเรื่องการอ่านโน้ตร้องโน้ต เขียนโน้ต หลักและวิธีปฏิบัติเครื่องดนตรีสากลเบื้องต้น การปฏิบัติดนตรีเดี่ยวและรวมวงโดยเน้นเทคนิคการปฏิบัติด้วยการแสดงออกอย่างมีคุณภาพการประเมินพัฒนาการทางทักษะดนตรีสากลของตนเองหลังจากการฝึกปฏิบัติ (สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์, 2562 : 348) ซึ่งเนื้อหาทั้งหมดในการเรียนการสอนวิชาปฏิบัติเอกเครื่องมือแซกโซโฟนนั้นมีสิ่งหนึ่งที่พบเจอตลอดการเรียนการสอนคือการอ่านโน้ตทักษะการอ่านโน้ตมีความสำคัญอย่างยิ่งในการจัดการเรียนการสอนหรือการฝึกปฏิบัติแซกโซโฟน โดยเฉพาะการอ่านโน้ตฉบับพล้นเพื่อให้เด็กเรียนอ่านโน้ตได้เร็วและถูกต้องในการฝึกปฏิบัติ ส่งเสริมให้นักเรียนนำไปใช้ในอนาคตดังที่ Space (2003 : 2) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการอ่านโน้ตฉบับพล้นว่า การอ่านโน้ตฉบับพล้นเป็นส่วนสำคัญของการเป็นนักดนตรีทุกคนและเป็นทักษะที่พึงประสงค์สำหรับนักดนตรีทุกระดับที่ต้องตระหนักได้ว่าความก้าวหน้าในอาชีพการแสดงจะถูกลดทอนลงเมื่อไม่มีทักษะการอ่านโน้ตฉบับพล้นนักดนตรีนักเรียนที่ไม่สามารถอ่านโน้ตแบบฉบับพล้นได้จะใช้เวลานานขึ้นเพื่อให้บรรลุเป้าหมายทางดนตรี

โดยในการจัดการเรียนการสอนในรายวิชาปฏิบัติเอกเครื่องมือแซกโซโฟนผู้วิจัยพบว่านักเรียนที่เริ่มเรียนวิทยาลัยนาฏศิลป์ช่วงเวลาไม่เกิน 3 ปีนั้นมีปัญหาการอ่านโน้ตฉบับพล้น โดยปัญหาที่กล่าวมานั้นทราบจากการวัดและประเมินผลด้านการอ่านโน้ต รวมไปถึงการสังเกตผู้เรียนจากการฝึกซ้อมการบรรเลงเดี่ยวและรวมวงนั้นพบว่านักเรียนกลุ่มดังกล่าวไม่สามารถอ่านโน้ตได้ถูกต้องและรวดเร็วได้ ส่งผลให้นักเรียนจะต้องทำการฝึกซ้อมโน้ตนั้น ๆ เป็นเวลานานมากขึ้น ซึ่งในส่วนนี้เมื่อนักเรียนใช้เวลาในการอ่านโน้ตนานขึ้นทำให้ระยะเวลาในการเรียนหรือการฝึกซ้อมเรื่องอื่นนั้น ๆ น้อยลงไปทำให้ผลการเรียนรู้ไม่เป็นไปตามวัตถุประสงค์รวมถึงครูผู้สอนต้องวางแผนการจัดการ

เรียนการสอนในครั้งต่อ ๆ ไปต้องปรับเปลี่ยนวิธีการสอน และ เมื่อนักเรียนไม่สามารถอ่านโน้ตได้ กล่องทำให้ไม่มีกำลังใจในการฝึกซ้อม ซึ่งในส่วนนี้ครูผู้สอนต้องศึกษาองค์ประกอบการพัฒนาการอ่านโน้ตฉบับล้นเพื่อจัดเนื้อหาสาระการที่เหมาะสม รวมไปถึงวิธีการสอน เทคนิคการสอน เพื่อกระตุ้นนักเรียนให้มีผลการเรียนรู้ให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์

การเปลี่ยนรูปแบบการจัดการเรียนการสอนจากการเน้นครูเป็นศูนย์กลางเป็นการที่ผู้เรียนและครูมีส่วนร่วมซึ่งกันและการในการเรียนการสอนจะช่วยส่งเสริมทักษะของผู้เรียนมากขึ้น ดังนั้นผู้วิจัยเล็งเห็นว่าแนวการสอนแบบย้อนกลับ (Backward Design) ที่มุ่งเน้นที่ชิ้นงานมีความเหมาะสมในการจัดการเรียนการสอนที่ทำให้ครูและผู้เรียนได้ร่วมกันพัฒนาและส่งเสริมทักษะของผู้เรียน ดังนั้นงานวิจัยของ Warner (2010 : 25) ได้กล่าวว่าการศึกษากับผู้เรียนในระดับประถมโดยใช้หลักสูตรดนตรีแนวการสอนแบบย้อนกลับและทฤษฎีของบลูม นั้น ผู้เรียนมีการพัฒนาในการเรียนดีขึ้นและสามารถนำแนวคิดนี้ไปใช้ในรายวิชาอื่น ๆ ได้

แนวทางการจัดการเรียนการสอนแบบย้อนกลับ (Backward Design) นั้นครูผู้สอนเป็นส่วนสำคัญในการจัดกิจกรรมเพื่อให้นักเรียนตั้งศักยภาพของตนเองออกมาโดยจะแสดงได้ชัดจากชิ้นงานที่ครูได้ตั้งเป้าหมายไปเมื่อตอนต้น ซึ่งแนวทางการสอนย้อนกลับนั้นเป็นเหมือนเข็มทิศในการจัดการเรียนการสอนว่าครูผู้สอนต้องพึงตระหนักอยู่เสมอว่า 1. การจัดกิจกรรมนั้นต้องการสอนอะไรสอนอย่างไรเพื่อให้นักเรียนได้ความรู้ความเข้าใจที่สุด 2. ชิ้นงานที่สามารถรับรู้ได้ถึงการพัฒนาของนักเรียนทั้งด้านพฤติกรรมและด้านทักษะ 3. ประสพการณ์การเรียนรู้แบบใดจะเป็นสิ่งที่สนับสนุนการเรียนรู้ของนักเรียนได้มากที่สุด (ซันธชัย อธิเกียรติ และ ธนารักษ์ สารเถื่อนแก้ว, 2559 : 15-16) อีกทั้งงานวิจัยของ Armes (2020 : 54) ได้กล่าวว่า การเลือกบทเพลงในการเรียนการสอนนั้นเป็นสิ่งจำเป็นโดยเป็นความรับผิดชอบของครูผู้สอนในการเลือกบทเพลงให้ผู้เรียนได้ฝึกปฏิบัติจากประสบการณ์ตรงทั้งการเรียนรู้ในทางทฤษฎีและปฏิบัติ การจัดการเรียนการสอนแบบย้อนกลับ เป็นแนวทางการสอนที่สอดคล้องกับเป้าหมายทางปรัชญาและการสอนที่จะช่วยให้ครูผู้สอนสามารถเลือกเพลงและสื่อการเรียนรู้อย่างมีคุณภาพ เพื่อตอบสนองต่อเป้าหมายการเรียนรู้ที่ตั้งไว้ นำไปสู่การฝึกซ้อมและการปฏิบัติที่ดีของผู้เรียน

สิ่งหนึ่งที่สำคัญต่อการจัดการเรียนการสอนนั้นคือแผนการจัดการเรียนรู้ที่เปรียบดังเข็มทิศในการจัดการเรียนการสอนของครูว่าจะสร้างกิจกรรมให้สอดคล้องกับเป้าหมายของหลักสูตรอย่างไร จะจัดเรียงเนื้อหาสาระอย่างไรจะใช้สิ่งใดเป็นการวัดและประเมินผลซึ่งแผนกิจกรรมเป็นส่วนประกอบสำคัญสำหรับครูให้ทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพเป็นลำดับขั้นตอนนั่นเองด้วยเหตุผลนี้ ผู้วิจัยจึงมีแนวคิดที่จะนำแนวทางการสอนแบบย้อนกลับมาพัฒนาแผนการเรียนรู้เสริมทักษะการอ่านโน้ตฉบับล้น สำหรับนักเรียนแซกโซโฟนวิทยาลัยนาฏศิลป์ และนำไปสู่การปฏิบัติแซกโซโฟนที่ดียิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้เสริมทักษะการอ่านโน้ตฉบับพลัน ตามแนวทางการสอนแบบย้อนกลับ สำหรับนักเรียนแซกโซโฟน วิทยาลัยนาฏศิลป์
2. เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ของทักษะการอ่านโน้ตฉบับพลันของผู้เรียนหลังจากผ่านการเรียนรู้ด้วยแผนการจัดการเรียนรู้เสริมทักษะการอ่านโน้ตฉบับพลัน ตามแนวทางการสอนแบบย้อนกลับ สำหรับนักเรียนแซกโซโฟน วิทยาลัยนาฏศิลป์
3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อแผนการจัดการเรียนรู้เสริมทักษะการอ่านโน้ตฉบับพลัน ตามแนวทางการสอนแบบย้อนกลับ สำหรับนักเรียนแซกโซโฟน วิทยาลัยนาฏศิลป์ หลังจากผ่านการจัดการเรียนรู้ไปแล้ว

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

ประชากร คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 – 3 และนักเรียนชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1-3 เครื่องมือเอกแซกโซโฟน จำนวน 21 คน ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2567 วิทยาลัยนาฏศิลป์

กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 – 3 และนักเรียนชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1-3 เครื่องมือเอกแซกโซโฟน จำนวน 15 คน ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2567 วิทยาลัยนาฏศิลป์ ที่เรียนมาแล้วไม่เกิน 3 ปี เนื่องจากนักเรียนขาดความแม่นยำเรื่องการอ่านโน้ตฉบับพลัน

ตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรต้น ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้เสริมทักษะการอ่านโน้ตฉบับพลัน ตามแนวทางการสอนแบบย้อนกลับ สำหรับนักเรียนแซกโซโฟน วิทยาลัยนาฏศิลป์

ตัวแปรตาม ได้แก่ ผลสัมฤทธิ์ของทักษะการอ่านโน้ตฉบับพลันของผู้เรียนหลังจากผ่านการเรียนโดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้เสริมทักษะการอ่านโน้ตฉบับพลัน ตามแนวทางการสอนแบบย้อนกลับ สำหรับนักเรียน แซกโซโฟน วิทยาลัยนาฏศิลป์ และ ความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อการเรียนโดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้เสริมทักษะการอ่านโน้ตฉบับพลัน ตามแนวทางการสอนแบบย้อนกลับ สำหรับนักเรียนแซกโซโฟน วิทยาลัยนาฏศิลป์

เนื้อหา

ขอบข่ายในงานวิจัยนี้ได้กล่าวถึงการพัฒนาการอ่านโน้ตฉบับพลันโน้ตหลักการในการเรื่องเนื้อหาในการจัดการเรียนการสอนนั้นมุ่งเน้นเกี่ยวกับการอ่านโน้ตและเทคนิคการอ่านโน้ตรวมไปถึงทักษะในการปฏิบัติแซกโซโฟนเบื้องต้น ซึ่ง ประกอบได้ด้วยเรื่อง

1. เรื่องคำโน้ต ตัวกลม ตัวขาว ตัวดำ ตัวเข้บ็ต 1 ชั้น ตัวเข้บ็ต 2 ชั้น
2. เครื่องหมายกำหนดจังหวะแบบปกติ (Simple Time) 4/4
3. การอ่านคำโน้ตโดยการตบจังหวะ และการร้องโน้ต
4. สร้ระทำนองและการวางนิ้วในการบรรเลงแซกโซโฟน การหายใจ การใช้ลิ้ม
5. บันไดเสียง G major D Major F Major และ Bb Major
6. เทคนิคการอ่านโน้ตฉบับพลัน การกวาดสายตา

ระยะเวลา

จำนวน 8 วัน วันละ 2 ชั่วโมง รวมเป็นระยะเวลาทั้งสิ้น จำนวน 16 ชั่วโมง ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2567

ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

1. ได้แผนการจัดการเรียนรู้เสริมทักษะการอ่านโน้ตฉบับพลัน ตามแนวทางการสอนแบบย้อนกลับ สำหรับนักเรียนแซกโซโฟน วิทยาลัยนาฏศิลป์
2. ได้ทราบถึงผลสัมฤทธิ์ด้านทักษะการอ่านโน้ตฉบับพลันของผู้เรียนหลังจากผ่านการเรียนรู้ด้วยแผนการจัดการเรียนรู้เสริมทักษะการอ่านโน้ตฉบับพลัน ตามแนวทางการสอนแบบย้อนกลับ สำหรับนักเรียนแซกโซโฟน วิทยาลัยนาฏศิลป์
3. ผู้วิจัยทราบถึงความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อการเรียนโดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้เสริมทักษะการอ่านโน้ตฉบับพลัน

นิยามศัพท์เฉพาะ

วิทยาลัยนาฏศิลป์ หมายถึง สถานศึกษาที่มีการจัดการเรียนการสอนออกเป็น 3 ภาควิชา คือ ภาควิชานาฏศิลป์ไทย ภาควิชาดุริยางค์ไทยและภาควิชา ศิลปสากล ซึ่งจัดการศึกษาในระดับมัธยมศึกษาปีที่ 1 – 3 และระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1-3 ตั้งอยู่ที่ 119 หมู่ 3 ตำบลศาลายา อำเภอ พุทธมณฑล จังหวัดนครปฐม

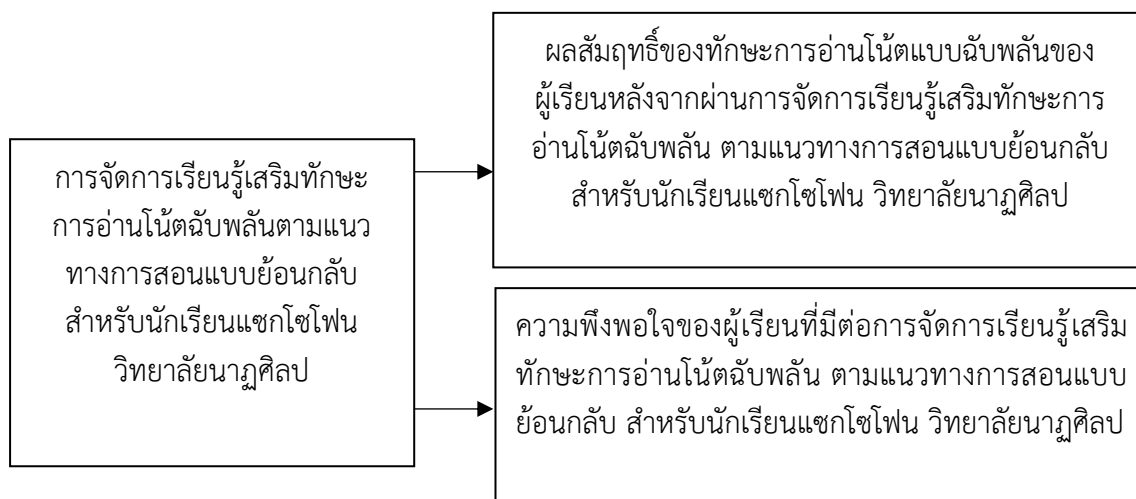
แนวการสอนแบบย้อนกลับ หมายถึง แนวคิดการจัดการเรียนรูปแบบหนึ่งที่ทำให้ผู้เรียนสามารถอ่านโน้ตและบรรเลงบทเพลงสำเร็จโดยครูผู้สอนถอดบทเรียนในการอ่านโน้ตมาจัดกระบวนการเรียนการสอนให้นำไปสู่ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ผู้เรียนสามารถอ่านโน้ตและปฏิบัติบทเพลงได้

แผนการจัดการเรียนรู้เสริมทักษะ หมายถึง เอกสารอำนวยความสะดวกสำหรับครูในการจัดกิจกรรมที่แสดงถึงการลำดับขั้นการจัดกิจกรรม เพื่อเสริมให้ทักษะเรื่องการอ่านโน้ตดีขึ้นเพิ่มตามจากในรายวิชาดนตรีสากล และ ดุริยางค์สากล ซึ่งภายในแผนการจัดการเรียนรู้เสริมทักษะประกอบไปด้วยแผนการจัดการเรียนรู้ เนื้อหาสาระดนตรี สื่อการสอน การวัดและประเมินผล

ผลสัมฤทธิ์ทักษะการอ่านโน้ตฉบับพลัน หมายถึง ผลสัมฤทธิ์ทักษะ การอ่านโน้ตฉบับพลันของนักเรียนแซกโซโฟน วิทยาลัยนาฏศิลป์ ที่สามารถปฏิบัติบนแซกโซโฟนได้อย่างความถูกต้อง โดยวัดจากแบบทดสอบ ภายในแผนการจัดการเรียนรู้เสริมทักษะการอ่านโน้ตฉบับพลันตามแนวทางการสอนแบบย้อนกลับ สำหรับนักเรียนแซกโซโฟน วิทยาลัยนาฏศิลป์

ความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรม หมายถึง การที่ผู้เรียนแสดงออกถึงความรู้สึกที่มีต่อแผนการจัดการเรียนรู้ โดยวัดจากแบบประเมินความพึงพอใจ ภายในแผนการจัดการเรียนรู้เสริมทักษะการอ่านโน้ตฉบับพลัน ตามแนวทางการสอนแบบย้อนกลับ สำหรับนักเรียนแซกโซโฟน วิทยาลัยนาฏศิลป์

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ภาพที่ 1.1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

บทที่ 2

เอกสารและวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนา แผนการจัดการเรียนรู้เสริมทักษะการอ่านโน้ตฉบับพลัน ตามแนวทางการสอนแบบย้อนกลับ สำหรับนักเรียนแซกโซโฟน วิทยาลัยนาฏศิลป์ และได้นำเสนอตามหัวข้อดังนี้

1. แผนการจัดการเรียนรู้
2. แนวการสอนแบบย้อนกลับ
3. หลักสูตรนาฏดุริยางคศิลป์ พุทธศักราช 2562
4. แซกโซโฟน
5. การอ่านโน้ตฉบับพลัน
6. ความพึงพอใจ
7. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

แผนการจัดการเรียนรู้

แผนการจัดกิจกรรมเป็นส่วนสำคัญในการจัดการเรียนการสอนทุกรูปแบบโดยในการ จัดสร้างแผนกิจกรรมนั้นผู้สร้างต้องเข้าใจว่าแผนกิจกรรมมีความสำคัญอย่างไรมีส่วนประกอบอะไรรวมไปถึงหลักการใช้งานและวิธีการสร้างและองค์ประกอบต่างๆของแผนกิจกรรมเพื่อให้ผู้ใช้นั้นใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพสูงสุด

1. ความหมายของแผนการจัดการเรียนรู้

สำลี รักสุทธี และคณะ (2544 : 81) กล่าวว่า แผนการจัดการเรียนรู้ คือ โครงการ กิจกรรม การเรียนรู้ที่ครูกำหนดไว้ หลักฐาน ในการจัดการเรียนรู้ให้เป็นลำดับเพื่อสะดวกในการจัดการชั้นเรียน ให้ผู้สอนสามารถจัดเนื้อหาสาระให้มีความต่อเนื่องในการเรียนจัดกิจกรรมการเรียนการสอนตรงกับเป้าหมายที่ตั้งไว้และเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพในการสอนตามมาตรฐานการเรียนรู้และสอดคล้องกับหลักสูตรสถานศึกษา

ศศิธร เวียงวิสัย (2556 : 51) ได้กล่าวว่า แผนการจัดการเรียนรู้คือแผนการสอนที่ครูจัดทำขึ้นตามแนวทางของกรมวิชาการภายใต้กรอบเนื้อหาที่ผู้สอนต้องการให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้โดยกำหนดจุดประสงค์ วิธีการดำเนินการหรือกิจกรรม สื่อการสอน วิธีวัดและประเมินผล ที่สอดคล้องกับจุดประสงค์

2. ขั้นตอนการสร้างแผนการจัดการเรียนรู้

กรมวิชาการ (2545 : 44-45) และ นิมนวล ทศวัฒน์ (2540 : 543) ได้กล่าวว่า การสร้างแผนการจัดการเรียนรู้นั้นครูผู้สอนมีอิสระทางความคิดในการเลือกใช้กิจกรรม เครื่องมือวัดประเมินเทคนิคการจัดการเรียนการสอน แต่สิ่งที่ครูผู้สอนต้องคำนึงถึงคือ หลักสูตรของสถานศึกษา โดยขั้นตอนการสร้างมีดังนี้

2.1 ศึกษาหลักสูตรสถานศึกษากลุ่มสาระการเรียนรู้ระดับชั้น ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง จุดประสงค์รายวิชา และย่อเนื้อหาสาระของรายวิชาเป็นหน่วยการเรียนรู้

2.2 ศึกษาจุดประสงค์ของหลักสูตรเพื่อทำความเข้าใจว่าจะทำการเปลี่ยน พฤติกรรมผู้เรียนอย่างไรหลังจากจัดการเรียนการสอนจบแล้ว

2.3 ศึกษากิจกรรมการจัดการเรียนการสอนและเทคนิคการสอนว่าอะไรเหมาะสมกับหน่วยการเรียนรู้ต่างๆ

2.4 ศึกษาสื่อการสอนว่าสื่อไหนเหมาะสมกับจุดประสงค์ เนื้อหาสาระ ตลอดจนระดับชั้นของผู้เรียน

2.5 นำสิ่งที่ศึกษามาเลือกหน่วยการเรียนรู้มาจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ให้เหมาะสมกับเนื้อหาสาระของหน่วยการเรียนรู้มากำหนดจุดประสงค์ จัดทำกิจกรรมสื่อการสอน การวัดและประเมินผล โดยทุกอย่างภายในแผนการจัดการเรียนรู้ต้องสอดคล้องกับ เนื้อหาสาระและจุดประสงค์ของแผนการจัดการเรียนรู้ (วัลลภ กันทรพย, 2534 : 45)

3. องค์ประกอบและหลักการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้

ศศิธร เวียงวิสัย (2556 : 54) ได้กล่าวว่า แผนการจัดการเรียนรู้มีองค์ประกอบสำคัญได้แก่ สาระสำคัญ จุดประสงค์การเรียนรู้เชิงพฤติกรรม สาระการเรียนรู้ กิจกรรมการเรียนรู้ สื่อการสอน หรือแหล่งเรียนรู้ การวัดและประเมินผล กิจกรรมเสนอแนะ ความคิดเห็นผู้บริหาร และบันทึกหลังสอน

ปรีศนพงศ์ บัวช่วย (2547 : 18-19) กล่าวว่า แผนการจัดกิจกรรมนั้นเป็นเอกสารที่ครูเขียนแล้วครอบคลุมชัดเจนเกี่ยวกับ การจัดการเรียนการสอนในครั้งนั้นๆ โดยองค์ประกอบที่ต้องมีภายในแผนการจัดการเรียนการสอน ดังนี้

3.1 ชื่อแผน/ชื่อหัวข้อ เป็นชื่อเรื่องที่ต้องการสอนอาจจะย่อมาจากหน่วยการเรียนรู้ของหลักสูตรก็ได้

3.2 จำนวนชั่วโมง คือจำนวนชั่วโมงที่ทำการสอนในแผนนั้นๆ วิเคราะห์จากเนื้อหาและความสำคัญของหัวข้อนั้นๆ

3.3 ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง คือสิ่งที่ต้องการให้ผู้เรียนติดตัวไปถึงอนาคต ทั้งความรู้ ทักษะและเจตคติและยังเป็นกรอบกำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้ในแผนนั้นๆ โดยการเขียนผลการเรียนรู้ที่คาดหวังควรเป็นประโยคที่กระชับและสมบูรณ์มีใจความชัดเจนตรงกับเนื้อหาสาระที่ต้องการสอน

3.4 จุดประสงค์ คือการเขียนสิ่งที่มุ่งหวังให้เกิดขึ้นกับนักเรียนทั้งในตอนทำกิจกรรม และหลังจากผ่านกระบวนการเรียนการสอนนั้นครบถ้วนแล้วโดยเขียนออกมาในเชิงพฤติกรรม ทั้งด้านความรู้ ทักษะและเจตคติของผู้เรียน

3.5 สาระการเรียนรู้ คือ สาระความรู้ที่ผู้เรียนจะพบเจอในแผนการจัดการเรียนการสอน

3.6 กิจกรรมการเรียนการสอน คือประสบการณ์ที่นักเรียนจะพบเจอในแผนนั้นๆ โดยครูผู้สอนสามารถเขียนวิธีการอธิบายเป็นขั้นตอนได้เพื่ออำนวยความสะดวก

3.7 สื่อการเรียนการสอนคือ สื่อวัสดุ อุปกรณ์ที่ใช้ประกอบการจัดการเรียนการสอนนั้นๆอาจเป็น ภาพ ของจริง บัตรคำ โฉนดสิ่งที่ครูเลือกมาต้องสอดคล้องกับบทเรียน และต้องคำนึงถึง

ความประโยชน์ ประสิทธิภาพ ความปลอดภัยและความประหยัดของสื่ออื่นๆ ซึ่งลักษณะพิเศษของสื่อ นั้นเป็นสิ่งที่ช่วยเสริมประสบการณ์ให้แก่ผู้เรียน ครูสามารถจัดการเรียนการสอนในรูปแบบต่างๆให้ รวมไปถึงพัฒนาและแก้ไขปัญหาทักษะต่างๆของผู้เรียนให้ตรงตามจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้ได้ ทั้งนี้สื่อสามารถแยกได้หลายประเภท คือ

3.7.1 ภาพนิ่ง คือรูปภาพ ภาพถ่าย ภาพในหนังสือ

3.7.2 การบันทึกเสียง เป็นสื่อที่เก็บเสียงได้ เช่น เทปบันทึกเสียง แผ่นเสียง

3.7.3 ภาพเคลื่อนไหว เป็นสื่อที่มีภาพเคลื่อนไหวจะมีหรือไม่มีเสียงก็ได้ เช่น ภาพยนตร์ เทปโทรทัศน์ เป็นต้น

3.7.4 โทรทัศน์ โดยสื่อประเภทนี้ครอบคลุมถึงวัสดุอิเล็กทรอนิกส์ต่างๆที่ให้ผู้รับสื่อได้ยินและได้เห็นภาพ

3.7.5 ของจริง สถานการณ์จำลอง คือเหตุการณ์ สิ่งของ การจัดสถานการณ์จำลองที่ใช้สื่อต่างๆประกอบกัน

3.7.6 การสอนแบบโปรแกรมและคอมพิวเตอร์ช่วยสอนคือการจัดลำดับความรู้เพื่อเตรียมให้ผู้เรียนตอบสนองเชื้อโปรแกรมสอนที่เตรียมไว้ใช้กับคอมพิวเตอร์

3.8 การวัดและประเมินผล คือสิ่งที่ครูกำหนดไว้สำหรับการวัดความรู้ ทักษะ และ เจตคติหลักจากจัดการเรียนการสอนแล้วเสร็จ ทำให้ทราบว่าครูสอนบรรลุผลตามจุดประสงค์หรือไม่ โดยสามารถใช้ได้หลายวิธีเช่น การทดสอบ การทำกิจกรรม การสังเกต เป็นต้น

ศศิธร เวียงวิสัย (2556 : 55) กล่าวว่า หลักการเรียนแผนการจัดการเรียนรู้ผู้เขียนต้องวางแผนล่วงหน้าก่อนการเขียน โดยศึกษาเนื้อหาที่จะเขียน แบ่งหน่วยย่อย แบ่งเวลาที่ใช้ วางแผน กิจกรรมและสื่อที่ใช้ แล้วเขียนแผนให้ละเอียดตามลำดับขั้นตอนของกิจกรรมการสอนทุกหัวข้อ โดยการสอนทุกหัวข้อต้องสอดคล้องเกี่ยวเนื่องกัน ใช้ภาษาที่เข้าใจง่าย รวมไปถึงมีการหาประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้

จะเห็นได้ว่าองค์ประกอบการจัดการเรียนการสอนจะต้องมี หัวข้อ จำนวนชั่วโมง ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง จุดประสงค์ สารการเรียนรู้ กิจกรรมการเรียนการสอน สื่อการสอนการวัด และประเมินผล ทั้งนี้แผนการสอนสามารถจัดออกมาได้หลายรูปแบบเช่น แผนหน้าเดียว แผนกิ่งตาราง แผนแบบตาราง

แนวการสอนแบบย้อนกลับ

1. ความหมายการสอนแนวการสอนแบบย้อนกลับ

แนวการสอนแบบย้อนกลับเป็นแนวทางการจัดการเรียนการสอนแบบหนึ่งที่น่าสนใจ เป้าหมายของการเรียนรู้เป็นจุดตั้งเพื่อสร้างกิจกรรมและการวัดประเมินผล เพื่อให้การเรียนการสอนนั้นกระชับ และมุ่งเน้นผลของผู้เรียนโดยวัดความรู้ความเข้าใจได้จาก ชิ้นงาน การแสดงออกของผู้เรียนซึ่ง Wiggins and McTighe (1998) ได้พัฒนาแนวการสอนย้อนกลับจากรูปแบบการจัดการเรียนรู้ของ Tyler ที่คำนึงถึงการสร้างกิจกรรม เพื่อให้ผู้เรียนเกิดประสบการณ์เรียนรู้ โดย Wiggins and McTighe ได้พัฒนาแนวการสอนที่คำนึงถึงผลงานหรือชิ้นงานเพื่อนำไปประเมินและวัดผลการเรียนรู้ของผู้เรียน และจุดประสงค์ ซึ่งสิ่งที่ทำให้ผู้เรียนได้ผลงานและชิ้นงานนั้นครูผู้สอนต้องจัดกิจกรรมที่จะสร้างให้

ผู้เรียนเกิดความรู้ความเข้าใจตรงตามจุดประสงค์ที่ได้ตั้งไว้ ดังที่ วิชัย วงษ์ใหญ่ (2552 : 141) ได้ให้ความหมายของแนวการสอนแบบย้อนกลับไว้ว่า เป็นการวางแผนเพื่อมุ่งเน้นให้ผู้เรียนนั้นได้เกิดความรู้ความเข้าใจแบบฝังลึก โดยกำหนดผลการเรียนรู้จากคำอธิบายรายวิชาและมาตรฐาน เพื่อกำหนดพฤติกรรมนักเรียน จุดประสงค์การเรียนรู้และการวัดประเมินผลรวมไปถึงการออกแบบกิจกรรมให้กระชับ และให้สอดคล้องกับจุดประสงค์ที่ได้ตั้งไว้ สอดคล้องกับการให้ความหมายของ เดชกุล มัทวานุกุล (2559 : 2) กล่าวว่า แนวการสอนแบบย้อนกลับเป็นการออกแบบหลักสูตรด้านการสอนโดยการกำหนดเป้าหมายไว้ก่อนการเลือกกิจกรรมโดยการสอนนั้นต้องสอดคล้องกับเป้าหมายที่กำหนดไว้เพื่อให้มั่นใจว่าเนื้อหาการเรียนการสอนนั้นจะส่งเสริมการเรียนรู้ให้กับผู้เรียนตามเป้าหมาย

2. แนวการจัดกิจกรรมตามแนวแบบย้อนกลับ

แนวการจัดกิจกรรมตามแนวการสอนแบบย้อนกลับนั้น มี 3 ขั้นตอน ในการจัดกิจกรรมเพื่อให้ผู้เรียนได้ผลสัมฤทธิ์ตามวัตถุประสงค์การเรียนรู้ คือ 1. กำหนดเป้าหมายการเรียนรู้ 2. กำหนดชิ้นงานหรือหลักฐานทางพฤติกรรม และ 3. วางแผนกิจกรรมเพื่อร้อยเรียงสู่ชิ้นงานที่ได้กำหนดไว้เบื้องต้น ซึ่ง เดชกุล มัทวานุกุล (2559 : 2 - 6 อ้างอิงจาก Wiggins and McTighe, 1998) ได้ให้แนวทางการจัดกิจกรรมตามแนวการสอนแบบย้อนกลับ ไว้ 3 ขั้นตอน คือ

2.1 การกำหนดความรู้ความสามารถที่ต้องการให้เกิดขึ้นกับผู้เรียน โดยในส่วนนี้ครูผู้สอนต้องกำหนดเป้าหมายในการเรียนรู้ ซึ่งเป็นสิ่งที่แสดงออกเป็นร่องรอยหลักฐานในการเรียน เช่น ชิ้นงาน ผลผลิตต่างๆ โดยขั้นนี้ครูผู้สอนต้องวิเคราะห์การมาตรฐานการเรียนรู้ในแต่ละรายวิชาหรือระดับชั้นว่าสิ่งใดสำคัญเพื่อจัดลำดับการเรียนการสอนให้เหมาะสม

2.2 การกำหนดพฤติกรรมหรือหลักฐานสำคัญที่แสดงให้เห็นว่าผู้เรียนบรรลุผลการเรียนรู้ตามที่กำหนด ซึ่งเป็นขั้นตอนที่ 2 หลังจากการกำหนดความรู้คือการกำหนดว่าผู้เรียนเมื่อบรรลุผลการเรียนแล้วจะออกมาเป็นแบบใด ซึ่งการกำหนดพฤติกรรมที่ผู้เรียนจะแสดงออกหลังบรรลุผลการเรียนนั้นมีหลายรูปแบบเช่นการอธิบายความรู้ แปลความหมายต่างๆจากเนื้อหาที่เรียนได้ประยุกต์และนำเนื้อหาที่เราไปใช้ได้เอง เชื่อมโยงและแก้ปัญหาได้ และมีความรู้ความเข้าใจเป็นของตนเองซึ่งสิ่งเหล่านี้จะเกิดขึ้นได้จาก กระบวนการสร้างกิจกรรมต่างๆที่ส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียนที่ครูผู้สอนได้จัดให้ซึ่งในส่วนนี้อาจเป็นหลักฐานร่องรอยการเรียนรู้เอกสารหรือผลผลิตต่าง ๆ จากการเรียน ซึ่งสิ่งนี้สามารถนำไปวัดและประเมินผลของผู้เรียนได้

2.3 การออกแบบกิจกรรม โดยครูผู้สอนนั้นต้องวิเคราะห์เนื้อหา มาตรฐานในรายวิชาตลอดจนจัดเรียงและคัดสรรกิจกรรมเพื่อให้แต่ละหน่วยการเรียนรู้ที่ครูผู้สอนออกแบบกิจกรรมนั้น มีความเหมาะสม ตามที่ได้กำหนดความรู้ความสามารถที่จะเกิดขึ้นกับผู้เรียนซึ่งครูผู้สอนต้องทำให้ผู้เรียนเกิดความรู้ความเข้าใจคงทน โดยในส่วนนี้ถ้าครูผู้สอนได้ทำการวิเคราะห์แล้วนั้นจะทำให้กรอบในการออกแบบกิจกรรมและวิธีการวัดและประเมินผลได้ชัดเจนมากยิ่งขึ้นและเพื่อให้ไม่หลุดประเด็นการกำหนดเป้าหมายของการเรียนรู้ที่ครูผู้สอนได้กำหนดไว้เบื้องต้น

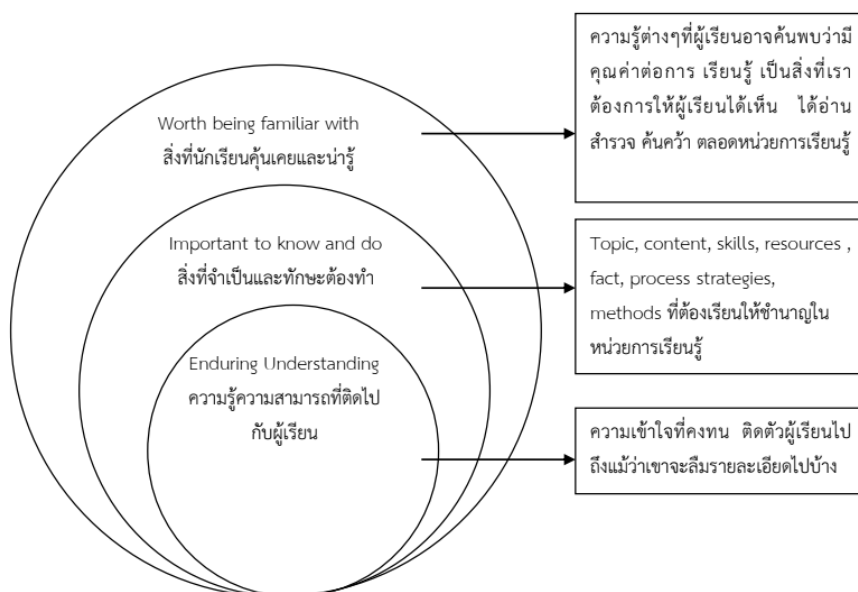
สอดคล้องกับ ชันธชัย อธิเกียรติ และธนารักษ์ สารเถื่อนแก้ว (ม.ป.ป. : 15-16) ได้ให้แนวคิดในการจัดกิจกรรมในการจัดกิจกรรมตามแนวแบบย้อนกลับ โดยครูผู้สอนต้องตั้งคำถาม 3 ข้อคือ 1) อะไรคือความเข้าใจที่ต้องการและมีคุณค่า 2) อะไรคือพยานหลักฐานของความเข้าใจ และ 3) ประสบการณ์การเรียนรู้และการสอนอะไรที่จะสนับสนุนทำให้เกิดความเข้าใจ ความสนใจ

และความยอดเยี่ยมในหลักฐานนั้นๆ ซึ่งคำถาม 3 ข้อนี้อธิบายหลักการที่ครูต้องนำมาสร้างกิจกรรมให้ผู้เรียนได้เกิดประโยชน์สูงสุด โดยแนวทางมี 3 ชั้น คือ

1. กำหนดเป้าหมาย โดยครูผู้สอนต้องวิเคราะห์ เนื้อหา มาตรฐาน และจุดมุ่งหมาย ในรายวิชานั้นต้องการให้ผู้เรียนได้เรียนรู้หรือพัฒนาทักษะอะไร เพื่อเป็นกรอบในการการจัดกิจกรรม

2. กำหนดหลักฐานและวิธีวัดประเมินผลการเรียนรู้ โดยการระบุเครื่องมือและการวัดและประเมินจากพฤติกรรมเพื่อวัดว่าผู้เรียนเกิดการเรียนรู้บรรลุผลหรือไม่ซึ่งการวัดและประเมินสามารถเกิดขึ้นได้เป็นทั้งหน่วยย่อย ๆ การสังเกตความพร้อมในการเรียน การสะท้อนจากชิ้นงาน เป็นต้น ซึ่งสิ่งต่าง ๆ นั้นคือร่องรอยหลักฐานการเรียนรู้ของผู้เรียนที่เราสามารถวัดและประเมินผลได้ โดยการสร้างเครื่องมือการวัดนั้นครูต้องระบุบ่งชี้พฤติกรรมผู้เรียนอย่างชัดเจน

3. วางแผนการจัดกิจกรรมและเสริมสร้างประสบการณ์การเรียนรู้ เป็นการสร้างกิจกรรมการเรียนรู้ให้กับผู้เรียนได้เกิดผลการเรียนรู้ตรงเป้าหมายและสนับสนุนให้เกิดความรู้ที่ฝังแน่น โดนครูต้องคำนึงถึงว่า ผู้เรียนต้องรู้ถึงความรู้และทักษะอะไรบ้างในกิจกรรมนั้น ผู้สอนต้องส่งเสริมผู้เรียนอย่างไรให้ผู้เรียนได้ผลการเรียนรู้ตรงกับเป้าหมายครูควรใช้สื่ออะไรเพื่อกระตุ้นการเรียนรู้ของผู้เรียน กำหนดขอบเขตการเรียนรู้ รูปแบบกิจกรรม สื่อ การประเมินให้สอดคล้องกับเป้าหมาย

ภาพที่ 2.1 ลำดับขั้นตอนการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาความรู้ความสามารถที่คงทน
ที่มา : เดชกุล มัทวานุกุล, 2559: 3 อ้างอิงจาก Wiggins and McTighe, 1998

3 การวัดและประเมินผลตามแนวการสอนแบบย้อนกลับ

เดชกุล มัทวานุกุล (2559 : 4-5 อ้างอิงจาก Wiggins and McTighe, 1998) ได้ให้หลักการวัดและประเมินผลแนวการสอนย้อนกลับไว้ว่า กำหนดเครื่องมือการวัดและประเมินผลจากจุดประสงค์การเรียนรู้และกิจกรรมที่ได้ออกแบบไว้ โดยใช้วิธีการประเมินจากสภาพจริงและมุ่งเน้นวัดที่ความรู้

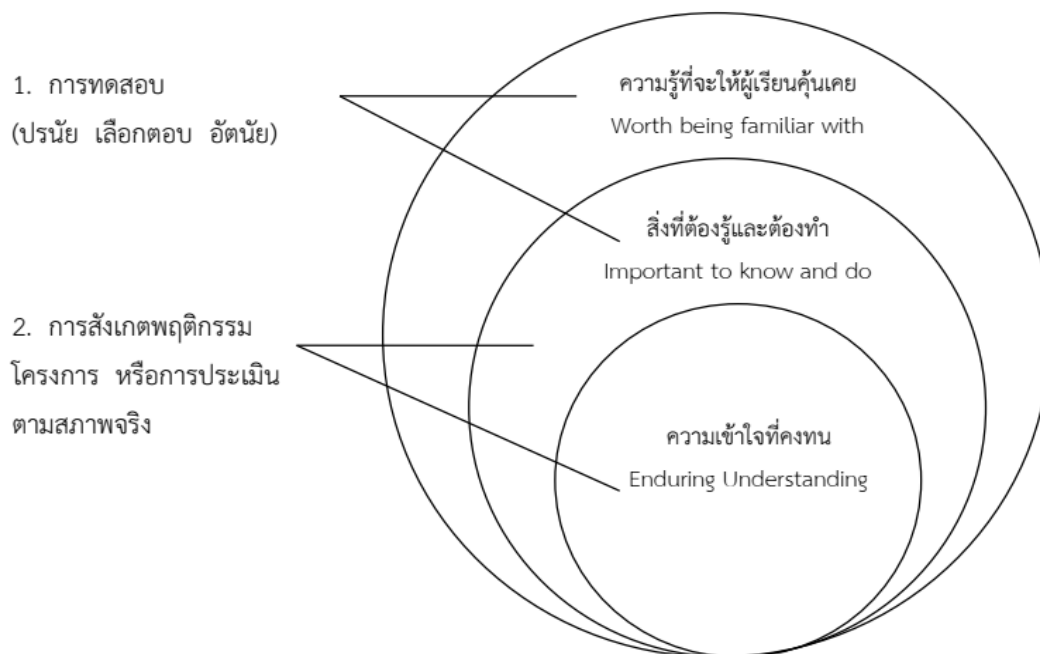
คงทนที่ได้กำหนดไว้เบื้องต้น ซึ่งการวัดและประเมินผลมีหลายชนิดเช่น การสังเกต การทดสอบ การสัมภาษณ์ การรายงานตนเอง สามารถวัดได้ทั้งก่อนเรียน ระหว่างเรียนและหลังเรียน ซึ่งผู้ประเมินสามารถมีหลายคน เช่นผู้สอน ผู้เรียน โดยหลักการการสร้างเครื่องมือควรคำนึงถึงการระบุพฤติกรรมที่ชัดเจน จัดทำเครื่องมือที่เนื้อหาสาระด้านทักษะและความรู้ที่ครอบคลุมจุดประสงค์ เกณฑ์ประเมินขึ้นอยู่กับบริบทและสภาพจริงของผู้เรียน

จะเห็นได้ว่าการนำแนวการสอนแบบย้อนกลับใช้ในการจัดการเรียนการสอนนั้นผู้สอนต้องศึกษาให้มีความเข้าใจเพื่อนำไปใช้ประโยชน์จากแนวทางนี้โดยต้องคำนึงถึงขั้นตอน 3 ขั้นหลักของแนวการสอนแบบย้อนกลับคือ ขั้น 1 กำหนดเนื้อหา ขั้น 2 กำหนดพฤติกรรมและหลักฐานการศึกษา ขั้น 3 กำหนดกิจกรรมเพื่อร้อยเรียงสู่หลักฐานการศึกษา

เนื้อหาสาระในเรื่องแนวการสอนแบบย้อนกลับนี้เป็นส่วนที่ทำให้ผู้วิจัยนั้นเข้าใจหลักการต่าง ๆ ของแนวการสอนแบบย้อนกลับได้ดี ซึ่งเนื้อหาที่กล่าวข้างต้นมีพูดถึงเรื่องความหมายของแนวการสอนแบบย้อนกลับ การจัดกิจกรรมตามแนวการสอนแบบย้อนกลับ และการวัดและประเมินผลแบบแนวการสอนแบบย้อนกลับ ซึ่งส่วนนี้เป็นส่วนที่ผู้วิจัยนำไปสร้างแผนการจัดการเรียนรู้เสริมทักษะการอ่านโน้ตฉบับสั้น ตามแนวทางการสอนแบบย้อนกลับ สำหรับนักเรียนแซกโซโฟน วิทยาลัยนาฏศิลป์ ซึ่งต้องจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้นั้นให้สอดคล้องกับหลักการ วิธีการ ขั้นตอนและการวัดและประเมินผลตามแนวการสอนแบบย้อนกลับ

การตรวจสอบ ความเข้าใจอย่าง ไม่เป็นทางการ	การสังเกตหรือ การพูดคุย	การทดสอบ	การใช้คำถามหรือ ประเด็นปัญหา	การปฏิบัติ โครงการ
Information check for understanding	Observation/ Dialogue	Quiz/ Test	Academic/ Prompt	Performance Task/ Project

ภาพที่ 2.2 เครื่องมือการวัดและประเมินผลสำหรับแนวการสอนแบบย้อนกลับ
ที่มา : เดชกุล มัทวานุกุล, 2559 : 3 อ้างอิงจาก Wiggins and McTighe, 1998

ภาพที่ 2.3 เครื่องมือการวัดและประเมินผลสำหรับขั้นตอนของแนวการสอนแบบย้อนกลับ
ที่มา : เดชกุล มัทวานุกุล, ม.ป.ป. : 5 อ้างอิงจาก Wiggins and McTighe, 1998

หลักสูตรนาฏดุริยางคศิลป์ พุทธศักราช 2562

1. ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น กลุ่มสาระการเรียนรู้ดนตรีสากล

ตารางที่ 2.1 มาตรฐานระดับมัธยมศึกษาตอนต้น กลุ่มสาระการเรียนรู้ดนตรีสากลหลักสูตร
หลักสูตรนาฏดุริยางคศิลป์ พุทธศักราช 2562

กลุ่มสาระการเรียนรู้ดนตรีสากล	
สาระที่ 1 ประวัติความเป็นมา	
มาตรฐาน ศ 1.1	บรรยาย และสร้างมโนทัศน์เกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างดนตรีสากล ประวัติศาสตร์ความเป็นมา และวัฒนธรรม อธิบายถึงคุณค่าของดนตรีสากล ที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรมตะวันตก
สาระที่ 2 ทฤษฎีดนตรีสากล	
มาตรฐาน ศ 2.1	เขียน อธิบาย และปฏิบัติเกี่ยวกับทฤษฎีดนตรีสากล สังเคราะห์ วิเคราะห์ พัฒนา และใช้เทคโนโลยีสารสนเทศอย่างสร้างสรรค์
มาตรฐาน ศ 2.2	วิเคราะห์ อภิปราย ความสัมพันธ์ระหว่างดนตรีสากล แสดงออกทางดนตรีสากลอย่างสร้างสรรค์
สาระที่ 3 การฝึกปฏิบัติเครื่องดนตรีสากล	
มาตรฐาน ศ 3.1	อธิบายหลัก และวิธีการฝึกปฏิบัติเครื่องดนตรีสากล
มาตรฐาน ศ 3.2	ดนตรีสากลได้ถูกต้องตามแบบแผนและลักษณะของบทเพลง
มาตรฐาน ศ 3.3	ใช้และบำรุงรักษา เครื่องดนตรีสากล อย่างระมัดระวังและรับผิดชอบ
สาระที่ 4 การประยุกต์ บูรณาการ และเผยแพร่	
มาตรฐาน ศ 4.1	ประยุกต์ บูรณาการ และเผยแพร่การบรรเลงดนตรีสากลแบบเดี่ยวและรวมวงตามมาตรฐานของบทเพลง
มาตรฐาน ศ 4.2	อธิบายมารยาทในการเข้าชมการแสดงดนตรีสากล

ตารางที่ 2.2 ผลการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ดนตรีสากล ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 หลักสูตรนาฏดุริยางคศิลป์ พุทธศักราช 2562

ชั้น	รหัสผลการเรียนรู้	ผลการเรียนรู้	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ม.1	ศ 1.1 ม.1/1	1. ระบุประวัติศาสตร์ ความเป็นมาของเครื่อง ดนตรีสากล	ประวัติศาสตร์ ความเป็นมาของ เครื่องดนตรีสากล - ที่มา - รูปร่างและลักษณะ - เสียง
	ศ 2.1 ม.1/1 ศ 2.1 ม.1/2 ศ 2.1 ม.1/3	1. อ่านโน้ตดนตรีสากล 2. เขียนโน้ตดนตรีสากล 3. ร้องโน้ตดนตรีสากล	• ทฤษฎีโน้ตสากลเบื้องต้นเครื่อง หมายและสัญลักษณ์ทางดนตรีสากล - บรรทัด ๕ เส้น - เส้นน้อย - เส้นกันห้อง - ชื่อและอักษรแทนเสียงตัวโน้ต - กุญแจประจำหลัก - อัตราตัวโน้ต - ตัวหยุด - เครื่องหมายกำหนดจังหวะ - เครื่องหมายตั้งบันไดเสียง - เครื่องหมายแปลงเสียง - บันไดเสียง - ดนตรีศัพท์
	ศ 3.1 ม.1/1	1. อธิบายหลักและวิธี ปฏิบัติเครื่องดนตรีสากล เบื้องต้นที่ใช้เป็นแนวทาง ในการศึกษาต่อในระดับที่ สูงขึ้น	• เทคนิคเบื้องต้นของการปฏิบัติ เครื่องดนตรีสากล • การกำหนดสรีระตามลักษณะต่างๆ ในการปฏิบัติตามประเภทของเครื่อง ดนตรี - การยืน - การนั่ง - การวางมือแขนและข้อศอก - การวางนิ้วมือ - การวางขาและเท้า - การลงน้ำหนักของนิ้วมือและ ข้อมือ - การใช้ริมฝีปาก - การใช้ลม - การใช้หัวไหล่ การใช้คาง

ตารางที่ 2.2 ผลการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ดนตรีสากล ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 หลักสูตรนาฏดุริยางคศิลป์ พุทธศักราช 2562 (ต่อ)

ชั้น	รหัสผลการเรียนรู้	ผลการเรียนรู้	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ม.1	ศ 3.2 ม.1/1	1 ฝึกปฏิบัติดนตรีเดี่ยวและรวมวงโดยเน้นเทคนิคการปฏิบัติการแสดงออกและคุณภาพเสียง มุ่งมั่นในการฝึกซ้อมอย่างมีระเบียบวินัย	• บันไดเสียง • บทเพลงประเภท คลาสสิกเบื้องต้น • เทคนิคและการแสดงออกในการบรรเลงเดี่ยวและรวมวง
	ศ 3.3 ม.1/1 ศ 3.2 ม.1/2	๑ อธิบายวิธีการใช้เครื่องดนตรีอย่างระมัดระวัง ๒ อธิบายวิธีการบำรุงรักษาเครื่องดนตรีให้อยู่ในสภาพที่สมบูรณ์	• การใช้และบำรุงรักษาเครื่องดนตรี
	ศ 4.1 ม.1/1	1. สามารถแสดงกิจกรรมการบรรเลงเดี่ยว/รวมวงอย่างสร้างสรรค์ตามความเหมาะสม	• บทเพลงคลาสสิกเบื้องต้น • การแสดงกิจกรรมทางดนตรีตามวุฒิภาวะ • จัดการแสดงดนตรีสากลในวาระต่างๆ

คำอธิบายรายวิชา

รหัสวิชา ศ 21216

กลุ่มสาระการเรียนรู้ดนตรีสากล

เวลา 240 ชั่วโมง

ชื่อรายวิชาดนตรีสากล 2

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

จำนวน 6 หน่วยกิต

ทฤษฎีโน้ต อ่าน เขียน ลักษณะของตัวโน้ต ตัวหยุด อัตราตัวโน้ต ตัวหยุด บรรทัด ๕ เส้น เส้นน้อย กุญแจ ประจำหลัก เครื่องหมายทางดนตรีสากลเบื้องต้นได้แก่ เครื่องหมายแปลงเสียง เครื่องหมายตั้งบันไดเสียง การเพิ่มค่าตัวโน้ต ระยะห่างของตัวโน้ต รู้จักหลักและวิธีปฏิบัติเครื่องดนตรีสากลเบื้องต้น การกำหนดสรีระต่าง ๆ ของร่างกายในการปฏิบัติเครื่องดนตรีสากลเบื้องต้นได้แก่ การนั่ง การยืน การวางมือวางแขน ข้อศอก การวางขา และเท้า ตลอดจนการลงน้ำหนักของสรีระต่าง ๆ ลงบนเครื่องดนตรีสากล รู้จักวิธีการใช้และบำรุงรักษาเครื่องดนตรีสากล

ฝึกปฏิบัติบันไดเสียงตลอดจนเทคนิคของการปฏิบัติบทเพลงคลาสสิกเบื้องต้น อ่าน เขียน ลักษณะตัวโน้ต ตัวหยุด และเครื่องหมายต่าง ๆ ในดนตรีสากลเบื้องต้น อธิบายลักษณะความเป็นมา รูปร่าง หลักและวิธีการปฏิบัติ เครื่องดนตรีสากลเบื้องต้น ร้องโน้ต ตบจังหวะในอัตราของตัวโน้ต ตัวหยุด ฝึกปฏิบัติเครื่องดนตรีสากลเบื้องต้น ปฏิบัติบทเพลงของดนตรีสากลตามแบบฝึกหัดที่กำหนด รู้จักวิธีการใช้และบำรุงรักษาเครื่องดนตรีสากล

มุ่งเน้นให้ผู้เรียนมีจิตใจรักในการใฝ่เรียนรู้ ซื่อสัตย์ มีวินัยและมุ่งมั่นในการทำงาน โดยใช้ความสามารถใน การคิดและแก้ปัญหาของการเรียนดนตรีสากลอย่างมีความสุข

ผลการเรียนรู้

ศ 1.1 ม.1/1

ศ 2.1 ม.1/1 ม.1/2 ม.1/3

ศ 3.1 ม.1/1

ศ 3.2 ม.1/1

ศ 3.3 ม.1/1

รวมผลการเรียนรู้ 7 ข้อ

ตารางที่ 2.3 ผลการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ดนตรีสากล ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 หลักสูตรนาฏดุริยางคศิลป์ พุทธศักราช 2562

ชั้น	รหัสผลการเรียนรู้	ผลการเรียนรู้	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ม.2	ศ 2.1 ม.2/1 ศ 2.1 ม.2/2 ศ 2.1 ม.2/3	1. อ่านโน้ตดนตรีสากล 2. เขียนโน้ตดนตรีสากล 3. ร้องโน้ตดนตรีสากล	• ทฤษฎีโน้ตสากลเบื้องต้นเครื่องหมายและสัญลักษณ์ทางดนตรีสากล - เส้นน้อย - ชื่อและอักษรแทนเสียงตัวโน้ต - กฎประจำหลัก - อัตราตัวโน้ต-ตัวหยุด - เครื่องหมายกำหนดจังหวะ - เครื่องหมายตั้งบันไดเสียง - เครื่องหมายแปลงเสียง - บันไดเสียง - ดนตรีศัพท์
	ศ 2.2 ม.2/1	1. จำแนกประเภทของเครื่องดนตรีสากลเบื้องต้นที่ใช้ในเพลงที่เรียนด้วยความตั้งใจ	• ประเภทของเครื่องดนตรี • เสียงของเครื่องดนตรีแต่ละประเภท
ม.2	ศ 2.2 ม.2/2	2. จำแนกลักษณะของเสียงดนตรีเบื้องต้นที่อยู่ในวงดนตรีประเภทต่างๆอย่างตั้งใจ	• ลักษณะของเสียงดนตรีประเภทต่างๆ

ตารางที่ 2.3 ผลการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ดนตรีสากล ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 หลักสูตรนาฏดุริยางคศิลป์ พุทธศักราช 2562 (ต่อ)

ชั้น	รหัสผลการเรียนรู้	ผลการเรียนรู้	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
	ศ 3.1 ม.2/1	1. อธิบายหลักและวิธีปฏิบัติเครื่องดนตรีสากลเบื้องต้นที่ใช้เป็นแนวทางในการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น	• เทคนิคเบื้องต้นของการปฏิบัติเครื่องดนตรีสากล • การกำหนดสรีระตามลักษณะต่างๆ ในการปฏิบัติตามประเภทของเครื่องดนตรี - การยืน - การนั่ง - การวางมือแขนและข้อศอก - การวางนิ้วมือ - การวางขาและเท้า - การลงน้ำหนักของนิ้วมือและข้อมือ - การใช้ริมฝีปาก - การใช้ลม - การใช้หัวไหล่ การใช้คาง
	ศ 3.2 ม.2/1	1. ฝึกปฏิบัติดนตรีเดี่ยวและรวมวงโดยเน้นเทคนิคการปฏิบัติการแสดงออกและคุณภาพเสียง มุ่งมั่นในการฝึกซ้อมอย่างมีระเบียบวินัย	• บันไดเสียง • บทเพลงประเภท คลาสสิกเบื้องต้น • เทคนิคและการแสดงออกในการบรรเลงเดี่ยวและรวมวง
	ศ 4.1 ม.2/1	1. สามารถแสดงกิจกรรมการบรรเลงเดี่ยว/รวมวงอย่างสร้างสรรค์ตามความเหมาะสม	• บทเพลงคลาสสิกเบื้องต้น • การแสดงกิจกรรมทางดนตรีตามวุฒิภาวะ • จัดการแสดงดนตรีสากลในวาระต่างๆ

คำอธิบายรายวิชา

รหัสวิชา ศ 22216

กลุ่มสาระการเรียนรู้ดนตรีสากล

เวลา 240 ชั่วโมง

ชื่อรายวิชาดนตรีสากล 4

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

จำนวน 6 หน่วยกิต

อ่าน เขียน กลุ่มโน้ตในลักษณะต่างๆ ตามเครื่องหมายกำหนดจังหวะแบบอัตราธรรมดา รู้จักหลักวิธี และเทคนิคการปฏิบัติเครื่องดนตรีสากล ประเมินความสามารถทางดนตรีสากล ได้แก่ จังหวะถูกต้อง ระดับเสียงถูกต้อง คุณภาพของเสียงถูกต้อง อย่างมีคุณภาพ ศึกษาดนตรีศัพท์และ สัญลักษณ์ทางดนตรีสากลหลักและวิธีการจัดการแสดงตามวุฒิภาวะของผู้เรียน มารยาทการเข้าชม การแสดงดนตรีสากล

ฝึกปฏิบัติบันไดเสียงทางเมเจอร์และอาเพจจิโอและบทเพลงคลาสสิกเบื้องต้นในบันไดเสียงที่ฝึกตลอดจนเทคนิคการบรรเลงเดี่ยวและรวมวงตามวุฒิภาวะของผู้เรียนและเข้าร่วมแสดงกิจกรรมทางดนตรีในโอกาสต่างๆ

มุ่งเน้นให้ผู้เรียน มีความซื่อสัตย์ มีระเบียบวินัยและมุ่งมั่นในการทำงาน เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้เกิดการคิด การแก้ปัญหาและเห็นคุณค่าของดนตรีสากล ทั้งยังสามารถแสดงออกอย่างสุนทรีย์

ผลการเรียนรู้

ศ 2.1 ม.2/1 ม.2/2 ม.2/3

ศ 2.2 ม.2/1 ม.2/2

ศ 3.1 ม.2/1

ศ 3.2 ม.2/1

ศ 4.1 ม.2/1

รวมผลการเรียนรู้ 8 ข้อ

ตารางที่ 2.4 ผลการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ดนตรีสากล ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 หลักสูตรนาฏดุริยางคศิลป์ พุทธศักราช 2562

ชั้น	รหัสผลการเรียนรู้	ผลการเรียนรู้	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ม.3	ศ 2.1 ม.3/1 ศ 2.1 ม.3/2 ศ 2.1 ม.3/3	1. อ่านโน้ตดนตรีสากล 2. เขียนโน้ตดนตรีสากล 3. ร้องโน้ตดนตรีสากล	• ทฤษฎีโน้ตสากลเบื้องต้นเครื่องหมายและสัญลักษณ์ทางดนตรีสากล - เส้นน้อย - กุญแจประจำหลัก - เครื่องหมายกำหนดจังหวะ - เครื่องหมายตั้งบันไดเสียง - เครื่องหมายแปลงเสียง - บันไดเสียง - ดนตรีศัพท์
	ศ 2.2 ม.3/1	1. แต่งทำนองเพลงสั้นๆ จังหวะง่าย ๆ ด้วยอารมณ์สุนทรีย์	• การแต่งทำนองเพลงในอัตรา ๒/๔ และ ๔/๔
ม.3	ศ 2.2 ม.3/2	2. ประเมินพัฒนาการทางทักษะดนตรีสากลของตนเอง หลังจากการฝึกปฏิบัติ	• การประเมินความสามารถทาง ดนตรีสากล - ความถูกต้องในการบรรเลง - ความแม่นยำในการอ่านเครื่องหมายและสัญลักษณ์ - การควบคุมคุณภาพเสียงในการบรรเลง
	ศ 3.1 ม.3/1	1. อธิบายหลักและวิธีปฏิบัติเครื่องดนตรีสากลเบื้องต้นที่ใช้เป็นแนวทางในการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น	• เทคนิคเบื้องต้นของการปฏิบัติเครื่องดนตรีสากล • การกำหนดสรีระตามลักษณะต่างๆ ในการปฏิบัติตามประเภทของเครื่องดนตรี - การยืน - การนั่ง - การวางมือแขนและข้อศอก - การวางนิ้วมือ - การวางขาและเท้า - การลงน้ำหนักของนิ้วมือและข้อมือ - การใช้ริมฝีปาก - การใช้ลม - การใช้หัวไหล่ การใช้คาง

ตารางที่ 2.4 ผลการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ดนตรีสากล ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 หลักสูตรนาฏดุริยางคศิลป์ พุทธศักราช 2562 (ต่อ)

ชั้น	รหัสผลการเรียนรู้	ผลการเรียนรู้	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
	ศ 3.2 ม.3/1	1 ฝึกปฏิบัติดนตรีเดี่ยวและรวมวงโดยเน้นเทคนิคการปฏิบัติการแสดงออกและคุณภาพเสียง มุ่งมั่นในการฝึกซ้อมอย่างมีระเบียบวินัย	• บันไดเสียง • บทเพลงประเภท คลาสสิกเบื้องต้น • เทคนิคและการแสดงออกในการบรรเลงเดี่ยวและรวมวง
	ศ 4.1 ม.3/1 ศ 4.1 ม.3/2	1. สามารถแสดงกิจกรรมการบรรเลงเดี่ยว/รวมวงอย่างสร้างสรรค์ตามความเหมาะสม 2. สามารถแสดงกิจกรรมการบรรเลงเดี่ยว/รวมวงอย่างสร้างสรรค์ตามความเหมาะสม	• บทเพลงคลาสสิกเบื้องต้น • การแสดงกิจกรรมทางดนตรีตามวุฒิภาวะ • จัดการแสดงดนตรีสากลในวาระต่างๆ

คำอธิบายรายวิชา

รหัสวิชา ศ 23216

กลุ่มสาระการเรียนรู้ดนตรีสากล

เวลา 240 ชั่วโมง

ชื่อรายวิชาดนตรีสากล 6

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

จำนวน 6 หน่วยกิต

อ่าน เขียนกลุ่มโน้ตในอัตราจังหวะอัตรามสโน้ตเข้บัต การเปลี่ยนบันไดเสียงขึ้นพื้นฐานการแต่งทำนอง เพลงสั้น ๆ อัตราจังหวะง่าย ๆ การเลือกบทเพลงเพื่อแสดงกิจกรรมทางด้านดนตรีสากลในโอกาสต่าง ๆ

ฝึกปรือมือตามจังหวะ ร้องโน้ตในอัตราจังหวะแบบอัตรามส ปฏิบัติบันไดเสียงพร้อมอาเพจ จีโอทาง เมเจอร์และไมเนอร์ แบบฝึกหัดเทคนิคการปฏิบัติเครื่องดนตรีที่ยากขึ้นและบทเพลงคลาสสิกตามวุฒิภาวะของผู้เรียนในการบรรเลงดนตรีเดี่ยวและรวมวง

มุ่งเน้นให้ผู้เรียน มีใจรักในการแสดงออกทางดนตรีสากลอย่างมีระเบียบวินัย ซื่อสัตย์ มุ่งมั่นในการทำงาน และมีจิตสาธารณะในการสร้างสรรค์ผลงานทางดนตรีสากลอย่างมีคุณภาพ เพื่อพัฒนาให้ผู้เรียน มีความสามารถในการ คิด การแก้ปัญหาและการใช้ทักษะชีวิตอย่างมีความสุข

ศ 2.1 ม.3/1 ม.3/2 ม.3/3

ศ 2.2 ม.3/1 ม.3/2

ศ 3.1 ม.3/1

ศ 3.2 ม.3/1

ศ 4.1 ม.3/1 ม.3/2

รวมผลการเรียนรู้ 9 ข้อ

2. ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ สาขาวิชาดุริยางค์สากล

20306-2002

ดุริยางค์สากล 2

0-12-6

จุดประสงค์รายวิชา เพื่อให้

1. เข้าใจหลักและวิธีการปฏิบัติเทคนิคเครื่องดนตรีสากล

2. สามารถเลือกใช้บรรเลงและบำรุงรักษาเครื่องดนตรีสากลได้ถูกต้องตามแบบแผนและ

ลักษณะของบทเพลง

3. มีเจตคติและกิจนิสัยที่ดี ในการปฏิบัติงานด้วยความรับผิดชอบ สนใจใฝ่รู้ หมั่นฝึกฝนและสามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้

สมรรถนะรายวิชา

1. แสดงความรู้เกี่ยวกับหลักและวิธีการปฏิบัติเทคนิคเครื่องดนตรีสากล

2. บรรเลงเครื่องดนตรีสากลตามแบบแผนและลักษณะของบทเพลงที่ก าหนด บันไดเสียง เมเจอร์ และไมเนอร์ ไม่เกิน 4 ชาร์ป 4 แฟลต

3. บรรเลงเครื่องดนตรีรวมวงร่วมกับเครื่องดนตรีอื่น ๆ

4. ดูแลและเก็บรักษาเครื่องดนตรีสากลตามหลักการและกระบวนการ

คำอธิบายรายวิชา

ศึกษาเกี่ยวกับหลักการใช้เครื่องดนตรีสากล การดูแลเก็บรักษา เทคนิคปฏิบัติเกี่ยวกับเครื่องดนตรีสากล การฝึกปฏิบัติบันไดเสียงเมเจอร์ และไมเนอร์ ไม่เกิน 4 ชาร์ป 4 แฟลต ปฏิบัติเพลงตามแบบฝึกที่กำหนดตามศักยภาพผู้เรียน การบรรเลงเครื่องดนตรีสากล เพื่อการถ่ายทอดอารมณ์เพลง โดยปฏิบัติเดี่ยวและการรวมวง

20306-2004

ดุริยางค์สากล 4

0-12-6

จุดประสงค์รายวิชา เพื่อให้

1. มีความรู้ ความเข้าใจหลักและวิธีการปฏิบัติเทคนิคเครื่องดนตรีสากล
2. ฝึกปฏิบัติเครื่องดนตรีสากลได้ถูกต้องตามแบบแผนและลักษณะของบทเพลง
3. ใช้และบำรุงรักษาเครื่องดนตรีอย่างระมัดระวังและรับผิดชอบ
4. บูรณาการ และเผยแพร่การบรรเลงเดี่ยวและรวมวง ตามมาตรฐานของบทเพลง

สมรรถนะรายวิชา

1. ปฏิบัติตามเทคนิคเครื่องดนตรีสากลบันไดเสียงเมเจอร์ และไมเนอร์ ไม่เกิน 6 ชาร์ป 6 แฟลต
2. ปฏิบัติตามแบบแผนและลักษณะของบทเพลง
3. บรรเลงรวมวงร่วมกับเครื่องดนตรีอื่น ๆ
4. ทักษะการใช้และการดูแลเก็บรักษาเครื่องดนตรีสากล

คำอธิบายรายวิชา

หลักการใช้เครื่องดนตรีสากล การดูแลเก็บรักษา เทคนิคปฏิบัติเกี่ยวกับเครื่องดนตรีสากล การฝึกปฏิบัติบันไดเสียงเมเจอร์ และไมเนอร์ ไม่เกิน 6 ชาร์ป 6 แฟลต ปฏิบัติเพลงตามแบบฝึกที่กำหนดตามศักยภาพผู้เรียน การบรรเลงเครื่องดนตรีสากลเพื่อการถ่ายทอดอารมณ์เพลง ปฏิบัติเดี่ยวและการรวมวง

20306-2006

ดุริยางค์สากล 6

0-12-6

จุดประสงค์รายวิชา เพื่อให้

1. มีความรู้ ความเข้าใจหลักและวิธีการปฏิบัติเทคนิคเครื่องดนตรีสากล
2. ฝึกปฏิบัติเครื่องดนตรีสากลได้ถูกต้องตามแบบแผนและลักษณะของบทเพลง
3. ใช้และบำรุงรักษาเครื่องดนตรีอย่างระมัดระวังและรับผิดชอบ
4. บูรณาการ และเผยแพร่การบรรเลงเดี่ยวและรวมวง ตามมาตรฐานของบทเพลง

สมรรถนะรายวิชา

1. ปฏิบัติตามเทคนิคเครื่องดนตรีสากลบันไดเสียงเมเจอร์ และไมเนอร์ ไม่เกิน 6 ชาร์ป 6 แฟลต
2. ปฏิบัติตามแบบแผนและลักษณะของบทเพลง
3. บรรเลงรวมวงร่วมกับเครื่องดนตรีอื่น ๆ
4. ทักษะการใช้และการดูแลเก็บรักษาเครื่องดนตรีสากล

คำอธิบายรายวิชา

หลักการใช้เครื่องดนตรีสากล การดูแลเก็บรักษา เทคนิคปฏิบัติเกี่ยวกับเครื่องดนตรีสากล การฝึกปฏิบัติบันไดเสียงเมเจอร์ และไมเนอร์ ไม่เกิน ๕ ชาร์ป ๕ แฟลต ปฏิบัติเพลงตามแบบฝึกที่กำหนดตามศักยภาพผู้เรียน การบรรเลงเครื่องดนตรีสากลเพื่อการถ่ายทอดอารมณ์เพลง ปฏิบัติเดี่ยวและการรวมวง

จากการศึกษาหลักสูตรนาฏดุริยางคศิลป์ทั้งระดับมัธยมศึกษาและระดับประกาศนียบัตรนั้น ทำให้ผู้วิจัยมีความเข้าใจในการพัฒนาเครื่องมือวิจัยให้มีความสอดคล้องกับผลการเรียนรู้ จุดประสงค์ รายวิชา ของหลักสูตรนาฏดุริยางคศิลป์ทั้งระดับมัธยมศึกษาและระดับประกาศนียบัตรนั่นเอง

ตารางที่ 2.5 เปรียบเทียบหลักสูตร

หลักสูตรนาฏดุริยางคศิลป์ ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น (ปรับปรุง พุทธศักราช 2562)	หลักสูตรนาฏดุริยางคศิลป์ ระดับประกาศนียบัตร วิชาชีพ พุทธศักราช 2567
รายวิชาดนตรีสากล 2 ศ.21216 ศ.1.1 ม.1/1 ระบุประวัติศาสตร์ความเป็นมาของเครื่องดนตรีสากล ศ.2.1 ม.1/1 อ่านโน้ตดนตรีสากล ม.1/2 เขียนโน้ตดนตรีสากล ม.1/3 ร้องโน้ตดนตรีสากล ศ.3.1 ม.1/1 อธิบายหลักและวิธีปฏิบัติเครื่องดนตรีสากลเบื้องต้น ศ.3.2 ม.1/1 ฝึกปฏิบัติดนตรีเดี่ยวและรวมวงโดยเน้นเทคนิคการปฏิบัติด้วยการแสดงออกอย่างมีคุณภาพ ศ.3.3 ม.1/1 อธิบายวิธีการใช้เครื่องดนตรีอย่างระมัดระวัง	รายวิชาดุริยางค์สากล 2 20306-2002 สมรรถนะรายวิชา 1. ปฏิบัติตามเทคนิคเครื่องดนตรีสากลบันไดเสียงเมเจอร์และไมเนอร์ ไม่เกิน 4 ชาร์ป 4 แฟลต 2. ปฏิบัติตามแบบแผนและลักษณะของบทเพลง 3. บรรเลงรวมวงร่วมกับเครื่องดนตรีอื่นๆ 4. ทักษะการใช้และการดูแลเก็บรักษาเครื่องดนตรีสากล
รายวิชาดนตรีสากล 4 ศ. 22216 ศ.2.1 ม.2/1 อ่านโน้ตดนตรีสากล ม.2/2 เขียนโน้ตดนตรีสากล ม.2/3 ร้องโน้ตดนตรีสากล ศ.2.2 ม.2/1 จำแนกประเภทของเครื่องดนตรีสากลเบื้องต้นที่ใช้ในเพลงที่เรียนด้วยความตั้งใจ ม.2/2 จำแนกลักษณะของเสียงดนตรีเบื้องต้นที่อยู่ในวงดนตรีประเภทต่างๆ อย่างตั้งใจ ศ.3.1 ม.2/1 อธิบายหลักและวิธีปฏิบัติเครื่องดนตรีสากลเบื้องต้น ที่ใช้เป็นแนวทางในการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น ศ.4.1 ม.2/1 สามารถแสดงกิจกรรมการบรรเลงเดี่ยว/รวมวง อย่างสร้างสรรค์ตามความเหมาะสม	รายวิชาดุริยางค์สากล 4 20306-2004 สมรรถนะรายวิชา 1. ปฏิบัติตามเทคนิคเครื่องดนตรีสากลบันไดเสียงเมเจอร์และไมเนอร์ ไม่เกิน 6 ชาร์ป 6 แฟลต 2. ปฏิบัติตามแบบแผนและลักษณะของบทเพลง 3. บรรเลงรวมวงร่วมกับเครื่องดนตรีอื่น ๆ 4. ทักษะการใช้และการดูแลเก็บรักษาเครื่องดนตรีสากล

ตารางที่ 2.5 เปรียบเทียบหลักสูตร (ต่อ)

หลักสูตรนาฏดุริยางคศิลป์ ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น (ปรับปรุง พุทธศักราช 2562)	หลักสูตรนาฏดุริยางคศิลป์ ระดับประกาศนียบัตร วิชาชีพ พุทธศักราช 2567
<u>รายวิชาดนตรีสากล 6 ศ. 23216</u> ศ.2.1 ม.3/1 อ่านโน้ตดนตรีสากล ม.3/2 เขียนโน้ตดนตรีสากล ม.3/3 ร้องโน้ตดนตรีสากล ศ.2.2 ม.3/1 แต่งทำนองเพลงสั้นๆ จังหวะง่ายๆ ด้วยอารมณ์สุนทรีย์ ม.3/2 ประเมินพัฒนาการทางทักษะดนตรีสากลของตนเองหลังจากการฝึกปฏิบัติ ศ.3.1 ม.3/1 อธิบายหลักและวิธีปฏิบัติเครื่องดนตรีสากลเบื้องต้นที่ใช้เป็นแนวทางในการศึกษา ต่อในระดับที่สูงขึ้น ศ.3.2 ม.3/1 ฝึกปฏิบัติดนตรีเดี่ยวและรวมวงโดยเน้นเทคนิคการปฏิบัติการแสดงออก และ คุณภาพเสียง มุ่งมั่นในการฝึกซ้อมอย่างมีระเบียบวินัย ศ.4.1 ม.3/1 ระบุหลักและวิธีการจัดการแสดงอย่างสร้างสรรค์ ม.3/2 สามารถแสดงกิจกรรมการบรรเลงเดี่ยว/รวมวง อย่างสร้างสรรค์ตามความเหมาะสม	<u>รายวิชาดุริยางค์สากล 6 20306-2006</u> สมรรถนะรายวิชา 1. ปฏิบัติตามเทคนิคเครื่องดนตรีสากลบันไดเสียง เมเจอร์และไมเนอร์ ไม่เกิน 7 ชาร์ป 7 แฟลต 2. ปฏิบัติตามแบบแผนและลักษณะของบทเพลง 3. บรรเลงรวมวงร่วมกับเครื่องดนตรีอื่นๆ 4. ทักษะการใช้และการดูแลเก็บรักษาเครื่อง ดนตรีสากล

ตารางที่ 2.5 เปรียบเทียบหลักสูตร (ต่อ)

หลักสูตรนาฏดุริยางคศิลป์ ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น (ปรับปรุง พุทธศักราช 2562)	หลักสูตรนาฏดุริยางคศิลป์ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2567
<u>รายวิชาดนตรีสากล 2 ศ. 21216</u> คำอธิบายรายวิชา ทฤษฎีโน้ต อ่าน เขียน ลักษณะของตัวโน้ต ตัวหยุด อัตราตัวโน้ต ตัวหยุด บรรทัด ๕ เส้น เส้นน้อย กุญแจ ประจำหลัก เครื่องหมายทางดนตรีสากลเบื้องต้นได้แก่ เครื่องหมายแปลงเสียง เครื่องหมายตั้งบันไดเสียง การเพิ่มค่าตัวโน้ต ระยะห่างของตัวโน้ต รู้จักหลักและวิธีปฏิบัติเครื่องดนตรีสากลเบื้องต้น การกำหนดสรีระต่าง ๆ ของร่างกายในการปฏิบัติเครื่องดนตรีสากลเบื้องต้นได้แก่ การนั่ง การยืน การวางมือวางแขน ข้อศอก การวางขา และเท้า ตลอดจนการลงน้ำหนักของสรีระต่าง ๆ ลงบนเครื่องดนตรีสากล รู้จักวิธีการใช้และบำรุงรักษาเครื่องดนตรีสากล ฝึกปฏิบัติบันไดเสียงตลอดจนเทคนิคของการปฏิบัติบทเพลงคลาสสิกเบื้องต้น อ่าน เขียน ลักษณะตัวโน้ต ตัวหยุด และเครื่องหมายต่าง ๆ ในดนตรีสากลเบื้องต้น อธิบาย ลักษณะความเป็นมา รูปร่าง หลักและวิธีการปฏิบัติ เครื่องดนตรีสากลเบื้องต้น ร้องโน้ต ตบจังหวะในอัตราของตัวโน้ต ตัวหยุด ฝึกปฏิบัติเครื่องดนตรีสากลเบื้องต้น ปฏิบัติบทเพลงของดนตรีสากลตามแบบฝึกหัดที่กำหนด รู้จักวิธีการใช้และบำรุงรักษาเครื่องดนตรีสากล มุ่งเน้นให้ผู้เรียนมีจิตใจรักในการใฝ่เรียนรู้ ซื่อสัตย์ มีวินัยและมุ่งมั่นในการทำงาน โดยใช้ความสามารถในการคิดและแก้ปัญหาของการเรียนดนตรีสากลอย่างมีความสุข	<u>รายวิชาดุริยางค์สากล 2 20306-2002</u> คำอธิบายรายวิชา หลักการใช้เครื่องดนตรีสากล การดูแลเก็บรักษา เทคนิคปฏิบัติเกี่ยวกับเครื่องดนตรีสากล การฝึกปฏิบัติบันไดเสียงเมเจอร์ และไมเนอร์ ไม่เกิน 4 ชาร์ป แฟลต ปฏิบัติเพลงตามแบบฝึกที่กำหนดตามศักยภาพผู้เรียนการบรรเลงเครื่องดนตรีสากลเพื่อการถ่ายทอดอารมณ์เพลง ปฏิบัติเดี่ยวและการรวมวง

ตารางที่ 2.5 เปรียบเทียบหลักสูตร (ต่อ)

หลักสูตรนาฏดุริยางคศิลป์ ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น (ปรับปรุง พุทธศักราช 2562)	หลักสูตรนาฏดุริยางคศิลป์ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2567
<u>รายวิชาดนตรีสากล 4 ศ. 22216</u> คำอธิบายรายวิชา อ่าน เขียน กลุ่มโน้ตในลักษณะต่างๆ ตามเครื่องหมายกำหนดจังหวะแบบอัตราธรรมดา รู้จักหลักวิธี และเทคนิคการปฏิบัติเครื่องดนตรีสากล ประเมินความสามารถทางดนตรีสากล ได้แก่ จังหวะถูกต้อง ระดับเสียงถูกต้อง คุณภาพของเสียงถูกต้อง อย่างมีคุณภาพ ศึกษา ดนตรีศัพท์และสัญลักษณ์ทางดนตรีสากลหลักและวิธีการจัดการแสดงตามวุฒิภาวะของผู้เรียน มารยาทการเข้าชมการแสดงดนตรีสากล ฝึกปฏิบัติบันไดเสียงทางเมเจอร์และอาเปจจีโอและบทเพลงคลาสสิกเบื้องต้นในบันไดเสียงที่ฝึกตลอดจนเทคนิคการบรรเลงเดี่ยวและรวมวงตามวุฒิภาวะของผู้เรียนและเข้าร่วมแสดงกิจกรรมทางดนตรีในโอกาสต่างๆ มุ่งเน้นให้ผู้เรียน มีความซื่อสัตย์ มีระเบียบวินัยและมุ่งมั่นในการทำงาน เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้เกิดการคิด การแก้ปัญหาและเห็นคุณค่าของดนตรีสากล ทั้งยังสามารถแสดงออกอย่างสุนทรีย์	<u>รายวิชาดุริยางค์สากล 4 20306-2004</u> คำอธิบายรายวิชา หลักการใช้เครื่องดนตรีสากล การดูแลเก็บรักษา เทคนิคปฏิบัติเกี่ยวกับเครื่องดนตรีสากล การฝึกปฏิบัติบันไดเสียงเมเจอร์ และไมเนอร์ ไม่เกิน 6 ชาร์ป 6 แฟลต ปฏิบัติเพลงตามแบบฝึกที่กำหนดตามศักยภาพผู้เรียน การบรรเลงเครื่องดนตรีสากลเพื่อการถ่ายทอดอารมณ์เพลง ปฏิบัติเดี่ยวและการรวมวง

ตารางที่ 2.5 เปรียบเทียบหลักสูตร (ต่อ)

หลักสูตรนาฏดุริยางคศิลป์ ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น (ปรับปรุง พุทธศักราช 2562)	หลักสูตรนาฏดุริยางคศิลป์ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2567
<u>รายวิชาดนตรีสากล 6 ศ. 23216</u> คำอธิบายรายวิชา อ่าน เขียนกลุ่มโน้ตในอัตราจังหวะอัตรามสโน้ตเชบ็ต การเปลี่ยนบันไดเสียงขึ้นพื้นฐานการแต่งทำนอง เพลงสั้น ๆ อัตราจังหวะง่าย ๆ การเลือกบทเพลงเพื่อแสดงกิจกรรมทางด้านดนตรีสากลในโอกาสต่าง ๆ ฝึกปร้อมมือตามจังหวะ ร้องโน้ตในอัตราจังหวะแบบอัตรามสโน้ตเชบ็ตปฏิบัติบันไดเสียงพร้อมอาเพจจิโอทาง เมเจอร์และไมเนอร์ แบบฝึกหัดเทคนิคการปฏิบัติเครื่องดนตรีที่ยากขึ้นและบทเพลงคลาสสิกตามวุฒิภาวะของผู้เรียนในการบรรเลงดนตรีเดี่ยวและรวมวง มุ่งเน้นให้ผู้เรียน มีใจรักในการแสดงออกทางดนตรีสากลอย่างมีระเบียบวินัย ซื่อสัตย์ มุ่งมั่นในการทำงาน และมีจิตสำนึกในการสร้างสรรค์ผลงานทางดนตรีสากลอย่างมีคุณภาพ เพื่อพัฒนาให้ผู้เรียน มีความสามารถในการคิด การแก้ปัญหาและการใช้ทักษะชีวิตอย่างมีความสุข	<u>รายวิชาดุริยางค์สากล 6 20306-2006</u> คำอธิบายรายวิชา หลักการใช้เครื่องดนตรีสากล การดูแลเก็บรักษา เทคนิคปฏิบัติเกี่ยวกับเครื่องดนตรีสากล การฝึกปฏิบัติบันไดเสียงเมเจอร์และไมเนอร์ ไม่เกิน 7 ชาร์ป 7 แฟลต ปฏิบัติเพลงตามแบบฝึกที่กำหนดตามศักยภาพผู้เรียน การบรรเลงเครื่องดนตรีสากลเพื่อการถ่ายทอดอารมณ์เพลง ปฏิบัติเดี่ยวและการรวมวง

ตารางที่ 2.6 ตารางวิเคราะห์การจัดการเรียนการสอนแบบครูเป็นศูนย์กลางและแนวการสอนแบบย้อนกลับ

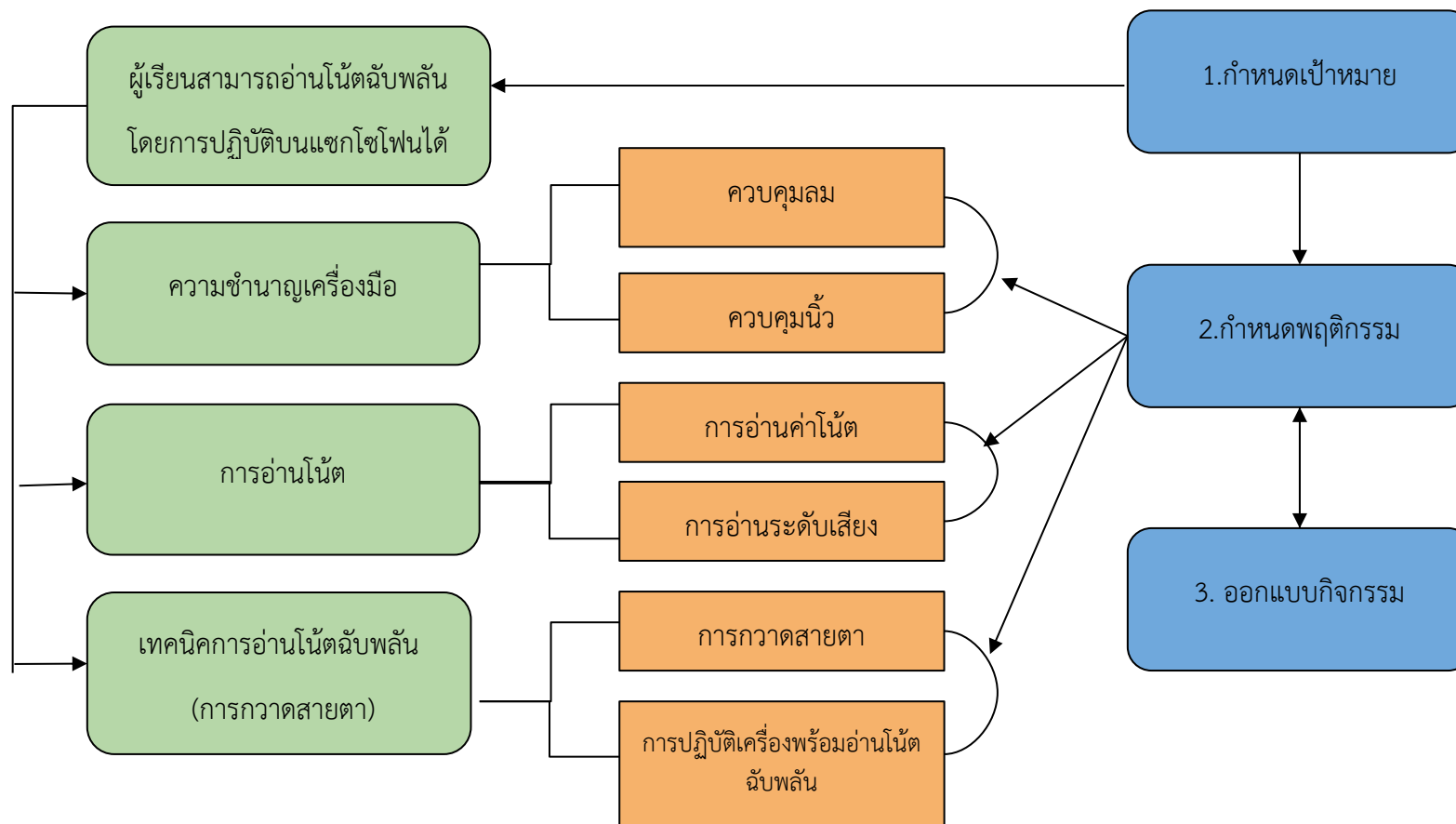
	ครูเป็นศูนย์กลาง	แนวการสอนแบบย้อนกลับ
จุดเด่น	1. ครูสามารถควบคุมชั้นเรียนได้ 2. ครูสามารถจำกัดเรื่องที่นักเรียน ต้องรู้ในเนื้อหาสาระนั้นๆได้ 3. รูปแบบการสอนไม่หลากหลาย ทำให้ไม่สามารถกระตุ้นการเรียนรู้ของผู้เรียนได้	1. ครูสามารถกำหนดพฤติกรรม การเรียนรู้ของผู้เรียนได้โดยการคัดสรรเนื้อหาในการเรียนรู้ที่เหมาะสมได้ 2. ครูสร้างองค์ความรู้อย่างคงทนได้ เนื่องจากการจัดการเรียนรู้แบบย้อนกลับนั้น ครูต้องจัดเรียงเนื้อหาสาระ ให้นักเรียนได้เกิดกระบวนการเรียนรู้แบบเป็นขั้นตอน 3. ครูทราบผลการเรียนรู้ได้ทันทีจากผลการเรียนเช่น การแสดง ตัวใบงาน การสัมภาษณ์ในรูปแบบต่างๆว่านักเรียนมีความเข้าใจในแต่ละองค์ความรู้ที่ได้จัดให้หรือไม่ 4. นักเรียนมีองค์ความรู้ในการคิดพัฒนาต่อยอดจากการที่ผู้สอนได้แยกองค์ความรู้ต่างๆมาจัดการเรียนรู้
จุดด้อย	1. นักเรียนขาดกระบวนการคิดต่อยอด 2. นักเรียนใช้ระบบการท่องจำทำให้ไม่เกิดความรู้ที่คงทนจนนำไปสู่ผู้เรียนไม่สามารถเรียนรู้ถึงขั้นวิเคราะห์ สังเคราะห์	1. ครูต้องศึกษาเนื้อหาสาระของหลักสูตรเพื่อกำหนดพฤติกรรมแบบเจาะจง 2. ครูต้องศึกษาเนื้อหาสาระของเรื่องที่จะสอนและออกแบบกิจกรรมโดยต้องถอดองค์ความรู้เรื่องนั้นออกมาอย่างเหมาะสม

ตารางที่ 2.7 ตารางวิเคราะห์แผนการจัดการเรียนรู้ที่ใช้แนวการสอนแบบย้อนกลับในเรื่องการเสริมทักษะการอ่านโน้ตฉบับพลัน

แผนที่	เนื้อหา	ชั้นการสอน	แนวการสอนแบบย้อนกลับ	การวัดผล
แผนที่ 1	ค่าตัวโน้ต การอ่านโน้ต สรีระทำนองและการใช้ลมที่ ถูกต้องเหมาะสม บันไดเสียง	ในการจัดการเรียนรู้ของแผนที่ 1 มุ่งเน้นให้นักเรียนได้นำความรู้เดิมมาใช้โดยสอดแทรกเนื้อหาใหม่เพิ่มเติมทั้งยังตัวกิจกรรมมีความหลากหลายให้ผู้เรียนได้ใช้การคิดวิเคราะห์เพิ่มขึ้น	ขั้นแรกของการสร้างองค์ความรู้ที่คงทนในแนวการสอนแบบย้อนกลับโดยการสอนองค์ความรู้ที่นักเรียนเคยพบเจอหรือคุ้นเคยเพื่อสร้างประสบการณ์ร่วมให้มีความเข้าใจในเนื้อหามากขึ้น	กำหนดจุดประสงค์ตามพฤติกรรมให้สอดคล้องกับกิจกรรมของผู้เรียน โดยในแผนที่เป็นการวัดเรื่องการอ่านโน้ต การควบคุมเครื่องดนตรีและบันไดเสียงต่างๆ
แผนที่ 2	หลักการอ่านโน้ต ร้องโน้ต เพื่อนำไปสู่การอ่านโน้ต ฉบับพลันบนเครื่องมือ การควบคุมเครื่องมือ เทคนิคการอ่านโน้ต ฉบับพลัน	ในชั้นการสอนของแผนที่ 2 มุ่งเน้นในการนำเสนอถึงเทคนิคการอ่านโน้ตฉบับพลันคือการกวาดสายตา ซึ่งส่วนนี้เป็นการผนวกเรื่องการอ่านโน้ตและการปฏิบัติเครื่องมาฝึกจนเกิดความชำนาญ โดยในขั้นนี้ เป็นการฝึกจากแบบฝึกหัดสั้น ๆ เพื่อค่อย ๆ เพิ่มความชำนาญในเรื่องต่าง ๆ ที่ต้องทำพร้อมกัน	ในการสร้างความองค์ความรู้ที่คงทนในส่วนนี้เป็นตอนที่ 2 โดยในขั้นนี้เป็นการนำเสนอสาระการเรียนรู้ใหม่ให้ผู้เรียนได้ใช้ซึ่งในส่วนนี้ผู้สอนต้องเน้นย้ำให้ผู้เรียนเกิดความชำนาญเพื่อนำไปใช้ในขั้นต่อไป	กำหนดจุดประสงค์ตามพฤติกรรมให้สอดคล้องกับกิจกรรมของผู้เรียน โดยในแผนที่เป็นการวัดเรื่องการอ่านโน้ตทั้งด้านระดับเสียง และค่าโน้ต ความแม่นยำในการกวาดสายตาและการควบคุมคุณภาพเสียง

ตารางที่ 2.7 ตารางวิเคราะห์แผนการจัดการเรียนรู้ที่ใช้แนวการสอนแบบย้อนกลับในเรื่องการเสริมทักษะการอ่านโน้ตฉบับพลัน (ต่อ)

แผนที่	เนื้อหา	ชั้นการสอน	แนวการสอนแบบย้อนกลับ	การวัดผล
แผนที่ 3	เทคนิคการอ่านโน้ตฉบับพลัน การควบคุมเครื่องและนิ้วอย่างเหมาะสม	ในแผนที่ 3 เป็นการพัฒนาเทคนิคการอ่านโน้ตฉบับพลัน โดนในส่วนนี้จะเน้นที่การฝึกในแบบฝึกที่มีความยาวมากขึ้น เพื่อให้ทักษะนี้มีความชำนาญมากขึ้นซึ่งส่วนนี้จะต้องนำความชำนาญในการควบคุมเครื่องมือมาผนวกร่วมด้วยอีกเช่นกัน	สืบเนื่องจากแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 ในขั้นสุดท้ายนี้คือการที่ผู้เรียนต้องเกิดความเข้าใจแบบคงทน โดนสามารถแสดงออกมาเป็นผลงานได้อย่างชัดเจนเมื่อผู้เรียนนั้นได้เสริมทักษะนี้ครบทุกองค์ความรู้ของหลักการอ่านโน้ตฉบับพลัน	กำหนดจุดประสงค์ตามพฤติกรรมให้สอดคล้องกับกิจกรรมของผู้เรียน โดยในแผนที่นี้เป็นการวัดเรื่องการอ่านโน้ตทั้งด้านระดับเสียง และค่าโน้ต ความแม่นยำในการกวาดสายตาและการควบคุมคุณภาพเสียง

ภาพที่ 2.4 การสร้างแผนการจัดการเรียนรู้เสริมทักษะการอ่านโน้ตฉบับพล้นตามแนวการสอนย้อนกลับ

จะเห็นได้ว่าในหลักสูตรนาฏดุริยางคศิลป์ในระดับมัธยมและระดับประกาศนียบัตรนั้น มีสิ่งที่ระบุไว้ชัดเจนที่สอดคล้องกันนั่นคือ เรื่องบันไดเสียงโดยระบุชัดเจนว่าแต่ละช่วงชั้นนั้นนักเรียนต้องสามารถปฏิบัติบันไดเสียงในรูปแบบไหนบ้าง ซึ่งในส่วนนี้ผู้วิจัยมีความเห็นว่าเป็นสิ่งจำเป็นต่อนักเรียนเพื่อให้เกิดความชำนาญในการควบคุมเครื่องดนตรีของแต่ละเครื่องทั้งยังส่งเสริมเรื่องทักษะการฟังซึ่งในส่วนนี้จะเป็นส่วนที่ทำให้ทักษะการอ่านโน้ตฉบับพลันได้มีการพัฒนาได้ดีถ้านักเรียนได้ฝึกฝนการอ่านโน้ตเพิ่มเติมซึ่งสิ่งนี้เป็นสิ่งที่แสดงให้เห็นว่าหลักสูตรนี้มุ่งเน้นให้ผู้เรียนมีทักษะต่างๆในขั้นพื้นฐานให้มีการพัฒนาต่อยอดขึ้นไปได้เรื่อย ๆ ซึ่งข้อต่อมาที่สอดคล้องกันของหลักสูตรนาฏดุริยางคศิลป์ในระดับมัธยมศึกษาตอนต้นและระดับประกาศนียบัตรคือการระบุให้นักเรียนต้องสามารถบรรเลงบทเพลงหรือแบบฝึกหัดที่เหมาะสมในแต่ละระดับชั้นทั้งยังต้องสามารถประเมินตนเองมีความสามารถในการแยกแยะระดับเสียงและเทคนิคต่างๆเกี่ยวกับการบรรเลงเครื่องมือนั้นๆ โดยในส่วนนี้จะทำให้เห็นได้ว่าทักษะการอ่านโน้ตหรือการอ่านโน้ตฉบับพลันนั้นมีส่วนเกี่ยวข้องเป็นอย่างมากเพื่อให้นักเรียนสามารถบรรเลงบทเพลงหรือแบบฝึกหัดต่างๆเป็นไปได้อย่างดีด้วยดี

ในส่วนที่แตกต่างแต่สามารถนำมาเป็นหลักการในการจัดสร้างแผนการสอนได้นั้นคือการกล่าวถึงความรู้ความเข้าใจในเรื่องทฤษฎีโน้ตดนตรีสากล ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญสิ่งหนึ่งในการอ่านโน้ตฉบับพลัน ถ้าผู้เรียนไม่มีความรู้ความเข้าใจในเรื่องค่าโน้ตต่างๆการอ่านระดับเสียงต่างจะทำให้ทักษะนี้ไม่เกิดแก่ตัวบุคคลนั้นๆนั่นเอง โดยการไม่กล่าวถึงในระดับประกาศนียบัตรเนื่องจาก เนื้อหาสาระเรื่องทฤษฎีดนตรีสากลของระดับประกาศนียบัตรได้แยกออกไปเป็นอีกรายวิชาหนึ่งนั่นเอง

โดยสรุปแล้วแม้ในหลักสูตรนาฏดุริยางคศิลป์ในระดับมัธยมศึกษาตอนต้นและระดับประกาศนียบัตรไม่ได้เขียนไว้อย่างชัดเจนว่าผู้เรียนต้องมีทักษะการอ่านโน้ตฉบับพลันแต่ถือได้ว่าการบรรเลงผ่านบทเพลงหรือแบบฝึกหัดต่างๆที่ได้รับรู้ไว้ในคำอธิบายรายวิชานั้นเป็นตัวชี้ให้เห็นว่าหลักสูตรเห็นความสำคัญของการอ่านโน้ตแม้จะในรูปแบบอ่านแบบฉบับพลันหรือแบบฝึกซ้อมจนชำนาญ ซึ่งการที่ผู้เรียนมีทักษะ การอ่านโน้ตฉบับพลันนั้นจะเป็นส่วนช่วยให้ผู้เรียนใช้เวลาการอ่านโน้ตน้อยลงสามารถและมีเวลาไปฝึกทักษะเทคนิคในการบรรเลงด้านต่าง ๆ มากขึ้น

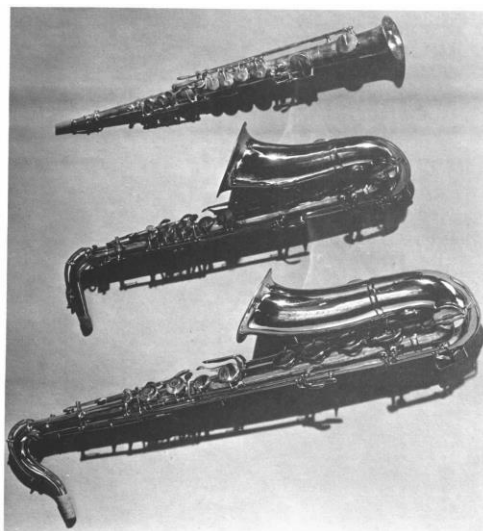
แซกโซโฟน

1. ประวัติแซกโซโฟน

แซกโซโฟนเป็นเครื่องดนตรีประเภทเครื่องเป่าลมไม้ อยู่ในกลุ่มลิ้นเดี่ยว สร้างขึ้นโดย Adolphe sax Adolphe sax ได้ทำการทดลองที่จะสร้างเครื่องดนตรีที่มีผสมระหว่างเครื่องลมไม้และเครื่องลมทองเหลือง โดยการนำทดลองกับคลาริเน็ตจึงบอกได้ว่าแซกโซโฟนเป็นเครื่องดนตรีถูกพัฒนาจากเครื่องดนตรีคลาริเน็ตและใช้ระบบนิ้วเหมือนโอโบที่มีมาก่อนแล้ว แต่มีสิ่งที่แตกต่างจากคลาริเน็ตและโอโบคือ วัสดุที่ผลิตเป็นทองเหลือง และมีขนาดใหญ่กว่า (Anthony Baines, 1967 : 142)

เห็นได้ชัดว่าแซกโซโฟนถือว่ามีประวัติอันใหม่ของเขาเสร็จสมบูรณ์ในปี 1846 จากนั้น Adolphe sax ได้รับสิทธิบัตรสำหรับการประดิษฐ์แซกโซโฟนเพราะ ถูกมองว่าเป็นเครื่องมือที่ให้เสียงและส่วนประกอบมีการผสมกลมกลืนทั้งเครื่องลมไม้และเครื่องลมทองเหลือง ในปัจจุบันตระกูลแซกโซโฟนนั้นมีเหลือแค่ Soprano Saxophone in Bb Alto Saxophone in Eb Tenor Saxophone in Bb Baritone Saxophone in Eb ระบบนิ้วของเครื่องดนตรีตระกูลแซกโซโฟนนั้น

ใช้เหมือนกันหมดทุกชนิด รวมไปถึงวิธีการเป่ามีความคล้ายคลึงกันทุกชนิด ในส่วนข้อแตกต่างของแต่ละชนิดนั้นคือ ขนาด และน้ำหนัก (Larry Teal, 1963 : 11)

ภาพที่ 2.5 The original instruments of adolph sax
ที่มา : Larry Teal, 1963 : 10

2. เทคนิคการบรรเลงแซกโซโฟน

เทคนิคในการบรรเลงแซกโซโฟนนั้นมีหลายส่วนซึ่งประกอบได้ด้วย

2.1 การจัดทำทางในการบรรเลงแซกโซโฟน เป็นสิ่งที่ผู้บรรเลงมักจะละเลย ซึ่งถือว่าทำทางการบรรเลงนั้นเป็นสิ่งจำเป็นต่อผู้บรรเลง ในการจัดทำทางการบรรเลงแซกโซโฟนนั้นควรเป็นทำทางที่ผ่อนคลายต่อผู้บรรเลง เมื่อร่างกายเกิดอาการเกรงหรือไม่สบายตัวในการปฏิบัตินั้นจะทำให้การพัฒนาในการฝึกซ้อมลดลงโดยสิ่งที่ควรคำนึงถึงในการจัดทำทางในการบรรเลงคือ

2.1.1 ยืนหรือนั่งตัวตรงแต่ผ่อนคลาย

2.1.2 วางเท้าทั้งสองข้างให้ราบกับพื้น

2.1.3 วางชั้นวางเพลงเพื่อให้เมื่อมองตรงไปข้างหน้าสามารถฟังเพลงได้อ่านให้ชัดด้วยตาทั้งสองข้าง

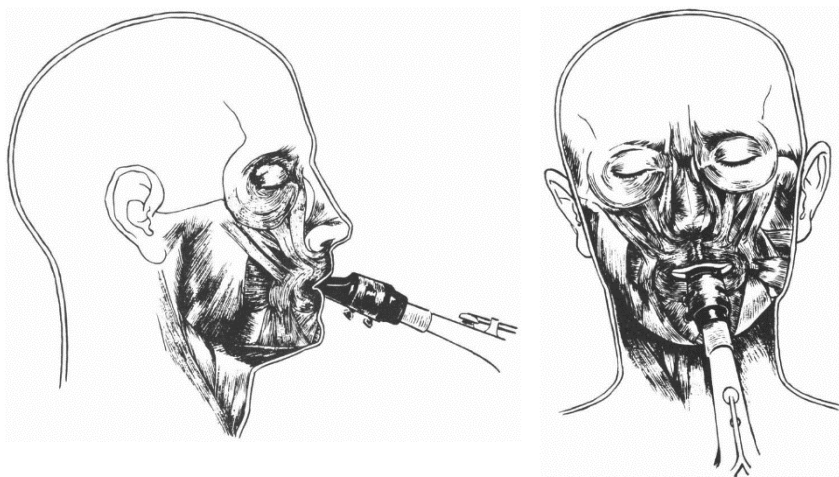
2.1.4 ปรับสายคล้องคอเพื่อรองรับน้ำหนักของเครื่อง

2.1.5 ถือแซกโซโฟนไว้ด้านข้างหรือด้านหน้า แล้วแต่ขนาดเครื่องมือและ

ความสัมพันธ์กับร่างกายและแขนของคุณ (Larry Teal, 1963 : 49)

2.2 การวางรูปปาก เป็นสิ่งจำเป็นนักบรรเลงทุกคนเพราะเป็นสิ่งที่ทำให้คุณภาพเสียงเป็นเช่นไร โดยปัจจัยที่ควรคำนึงถึงในการวางรูปปากคือเรื่องกายภาพของร่างกายได้แก่ กล้ามเนื้อของริมฝีปากและคาง ลิ้น และโครงสร้างกระดูกของใบหน้า โดยวิธีการคือการควบคุมรูปปากเพื่อเป่าลมเข้าไปสู่ปากเป่าขอแซกโซโฟน ซึ่งจะมีศูนย์กลางในการควบคุมนั้นเกิดขึ้นที่บริเวณริมฝีปากและกรามซึ่งผู้บรรเลงต้องออกแรงการกัดปากเป่าให้เหมาะสมเพื่อให้เกิดการสั่นสะเทือนของลิ้น

ไม้ในส่วนนี้เป็นพื้นฐานที่จำเป็นสำหรับการควบคุมระดับเสียง ระดับเสียง และโทนเสียง (Larry Teal, 1963 : 63)

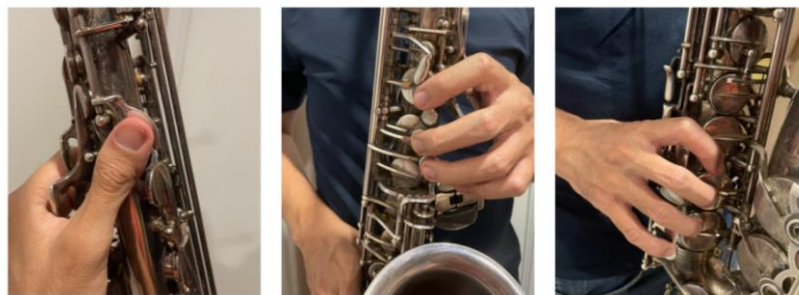

ภาพที่ 2.6 การวางรูปปากด้านข้างและด้านตรง
ที่มา : Larry Teal, 1963 : 67

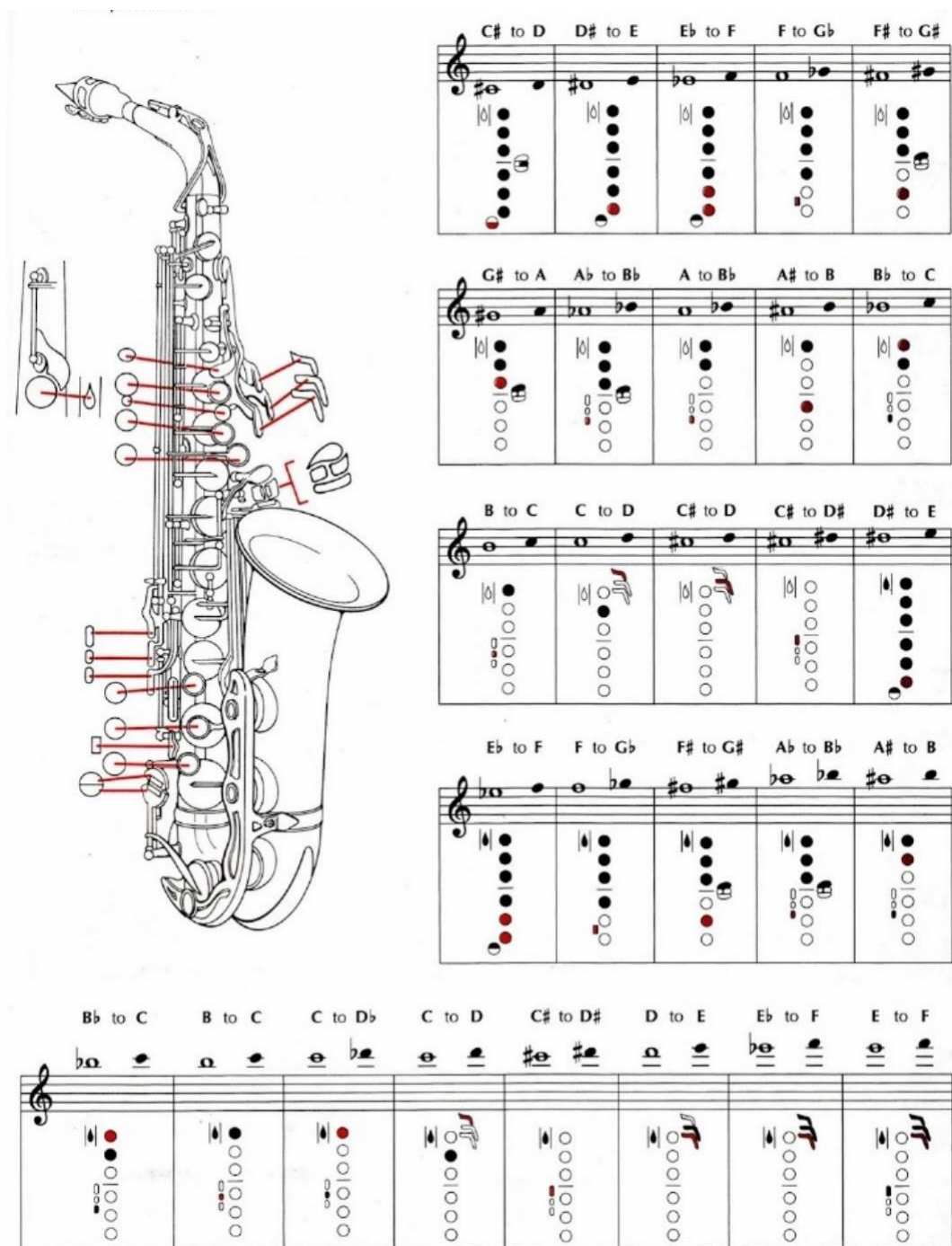
2.3 การใช้ลม วิธีการใช้ลมในการบรรเลงแซกโซโฟนนั้นแตกต่างจากการหายใจในการดำรงชีวิต การบรรเลงเครื่องดนตรี การร้องเพลงจำเป็นจะต้องใช้ลมมากกว่าปกติ มีความจำเป็นที่จะเรียนรู้การใช้กะบังลม และควบคุมการใช้ลมจึงเป็นสิ่งสำคัญอย่างยิ่ง ซึ่งแซกโซโฟน มีลิ้นสัมผัสกับของแข็งพื้นผิวคือกระบอกเสียง กระแสอากาศที่ทำให้ลิ้นไม้มีการเคลื่อนไหวเป็นสิ่งจำเป็นต่อประสิทธิภาพที่ถูกต้องเช่นเดียวกับคาร์บูเรเตอร์ในรถยนต์มอเตอร์ทำงานได้อย่างราบรื่นในการหายใจเพื่อบรรเลงแซกโซโฟนนั้น ควรหายใจเข้าอย่างผ่อนคลายเป็นพิเศษ ไม่ยกไหล่ อ้าปากโดยดึงขากรรไกรล่างลงแล้วเปิดหลอดลมให้กว้างออกเหมือนอาการหาว แล้วสูดลมเข้าสู่ทางปากจนเต็มท้องน้อย กะบังลม ปอด และหน้าอก การหายใจเข้าอาจจะแบ่งเป็น 3 ระยะ ในการหายใจระยะที่ 1 เริ่มโดยเพิ่มลมบริเวณกะบังลมส่วนล่างอาจจะใช้มือข้างใดข้างหนึ่งแตะบริเวณหน้าท้องโดยให้นิ้วก้อยอยู่บริเวณสะดือ หรือบริเวณซี่โครงซี่สุดท้าย เมื่อหายใจเข้าจะรู้สึกว่ายาท้องป่องออกเล็กน้อยในการหายใจระยะที่ 2 เพิ่มลมจากระยะที่ 1 ลมจะเพิ่มจำนวนมากขึ้นโดยเฉพาะบริเวณกะบังลมส่วนบนเอามืออีกข้างหนึ่งจับบริเวณซี่โครงใต้รักแร้ เมื่อหายใจเข้าระยะที่ 2 จะรู้สึกว่ายาลมบริเวณนั้นขยายออกเล็กน้อยและในการหายใจระยะที่ 3 ค่อยเพิ่มลมให้เต็มปอดจะรู้สึกว่ายาลมยกขึ้นเล็กน้อย (กำจร กาญจนถาวร, 2008 ; Larry Teal, 1963 : 52)

2.4 การวางนิ้วสำหรับการบรรเลงแซกโซโฟนที่ดีจะช่วยส่งเสริมให้การบรรเลงพริ้วไหวและคล่องตัวต่อการบรรเลง ลักษณะการวางนิ้วที่ดีคือการวางนิ้วบนแป้นแบบผ่อนคลายนี้นิ้วโค้งเป็นธรรมชาติ ตอนกดแป้นไม่ออกแรงจนเกินไป การยกนิ้วไม่ควรสูงเลยจากแป้นนิ้วในการฝึกซ้อมให้ความคล่องตัวของนิ้วนั้นสามารถเริ่มฝึกได้จากการบรรเลงบันไดเสียงต่าง ๆ จนเกิดความชำนาญอย่างช้าๆและค่อยๆเร่งความเร็วขึ้นไปเรื่อยๆ รวมไปถึงการฝึกการใช้นิ้วแทนในการบรรเลงแซกโซโฟนนั้นก็เป็นสิ่งจำเป็นเนื่องจากนิ้วบางนิ้วของแซกโซโฟนเมื่อจัดทำเป็นทำนองนั้นทำให้ยาก

ต่อการบรรเลงจะนั้นต้องมีการฝึกซ้อมเพิ่มเติมร่วมด้วยเช่นกัน ยกตัวอย่างเช่น F# นิ้วแทนควรจะใช้เมื่อวลีเพลงอยู่ในลักษณะบันไดเสียงโครมาติก คือ การไล่เสียงกันแบบครึ่งเสียง Bb นิ้วแทน Bb นิ้วแทนมีให้เลือกใช้ได้ถึง 4 นิ้ว แต่นิ้วที่จะใช้ขึ้นอยู่กับความเหมาะสมกับวลีเพลง

ภาพที่ 2.7 ภาพการวางนิ้วบนแซกโซโฟน

The diagram shows a saxophone with red lines indicating fingerings for various notes. To the right of the diagram are four rows of fingering charts, each showing musical notation and corresponding finger positions on the keys.

Row 1: C# to D, D# to E, Eb to F, F to Gb, F# to G#

Row 2: G# to A, Ab to Bb, A to Bb, A# to B, Bb to C

Row 3: B to C, C to D, C# to D, C# to D#, D# to E

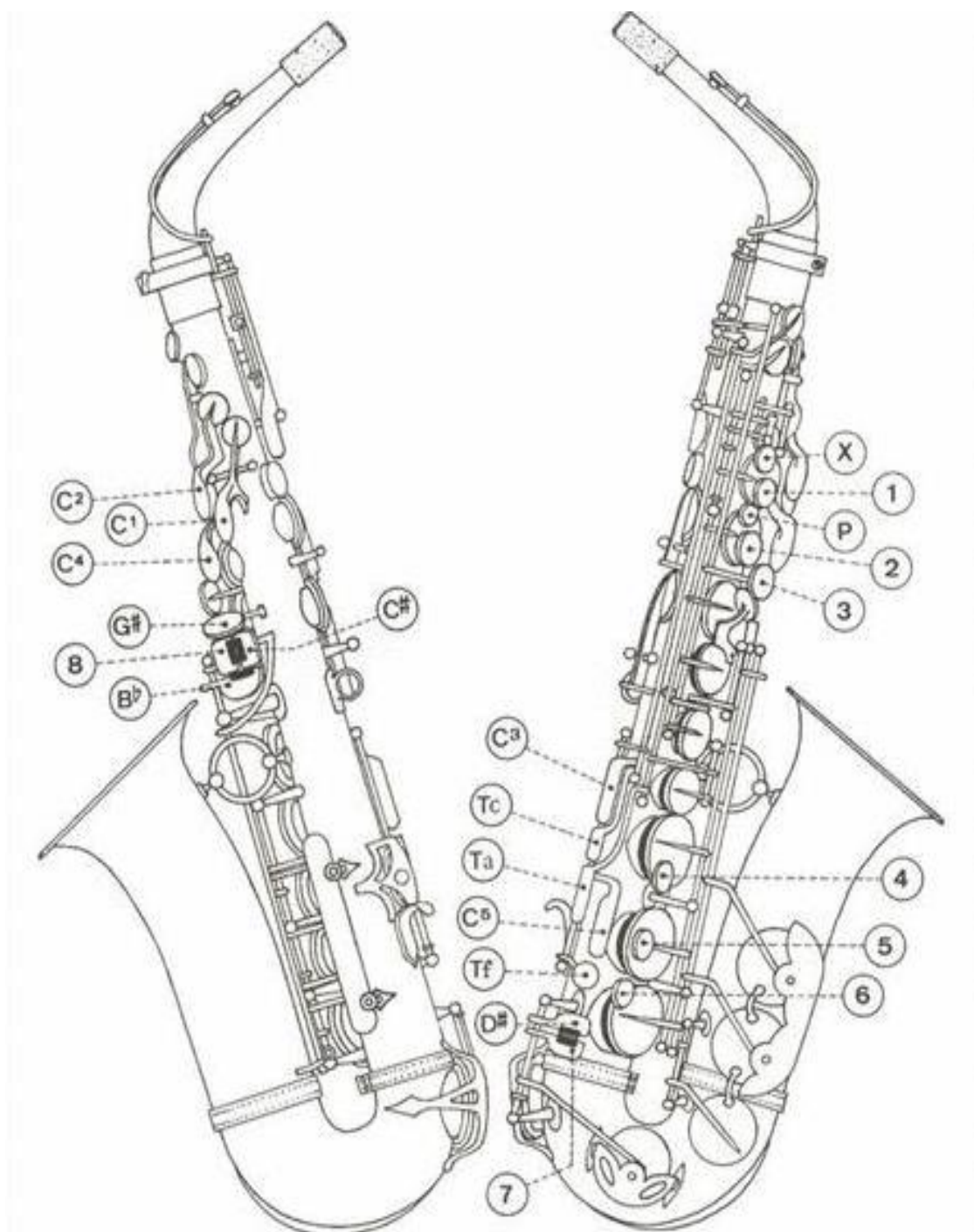
Row 4: Eb to F, F to Gb, F# to G#, Ab to Bb, A# to B

Row 5: Bb to C, B to C, C to Db, C to D, C# to D#, D to E, Eb to F, E to F

ที่มา : กวิทสร รดาเขต, ม.ป.ป. (ออนไลน์)

ภาพที่ 2.8 fingering chart saxophone

ที่มา : Bruce Pearson, 1994 : 46

ภาพที่ 2.9 Comparative Fingering Tablature – Alto saxophone
ที่มา : Jean-Marie Londeix, 1961

3. แบบฝึกและบทเพลง

3.1 ความหมายของแบบฝึก

แบบฝึกคือสิ่งที่อำนวยความสะดวกต่อครูผู้สอนเพื่อเสริมสร้างให้ผู้เรียนนั้นได้ฝึกทักษะต่างๆจนเกิดความชำนาญ โดย วิลย์อำ หนองโพธิ์ (2557 : 38) ได้กล่าวไว้ว่า แบบฝึกหมายถึงสื่อการสอนประเภทหนึ่งเพื่อฝึกทักษะของผู้เรียนในเรื่องที่เรียนไปแล้วให้เกิดความชำนาญในเรื่องนั้นมากขึ้น รวมทั้งเป็นสิ่งที่สามารถช่วยทบทวนความรู้อีกด้วยซึ่งสอดคล้องกับ ปิยฉัตร ศรีสุราช (2561 : 9) ที่กล่าวว่า แบบฝึกคืออุปกรณ์หรือสื่อการเรียนการสอน ประเภทหนึ่ง ที่ใช้ฝึกทักษะ หรือเสริมทักษะเรื่องใดเรื่องหนึ่ง รวมทั้งเป็นการทบทวนเนื้อหาให้ผู้เรียนๆ

3.2 ประโยชน์ของแบบฝึก

ประโยชน์ของแบบฝึกนั้นจะสอดคล้องกับความหมายของแบบฝึกคือเพื่อให้นักเรียนเกิดความชำนาญและมีทักษะที่ดีขึ้น ทำให้ทราบถึงพัฒนาการหรือข้อบกพร่องในทักษะนั้นๆของนักเรียน (ปิยฉัตร ศรีสุราช 2561:16) ซึ่งสอดคล้องกับภวัลย์ มาศจรัส และคณะ (2550 : 21) ได้สรุปเรื่องประโยชน์ของแบบฝึกไว้ว่าเป็นการช่วยเสริมสร้างทักษะให้เกิดความเข้าใจคงทนและ เป็นการทบทวนความรู้เดิมของนักเรียน รวมไปถึงเป็นข้อเพื่อแก้ไขปัญหาในการเรียนรู้และ พัฒนาผู้เรียนได้อีกด้วยที่กล่าวมานั้นคือประโยชน์ของแบบฝึกที่จะเกิดกับนักเรียน ในด้านประโยชน์ ที่จะเกิดขึ้นกับครูนั้นคือ ช่วยให้ครูเห็นจุดเด่นหรือปัญหาของนักเรียนครูทราบถึงความเข้าใจของนักเรียนต่อบทเรียนนั้น ๆ (สุวิทย์ มูลคำ และสุนันทา สมุทรประเสริฐ 2550 : 53)

การอ่านโน้ตฉบับพลัน

1. ความหมายของการอ่านโน้ตฉบับพลัน

การอ่านโน้ตฉบับพลันตามคำจำกัดความของ (Oxford Dictionary of Music 1964 : 532)คือการอ่านหรือการร้องเพลงของดนตรีตั้งแต่แรกเห็นเพื่อนำมาแสดง โดยการอ่านโน้ตดังกล่าวเป็นความสามารถทางดนตรีต้องใช้ทั้งความรู้ทางทฤษฎีดนตรี ทักษะการปฏิบัติเครื่องดนตรีและประสบการณ์ (Russell, 2019 : 253 ; อนุชา พัฒนรัตน์โมฬี, 2553 : 6) การอ่านโน้ตฉบับพลันต้องใช้ความรู้เรื่องการถอดความหมายของสัญลักษณ์โน้ต การพิจารณา การรับรู้ทางสายตา และสร้างทोनเสียงที่ระบุในโน้ตได้อย่างเหมาะสม ซึ่งทั้งหมดที่กล่าวมาผู้ปฏิบัติการอ่านโน้ตฉบับพลันต้องใช้ความรู้ด้านทฤษฎีดนตรี ทักษะเครื่องดนตรี และต้องใช้ความเร็วในการประมวลผลของโน้ตที่อ่านได้ออกมาอย่างฉบับพลัน (Zhukov, 2014 : 71 อ้างอิงจาก Gromko, 2004 : 6 ; Angela Beth Space, 2003 : 1)

2. ปัจจัยที่ส่งผลต่อการอ่านโน้ตฉบับพลัน

2.1 สัญลักษณ์โน้ตดนตรีสากล การอ่านโน้ตฉบับพลันมีองค์ประกอบส่วนหนึ่งที่สำคัญ คือ สัญลักษณ์ที่บอกระดับเสียงและความสั้นยาวของโน้ต เครื่องหมายกำหนดบันไดเสียง ซึ่งส่วนนี้ถ้าผู้ปฏิบัติมีความเข้าใจจะทำให้ปฏิบัติการอ่านโน้ตฉบับพลันได้ดีขึ้นและการปฏิบัติดนตรีก็ปฏิบัติออกมาได้ดีขึ้นเช่นกัน (Schmid, 1981 : 8 อ้างอิงจาก Farnsworth, 1978 ; Russell, 2019 : 253 อ้างอิงจาก Lambrecht, 2008 : 32)

2.2 Eye-movement เป็นกลยุทธ์หนึ่งที่จะช่วยให้การอ่านโน้ตฉบับพลันนั้นสามารถปฏิบัติออกมาได้ดีขึ้น เป็นการใช้สายตาในการกวาดโน้ตเพื่อให้อ่านและรับรู้ให้ได้มากที่สุด

ประกอบกับประสบการณ์และการเดาทำนองของผู้ปฏิบัติเพื่อให้ปฏิบัติเครื่องดนตรีและอ่านโน้ตฉบับลงมือไปพร้อม ๆ กันได้ในขณะเดียวกันผู้ที่การอ่านโน้ตที่ดีจะมีสมาธิอ่านโน้ตได้นานยิ่งขึ้น โดยทุกอย่างขึ้นอยู่กับ การรับข้อมูลจากสายตาของแต่ละบุคคลและบุคคลที่มีความชำนาญในการใช้ Eye-movement สามารถเพิกเฉยต่ออวัยวะอื่นได้ปฏิบัติจะมองโน้ตไปข้างหน้าเมื่อจังหวะโน้ตที่มีความถี่ที่ห่าง และให้ความสำคัญกับโน้ตที่มีความถี่ซึ่งในส่วนนี้ผู้ปฏิบัติจะให้จังหวะกับตนเอง และบุคคลที่ชำนาญจะไม่ได้อ่านโน้ตทุกตัวในการปฏิบัติ (Smith, 2015 ; Zhukov, Khuu และ McPherson, 2019 อ้างอิงจาก; Goolsby, 1994)

2.3 ทักษะการฟัง ถือว่าเป็นปัจจัยหนึ่งที่มีส่วนให้การอ่านโน้ตฉบับลงมือมีการพัฒนา ซึ่งทักษะการฟังนี้จะเป็นส่วนที่ชี้ให้เห็นว่าการฝึกอ่านโน้ตนั้นสำเร็จหรือไม่ในทางกลับกันถ้ามีความสามารถการรับรู้ความเข้าใจในสัญลักษณ์หรือความรู้ของโน้ตดนตรีสากลไม่สอดคล้องความสามารถทางทักษะการฟังนั้นจะทำให้เกิดปัญหาในการฝึกการอ่านโน้ตฉบับลงมือ (Sheldon, Deborah A., 1998 : 384) ทักษะการฟังและการอ่านโน้ตฉบับลงมือนั้นเป็นสิ่งที่ช่วยให้นักดนตรีนั้นสามารถตรวจสอบความผิดพลาดของตนเองระหว่างบรรเลงจึงเห็นได้ว่า ทักษะการฟังมีส่วนช่วยส่งเสริมให้การอ่านโน้ตฉบับลงมือนั้นมีการพัฒนาควรฝึกฝนไปพร้อมๆกันนั้นจะทำให้การพัฒนาไปได้ดีขึ้น และ Mishra, Jennifer (2014 : 452) กล่าวว่า โครงสร้างสำคัญของการอ่านโน้ตฉบับลงมือนั้นนอกเหนือจากทักษะการปฏิบัติ เทคนิคต่าง ๆ ความรู้ความเข้าใจทางดนตรี คือ ทักษะการฟัง

จากเนื้อหาเรื่องการอ่านโน้ตฉบับลงมือนั้นจะเห็นได้ว่าเป็นทักษะที่ต้องใช้ปัจจัยหลายๆด้านประกอบเข้าด้วยกันเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านโน้ตฉบับลงมือของแต่ละบุคคลซึ่ง ปัจจัยด้านต่าง ๆ ที่กล่าวมานี้บุคคลแต่ละบุคคลก็จะมีคุณสมบัติไม่เท่ากันจึงทำให้การอ่านโน้ตฉบับลงมือของแต่ละบุคคลนั้นแสดงออกมาได้ไม่เท่ากันเช่นกัน ทั้งนี้เนื้อหาในส่วนนี้เป็นส่วนสำคัญที่ทำให้ผู้วิจัยจัดสร้างเครื่องมือในการทำวิจัยได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม

ความพึงพอใจ

1. ความหมายของความพึงพอใจ

คำว่า “ความพึงพอใจ” หรือ “พึงพอใจ” ในพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน 2554 ให้ความหมายไว้ว่า รัก,ชอบใจ และ ตรงกับภาษาอังกฤษว่า “Satisfaction” ซึ่งมีความหมายโดยทั่ว ๆ ไปว่า “ความรู้สึกที่ดีเมื่อบุคคลนั้นประสบความสำเร็จบางอย่างหรือเมื่อสิ่งที่บุคคลนั้นต้องการให้เกิดขึ้นเกิดขึ้น (Oxford University, 2021 : ออนไลน์) สอดคล้องกับ สมหมาย เปียณอม (2551 : 5) อธิบายความพึงพอใจไว้ว่า เป็นความรู้สึกส่วนตัวที่เป็นสุขเมื่อได้รับสิ่งที่ตนเองต้องการเป็นความรู้สึกนึกคิดของบุคคลที่เป็นลักษณะนามธรรม ความพึงพอใจสามารถมีปัจจัยอื่นร่วมด้วยว่าสามารถทำให้เกิดความพึงพอใจหรือไม่พึงพอใจ เช่น สภาพแวดล้อม การแสดงออกของบุคคลที่ปฏิสัมพันธ์ด้วย สถานที่ อย่างไรก็ตามความพึงพอใจสามารถมีในการจัดการเรียนการสอนวรรณวิมล จงจรวัยสกุล (2551 : 9) ให้ความหมายว่า ในการจัดการเรียนการสอนเมื่อมีการสร้างแรงจูงใจ เพื่อให้ผู้เรียน เกิดความพึงพอใจ มีความสนใจ ได้รับการยกย่องและรู้สึกรักในการเรียนจะส่งผลให้ผู้เรียนเกิดการการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2. การวัดความพึงพอใจ

พรเทพ พัฒนานุรักษ์ (2562 : 23 อ้างอิงจาก Zeibaml. VA., Parasuranan, A. and Berry. L, 1990) ว่าการสำรวจความพึงพอใจ ได้กำหนดคุณภาพบริการไว้ทั้งหมด 5 ด้านรู้จักในชื่อ SERVQUAL เพื่อวัดความพึงพอใจของผู้ใช้บริการ ดังนี้

1. ด้านสิ่งที่สัมผัสได้ (Tangibles) หมายถึง การที่ผู้รับบริการสามารถคาดคะเนการบริหาร ที่จะได้รับอย่างชัดเจนโดยลักษณะของสิ่งอำนวยความสะดวกสามารถจับต้องได้ เช่น ป้ายสัญลักษณ์สิ่งอำนวยความสะดวก อุปกรณ์เครื่องมือ เครื่องใช้ การแต่งกายของพนักงาน เป็นต้น
2. ด้านความน่าเชื่อถือ (Reliability) หมายถึง การที่ผู้รับบริการสามารถให้บริการได้ตามที่จะให้บริการตามที่ให้ไว้กับผู้ให้บริการได้อย่างถูกต้องเที่ยงตรงและสม่ำเสมอ
3. ด้านการตอบสนอง หมายถึง การที่ผู้ให้บริการมีความพร้อมในการที่จะให้บริการ ผู้ใช้บริการได้อย่างทัน่วงที่ตามความต้องการของผู้รับบริการ
4. ด้านความเชื่อมั่นไว้วางใจ หมายถึง การให้บริการมีชื่อเสียงเป็นที่ยอมรับของผู้รับบริการทำให้ผู้รับบริการมั่นใจในการบริการขององค์กร
5. ด้านการเอาใจใส่ เป็นการดูแลเอาใจใส่และให้ความสนใจต่อผู้รับบริการรวมถึงให้ความสำคัญ และให้เกียรติผู้รับบริการ

นอกจากนี้ พรเทพ พัฒนานุรักษ์ (2562 : 24 อ้างอิงจาก พิพัฒน์ กองกิจกุล, 2546) กล่าวว่า การวัดความพึงพอใจส่วนใหญ่จะทำได้โดยการสำรวจ ซึ่งเป็นเทคนิคการเก็บรวบรวมข้อมูลอย่างหนึ่งที่มีรูปแบบแตกต่างกัน ดังนี้

1. แบบสอบถาม โดยปกติแบบสอบถาม ประกอบด้วย คำถามหลายคำถามหรือข้อความหลายข้อความ เพื่อเป็นตัวเลือกตอบหรือให้คะแนนตามระดับกำหนดไว้
2. การสัมภาษณ์ทางโทรศัพท์ เป็นวิธีที่หากผู้ทำการสำรวจเป็นผู้ที่ผ่านการอบรมหรือมีประสบการณ์ จะทำให้สามารถเก็บข้อมูลความพึงพอใจ โดยมีประสิทธิภาพสูงข้อได้เปรียบคือผู้สำรวจจะทราบความคิดเห็น ๆ ของ ผู้กำลังตอบ และอาจใช้คำถามปลายเปิดเพิ่มได้
3. การสัมภาษณ์ส่วนบุคคล มีนัยหมายเป็นทางการ หรือถามตอบแบบปากเปล่า การสัมภาษณ์ที่เป็นระบบจะต้องใช้คำถามแบบเฉพาะเจาะจงและ ตามลำดับจึงจะเกิดประสิทธิผล

Kuh et al., (2008) ได้กล่าวว่า ความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนการสอน หมายถึง ความรู้สึกเชิงบวกหรือการตอบสนองในเชิงบวกของผู้เรียนที่มีต่อกระบวนการจัดการเรียนการสอน ซึ่งครอบคลุมทั้งวิธีการสอนของครู เนื้อหาวิชา การใช้สื่อการสอน และบรรยากาศในชั้นเรียน โดยความพึงพอใจดังกล่าวมักแสดงออกในรูปแบบของความรู้สึกที่ดีต่อการเรียน ความสนใจที่จะเรียนรู้ และแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมการเรียนการสอน

จากเนื้อหาเรื่องความพึงพอใจที่ผู้วิจัยได้ศึกษามานั้นเป็นสิ่งที่ช่วยให้ผู้วิจัยมีความรู้ความเข้าใจในการศึกษาความพึงพอใจต่อกิจกรรมที่ได้ตั้งไว้เป็นวัตถุประสงค์ของงานวิจัยซึ่งเป็นส่วนให้การจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้มีความเหมาะสมเพื่อให้เกิดความพึงพอใจต่อผู้เข้าร่วมไปถึงเป็นส่วนให้สามารถต้องข้อคำถาม และรูปแบบการวัดความพึงพอใจที่เหมาะสมได้

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ณัฐ เชียงทอง (2555) ได้ทำงานวิจัยเรื่องแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านโน้ตแรกเห็นแบบมีดนตรีประกอบสำหรับกีตาร์คลาสสิกในระดับชั้นต้นมีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านโน้ตแรกเห็นแบบมีดนตรีประกอบสำหรับคลาสสิกในระดับชั้นต้นให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้คือ 70/70 เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียนและหลังเรียนทั้งศึกษาความพึงพอใจต่อแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านโน้ตแรกเห็นแบบมีดนตรีประกอบสำหรับคลาสสิกในระดับชั้นต้นโดยมีกลุ่มตัวอย่าง 12 คน จากโรงเรียนเอื้ออารีย์ เลือกจากนักเรียนกีตาร์คลาสสิกในระดับชั้นต้นที่เรียนมาแล้วอย่างน้อย 3 เดือนไม่เกิน 5 เดือน และมีเครื่องมือในการวิจัย 3 ชิ้น คือ 1. แบบฝึกเสริมทักษะการอ่านโน้ตแรกเห็นแบบมีดนตรีประกอบสำหรับกีตาร์คลาสสิกในระดับชั้นต้น 2. แบบประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน 3. แบบสำรวจความพึงพอใจต่อแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านโน้ตแรกเห็นแบบมีดนตรีประกอบสำหรับกีตาร์คลาสสิกในระดับชั้นต้น ซึ่ง ผลวิจัยพบว่า แบบฝึกเสริมทักษะการอ่านโน้ตแรกเห็นแบบมีดนตรีประกอบสำหรับกีตาร์คลาสสิกในระดับชั้นต้น มีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ 70/70 นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมากขึ้นหลังใช้เรื่องแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านโน้ตแรกเห็นแบบมีดนตรีประกอบสำหรับกีตาร์คลาสสิกในระดับชั้น และนักเรียนมีความพึงพอใจต่อแบบฝึกอยู่ในระดับดีมาก

ภาณุมาศ ธีรธรรมนุกูล (2560) ได้ทำงานวิจัยเรื่องชุดการสอนทักษะการอ่านโน้ตแรกเห็นเบื้องต้นสำหรับกีตาร์ไฟฟ้ามีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาและหาประสิทธิภาพชุดการสอนทักษะการอ่านโน้ตแรกเห็นเบื้องต้นสำหรับกีตาร์ไฟฟ้า โดยทำการทดลองกับนักเรียนกีตาร์ไฟฟ้าในโรงเรียนอัสสัมชัญธนบุรีจำนวน 12 คนเลือกจากนักเรียนที่ไม่มีประสบการณ์ในการอ่านโน้ตแรกเห็น โดยผู้วิจัยแบ่งหัวข้อในการประเมินคือ ระดับเสียง จังหวะและการวางนิ้ว โดยการนำผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียนและหลังเรียนมาเปรียบเทียบ และพบว่า 1. ชุดการสอนทักษะการอ่านโน้ตแรกเห็นเบื้องต้นสำหรับกีตาร์ไฟฟ้านั้นทำให้ผู้เข้าร่วมทดลองมีผลการเรียนดีขึ้นในทุกๆหัวข้อเมื่อนำคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียนมาเปรียบเทียบกัน 2. การพัฒนาทักษะเรื่องจังหวะโดยการฝึกซ้อมรูปแบบจังหวะต่าง ๆ อย่างสม่ำเสมอจนเกิดความชำนาญทำให้อ่านโน้ตแรกเห็นได้รวดเร็วและยังสร้างความมั่นใจให้กับผู้เข้าร่วมการทดลอง 3. การสร้างกระบวนทรรศน์ให้ผู้ฝึกใช้นิ้วกดอย่างมีระบบช่วยให้มีจินตนาการถึงตำแหน่งนิ้วของโน้ตเมื่ออ่านโน้ตฉับพลัน

Katie Zhukov, Sieu Khuu, Gary E. McPherson (2019) ได้ทำงานวิจัยเรื่อง Eye-Movement Efficiency and Sight-Reading Expertise in Woodwind Players ได้กล่าวถึงทักษะอ่านโน้ตฉับพลันเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับนักดนตรีโดยนักเปียโนมีเทคนิควิธีการฝึกทักษะนี้แบบเฉพาะตัวในทางกลับกันนักดนตรีเครื่องลมไม้ยังไม่มีวิธีการในการฝึกทักษะนี้จึงทำให้ผู้วิจัยศึกษาหลักการของการเคลื่อนไหวของสายตาโดยให้นักศึกษาเข้าร่วมวิจัยได้รับฝึกการอ่านโน้ตฉับพลันและใช้เกณฑ์ในการบรรเลงบทเพลงตามความยากง่ายไล่ลำดับ โดยผลวิจัยพบว่า เมื่อบทเพลงยากขึ้นสายตาผู้วิจัยจะเคลื่อนไหวช้าลงแต่ยังสามารถบรรเลงไปต่อได้ จึงเป็นข้อสรุปได้ว่าประสิทธิภาพของการเคลื่อนไหวของดวงตานี้สัมพันธ์กับความเชี่ยวชาญด้านเครื่องมือและการอ่านข้อมูล และความยากลำบากของงานนั้นส่งผลต่อกลยุทธ์การเคลื่อนไหวของดวงตา

Jessica Paige Warner (2010) ได้ทำงานวิจัยเรื่อง The Construction of an Elementary Music Curriculum Utilizing Backward Design and Bloom's Taxonomy โดยภายในงานวิจัยนั้นได้นำ ของนักเรียนแนวการสอนแบบย้อนกลับมาใช้ในการประเมินการเรียนรู้และนำอนุกรมวิธาน ขอบลุ่มในระดับ ความรู้ การประยุกต์ใช้ และการสังเคราะห์ มาออกแบบการเรียนรู้ในหลักสูตรดนตรี ระยะสั้น ในโรงเรียนประถมและมีผู้เข้าร่วมทดลอง 15 โดยใช้การประเมินแบบรูปิกสเกอร์ทั้งก่อนเรียน และหลังเรียน โดยหลังจากได้ดำเนินการทดลองผู้เข้าร่วมมีการปรับปรุงและการพัฒนาดี

จากงานวิจัยทั้ง 4 ชิ้นทำให้ผู้วิจัยได้ความรู้ทั้งด้านแนวทางในการจัดการเรียนการสอน แบบย้อนกลับและแนวทางการจัดกิจกรรม เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านโน้ตฉบับสั้นเพื่อไปประยุกต์ใช้ ในงานวิจัยของตนเอง

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่องการพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้เสริมทักษะการอ่านโน้ตฉบับพลัน ตามแนวทางการสอนแบบย้อนกลับสำหรับนักเรียนแซกโซโฟนวิทยาลัยนาฏศิลป์ในการวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์วิจัย 1. เพื่อพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้เสริมทักษะการอ่านโน้ตฉบับพลันตามแนวทางการสอนแบบย้อนกลับ สำหรับนักเรียนแซกโซโฟน วิทยาลัยนาฏศิลป์ 2. เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ของทักษะการอ่านโน้ตฉบับพลันของผู้เรียนหลังจากผ่านการเรียนรู้ด้วยแผนการจัดการเรียนรู้ เสริมทักษะการอ่านโน้ตฉบับพลัน ตามแนวทางการสอนแบบย้อนกลับ สำหรับนักเรียนแซกโซโฟน วิทยาลัยนาฏศิลป์ 3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อแผนการจัดการเรียนรู้เสริมทักษะการอ่านโน้ตฉบับพลัน ตามแนวทางการสอนแบบย้อนกลับ สำหรับนักเรียนแซกโซโฟน วิทยาลัยนาฏศิลป์หลังจากผ่านการจัดการเรียนรู้ไปแล้ว ผู้วิจัยดำเนินการวิจัย ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การวิเคราะห์ข้อมูล
5. สถิติที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 – 3 และนักเรียนชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1-3 เครื่องมือเอกแซกโซโฟน จำนวน 21 คน ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2567 วิทยาลัยนาฏศิลป์

กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 – 3 และนักเรียนชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1-3 เครื่องมือเอกแซกโซโฟน จำนวน 15 คน ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2567 วิทยาลัยนาฏศิลป์ ที่เรียนมาแล้วไม่เกิน 3 ปี เนื่องจากนักเรียนขาดความแม่นยำเรื่องการอ่านโน้ตฉบับพลัน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัยเรื่องการพัฒนาแผนการเรียนรู้เสริมทักษะการอ่านโน้ตฉบับพลันตามแนวทางการสอนแบบย้อนกลับ สำหรับนักเรียนแซกโซโฟน วิทยาลัยนาฏศิลป์ มีเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยทั้งสิ้น 4 ชิ้น ซึ่งประกอบไปด้วย 1. แผนการจัดการเรียนรู้เสริมทักษะการอ่านโน้ตฉบับพลันตามแนวทางการสอนแบบย้อนกลับ สำหรับนักเรียนแซกโซโฟน วิทยาลัยนาฏศิลป์ 2. สื่อการสอนเสริมทักษะการอ่านโน้ตฉบับพลันตามแนวทางการสอนแบบย้อนกลับ สำหรับนักเรียนแซกโซโฟน วิทยาลัยนาฏศิลป์ 3. เกณฑ์ประเมินทักษะการอ่านโน้ตฉบับพลัน ตามแนวทางการสอนแบบย้อนกลับ สำหรับนักเรียนแซกโซโฟน วิทยาลัยนาฏศิลป์ (scoring rubric) และ 4. แบบสอบถามความพึงพอใจต่อแผนการจัดการเรียนรู้เสริมทักษะการอ่านโน้ตฉบับพลันตามแนวทางการสอนแบบย้อนกลับ สำหรับนักเรียนแซกโซโฟน วิทยาลัยนาฏศิลป์ โดยผู้วิจัยดำเนินการสร้างและวิเคราะห์คุณภาพของเครื่องมือรายละเอียดต่อไปนี้

แผนการจัดการเรียนรู้เสริมทักษะการอ่านโน้ตฉบับล้นตามแนวทางการสอนแบบย้อนกลับ สำหรับนักเรียนแซกโซโฟน วิทยาลัยนาฏศิลป์ ผู้วิจัยดำเนินการสร้างขั้นตอนต่อไปนี้
ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือ

1. วิเคราะห์ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง ของหลักสูตรนาฏดุริยางคศิลป์ พุทธศักราช 2562 ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น กลุ่มสาระการเรียนรู้ดนตรีสากล และ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ สาขาวิชาดุริยางค์สากล ศึกษาเอกสาร แนวคิด และเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวกับวิธีสอนทักษะ การอ่านโน้ตฉบับล้น และขั้นตอนการสร้างแผนการจัดการเรียนรู้

2. ดำเนินการสร้างแผนการจัดการเรียนรู้เรื่อง ทักษะการอ่านโน้ตฉบับล้นตามแนวทางการสอนแบบย้อนกลับ สำหรับนักเรียนแซกโซโฟน วิทยาลัยนาฏศิลป์

3. การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ นำแผนการจัดการเรียนรู้เรื่อง ทักษะการอ่านโน้ตฉบับล้นตามแนวทางการสอนแบบย้อนกลับ สำหรับนักเรียนแซกโซโฟน วิทยาลัยนาฏศิลป์ ให้ผู้เชี่ยวชาญด้านดนตรีศึกษา และ ด้านการวัดประเมินผล เพื่อตรวจสอบคุณภาพและความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (IOC : Index of Item Objective Congruence ค่า IOC อยู่ระหว่าง 0.67- 1.00) ซึ่งผลการตรวจสอบคุณภาพได้ 0.83 และนำข้อเสนอแนะมาปรับปรุงและแก้ไขในส่วนที่บกพร่อง

4. นำแผนการจัดการเรียนรู้เรื่องทักษะการอ่านโน้ตฉบับล้นตามแนวทางการสอนแบบย้อนกลับ สำหรับนักเรียนแซกโซโฟน วิทยาลัยนาฏศิลป์ ไป Try Out เพื่อศึกษาปัญหาในการใช้งานจริงเพื่อปรับปรุงและพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้

สื่อการสอนเสริมทักษะการอ่านโน้ตฉบับล้นตามแนวทางการสอนแบบย้อนกลับ สำหรับนักเรียนแซกโซโฟน วิทยาลัยนาฏศิลป์ ผู้วิจัยดำเนินการสร้างขั้นตอนต่อไปนี้
ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือ

1. ศึกษา เอกสาร ตำรา ขอบข่ายในเรื่องวิธีการสร้างสื่อการสอนเพื่อเสริมทักษะการอ่านโน้ตฉบับล้น

2. ดำเนินการสร้างสื่อการสอนเสริมทักษะการอ่านโน้ตฉบับล้นตามแนวทางการสอนแบบย้อนกลับ สำหรับนักเรียนแซกโซโฟน วิทยาลัยนาฏศิลป์

3. การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ สื่อการสอนเสริมทักษะการอ่านโน้ตฉบับล้นตามแนวทางการสอนแบบย้อนกลับ สำหรับนักเรียนแซกโซโฟน วิทยาลัยนาฏศิลป์ ให้ผู้เชี่ยวชาญด้านดนตรีศึกษา และ ด้านการวัดประเมินผล เพื่อตรวจสอบคุณภาพและความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (IOC : Index of Item Objective Congruence ค่า IOC อยู่ระหว่าง 0.67- 1.00) ซึ่งผลการตรวจสอบคุณภาพได้ 0.84 และนำข้อเสนอแนะมาปรับปรุงและแก้ไขในส่วนที่บกพร่อง

4. นำสื่อการสอนเสริมทักษะการอ่านโน้ตฉบับล้นตามแนวทางการสอนแบบย้อนกลับ สำหรับนักเรียนแซกโซโฟน วิทยาลัยนาฏศิลป์ ไป Try Out เพื่อศึกษาปัญหาในการใช้งานจริงเพื่อปรับปรุงและพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้

เกณฑ์ประเมินทักษะการอ่านโน้ตฉบับล้น ตามแนวทางการสอนแบบย้อนกลับ สำหรับนักเรียนแซกโซโฟน วิทยาลัยนาฏศิลป์ (scoring rubric) ผู้วิจัยดำเนินการสร้างขั้นตอนต่อไปนี้
ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือ

1. วิเคราะห์ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง ของหลักสูตรนาฏดุริยางคศิลป์ พุทธศักราช 2562 ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น กลุ่มสาระการเรียนรู้ดนตรีสากล และ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ สาขาวิชาดุริยางค์สากล ศึกษาเอกสาร แนวคิด และเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวกับวิธีการสร้างเกณฑ์การประเมินทักษะแบบรูบรีค (scoring rubric)

2. ดำเนินการสร้างเกณฑ์การประเมินทักษะเรื่องการอ่านโน้ตฉบับพลัน โดยใช้เกณฑ์การให้คะแนนแบบรูบรีค (scoring rubric)

3. การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ เกณฑ์ประเมินทักษะการอ่านโน้ตฉบับพลัน ตามแนวทางการสอนแบบย้อนกลับ สำหรับนักเรียนแซกโซโฟน วิทยาลัยนาฏศิลป์ (scoring rubric) ให้ผู้เชี่ยวชาญด้านดนตรีศึกษา และ ด้านการวัดประเมินผล เพื่อตรวจสอบคุณภาพค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC : Index of Item Objective Congruence ค่า IOC อยู่ระหว่าง 0.67 - 1.00) ซึ่งผลการตรวจสอบคุณภาพได้ 1.00

4. นำเกณฑ์ประเมินทักษะการอ่านโน้ตฉบับพลัน ตามแนวทางการสอนแบบย้อนกลับ สำหรับนักเรียนแซกโซโฟน วิทยาลัยนาฏศิลป์ (scoring rubric) ไป Try Out เพื่อศึกษาปัญหาในการใช้งานจริงเพื่อปรับปรุงและพัฒนา

แบบสอบถามความพึงพอใจต่อแผนการจัดการเรียนรู้เสริมทักษะการอ่านโน้ตฉบับพลัน

ตามแนวทางการสอนแบบย้อนกลับ สำหรับนักเรียนแซกโซโฟน วิทยาลัยนาฏศิลป์ ผู้วิจัย

ดำเนินการสร้างขั้นตอนต่อไป

ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือ

1. ศึกษาหลักการสร้างแบบสอบถามความพึงพอใจจากเอกสารเอกสารงานวิจัยต่างๆ

2. สร้างแบบสอบถามความพึงพอใจต่อแผนการจัดการเรียนรู้เสริมทักษะ การอ่านโน้ตฉบับพลันตามแนวทางการสอนแบบย้อนกลับ สำหรับนักเรียนแซกโซโฟน วิทยาลัยนาฏศิลป์ เป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ข้อคำถามจำนวน 15 ข้อ โดยกำหนดค่าระดับความพึงพอใจแต่ละช่วงคะแนนและความหมาย ดังนี้

ระดับ 1 หมายถึงเหมาะสม / เห็นด้วย / พึงพอใจอยู่ในระดับน้อยที่สุด

ระดับ 2 หมายถึงเหมาะสม / เห็นด้วย / พึงพอใจอยู่ในระดับน้อย

ระดับ 3 หมายถึงเหมาะสม / เห็นด้วย / พึงพอใจอยู่ในระดับปานกลาง

ระดับ 4 หมายถึงเหมาะสม / เห็นด้วย / พึงพอใจอยู่ในระดับมาก

ระดับ 5 หมายถึงเหมาะสม / เห็นด้วย / พึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุดสำหรับการให้

ความหมายของค่าที่วัดได้ ผู้ค้นคว้าได้กำหนดเกณฑ์ที่ใช้ในการให้ความหมาย โดยการให้ค่าเฉลี่ยเป็นรายด้านและรายข้อ ดังนี้

1.00 - 1.50 หมายถึง เหมาะสม / เห็นด้วย / พึงพอใจอยู่ในระดับน้อยที่สุด

1.51 - 2.50 หมายถึง เหมาะสม / เห็นด้วย / พึงพอใจอยู่ในระดับน้อย

2.51 - 3.50 หมายถึง เหมาะสม / เห็นด้วย / พึงพอใจอยู่ในระดับปานกลาง

3.51 - 4.50 หมายถึง เหมาะสม / เห็นด้วย / พึงพอใจอยู่ในระดับ มาก

4.51 - 5.00 หมายถึง เหมาะสม / เห็นด้วย / พึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด

3. การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ แบบสอบถามความพึงพอใจต่อแผนการจัดการเรียนรู้เสริมทักษะการอ่านโน้ตฉบับพลันตามแนวทางการสอนแบบย้อนกลับสำหรับนักเรียนแซกโซโฟน วิทยาลัยนาฏศิลป์ ให้ผู้เชี่ยวชาญด้านดนตรีศึกษา และ ด้านการวัดประเมินผล เพื่อตรวจสอบคุณภาพและความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (IOC : Index of Item Objective Congruence ค่า IOC อยู่ระหว่าง 0.67- 1.00) ซึ่งผลการตรวจสอบคุณภาพได้ 1.00 และนำข้อเสนอแนะนำมาปรับปรุงและแก้ไขในส่วนที่บกพร่อง

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการทดลอง กับกลุ่มตัวอย่างตามลำดับดังนี้

1. ผู้วิจัยทำการทดสอบทักษะการอ่านโน้ตฉบับพลันก่อนเรียนของกลุ่มตัวอย่างโดยใช้เกณฑ์การประเมินจาก แบบประเมินทักษะการอ่านโน้ตฉบับพลัน ตามแนวทางการสอนแบบย้อนกลับ สำหรับนักเรียนแซกโซโฟน วิทยาลัยนาฏศิลป์
2. ผู้วิจัยดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยแผนการจัดการเรียนรู้เสริมทักษะการอ่านโน้ตฉบับพลันตามแนวทางการสอนแบบย้อนกลับ สำหรับนักเรียนแซกโซโฟน วิทยาลัยนาฏศิลป์ ที่สร้างขึ้นโดยให้กลุ่มตัวอย่างปฏิบัติกิจกรรมต่าง ๆ ตามขั้นตอนของแผนการจัดการเรียนรู้จนครบ
3. ผู้วิจัยทำการทดสอบทักษะการอ่านโน้ตฉบับพลันหลังเรียนของกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้เกณฑ์การประเมินจากแบบประเมินทักษะการอ่านโน้ตฉบับพลัน ตามแนวทางการสอนแบบย้อนกลับ สำหรับนักเรียนแซกโซโฟน วิทยาลัยนาฏศิลป์อีกครั้ง จากนั้นนำผลที่ได้ ไปวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติต่อไป
4. ให้กลุ่มตัวอย่างทำแบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อแผนการจัดการเรียนรู้ เสริมทักษะการอ่านโน้ตฉบับพลันตามแนวทางการสอนแบบย้อนกลับ สำหรับนักเรียนแซกโซโฟน จากนั้นนำผลที่ได้รับไปวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยนี้ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติการหาค่าดัชนีความสอดคล้องของเครื่องมือ IOC Index of Item Objectives Congruence สถิติทดสอบค่าที่แบบ t – pair สถิติการหาค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เพื่อหาคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ของทักษะการอ่านโน้ตฉบับพลันก่อนและหลังเรียน และเพื่อศึกษาความพึงพอใจของผู้เรียน

ตอนที่ 1 การพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้เสริมทักษะการอ่านโน้ตฉบับพลัน ตามแนวทางการสอนแบบย้อนกลับ สำหรับนักเรียนแซกโซโฟน วิทยาลัยนาฏศิลป์ โดยใช้สถิติวัดค่าดัชนีความสอดคล้องของเครื่องมือ IOC (Index of Item Objectives Congruence ค่า IOC อยู่ระหว่าง 0.67- 1.00)

ตอนที่ 2 ศึกษาทักษะการอ่านโน้ตฉบับพลันของผู้เรียนหลังจากผ่านการจัดการเรียนรู้ทักษะการอ่านโน้ตฉบับพลัน ตามแนวทางการสอนแบบย้อนกลับ สำหรับนักเรียนแซกโซโฟน วิทยาลัยนาฏศิลป์ โดยใช้สถิติทดสอบค่าที่แบบ t – pair (เปรียบเทียบคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียน) ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ตอนที่ 3 ศึกษาความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะการอ่านโน้ตฉบับพลัน ตามแนวทางการสอนแบบย้อนกลับ สำหรับนักเรียนแซกโซโฟน วิทยาลัยนาฏศิลป์ โดยใช้สถิติการหาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

สถิติที่ใช้ในการวิจัย

1. สถิติที่ใช้ในการหาคุณภาพเครื่องมือ

1.1 ค่าดัชนีความสอดคล้อง

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

IOC = ดัชนีความสอดคล้องของเครื่องมือ

$\sum R$ = ผลรวมคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ

N = จำนวนของผู้เชี่ยวชาญ

2. สถิติพื้นฐาน

2.1 ค่าเฉลี่ย

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{N}$$

$\bar{X}$ = ค่าเฉลี่ยของคะแนน

$\sum X$ = ผลรวมของคะแนน

N = จำนวน

2.2 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

$$S.D. = \sqrt{\frac{N \sum x^2 - (\sum x)^2}{N(N-1)}}$$

S.D. = ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

$\sum (X - \bar{X})$ = ผลรวมของคะแนนลบด้วยคะแนนเฉลี่ย

N = จำนวน

2.3 สถิติทดสอบค่าที แบบ t-pair (เปรียบเทียบผลการเรียนรู้ก่อนและหลัง)

$$t = \frac{\sum D}{\sqrt{\frac{n \sum D^2 - (\sum D)^2}{n-1}}}$$

t = ค่าที

D = ผลต่างของคะแนน

n = จำนวนคน

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่อง การพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้เสริมทักษะการอ่านโน้ตฉบับพลัน ตามแนวทางการสอนแบบย้อนกลับ สำหรับนักเรียนแซกโซโฟน วิทยาลัยนาฏศิลป์ ในการวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์วิจัย 1. เพื่อพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้เสริมทักษะการอ่านโน้ตฉบับพลัน ตามแนวทางการสอนแบบย้อนกลับ สำหรับนักเรียนแซกโซโฟน วิทยาลัยนาฏศิลป์ 2. เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ของทักษะการอ่านโน้ตฉบับพลันของผู้เรียนหลังจากผ่านการเรียนรู้ ด้วยแผนการจัดการเรียนรู้เสริมทักษะการอ่านโน้ตฉบับพลัน ตามแนวทางการสอนแบบย้อนกลับ สำหรับนักเรียนแซกโซโฟน วิทยาลัยนาฏศิลป์ 3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อ แผนการจัดการเรียนรู้เสริมทักษะการอ่านโน้ตฉบับพลัน ตามแนวทางการสอนแบบย้อนกลับ สำหรับนักเรียนแซกโซโฟน วิทยาลัยนาฏศิลป์หลังจากผ่านการจัดการเรียนรู้ไปแล้ว โดยผู้วิจัยนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลในรูปแบบตารางและแปลความหมาย จำแนกออกเป็น 4 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 การสร้างแผนการจัดการเรียนรู้ เรื่อง ทักษะการอ่านโน้ตฉบับพลัน ตามแนวทางการสอนแบบย้อนกลับ สำหรับนักเรียนแซกโซโฟน วิทยาลัยนาฏศิลป์

ตอนที่ 2 คะแนนจากการทดสอบระหว่างเรียนของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 และ 2 ของทักษะการอ่านโน้ตฉบับพลัน ตามแนวทางการสอนแบบย้อนกลับ สำหรับนักเรียนแซกโซโฟน วิทยาลัยนาฏศิลป์

ตอนที่ 3 ผลสัมฤทธิ์ของทักษะการอ่านโน้ตฉบับพลันของผู้เรียนหลังจากผ่านการเรียนรู้ด้วยแผนการจัดการเรียนรู้เสริมทักษะการอ่านโน้ตฉบับพลัน ตามแนวทางการสอนแบบย้อนกลับ สำหรับนักเรียนแซกโซโฟน วิทยาลัยนาฏศิลป์

ตอนที่ 4 ผลความพึงพอใจต่อการใช้ต่อแผนการจัดการเรียนรู้เสริมทักษะการอ่านโน้ตฉบับพลัน ตามแนวทางการสอนแบบย้อนกลับ สำหรับนักเรียนแซกโซโฟน วิทยาลัยนาฏศิลป์ หลังจากผ่านการจัดการเรียนรู้ไปแล้ว

โดยมีสัญลักษณ์และความหมายที่ใช้ในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

n	หมายถึง	จำนวนนักเรียน
M	หมายถึง	ค่าเฉลี่ย
S.D	หมายถึง	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
p	หมายถึง	นัยยะสำคัญทางสถิติ

ตอนที่ 1 การสร้างแผนการจัดการเรียนรู้เรื่อง ทักษะการอ่านโน้ตฉบับพลัน ตามแนวทางการสอนแบบย้อนกลับ สำหรับนักเรียนแซกโซโฟน วิทยาลัยนาฏศิลป์

ผู้วิจัย ได้ดำเนินการสร้างแผนการจัดการเรียนรู้และเกณฑ์การประเมินทักษะ (Scoring Rubric) ทักษะการอ่านโน้ตฉบับพลัน ตามแนวทางการสอนแบบย้อนกลับ สำหรับนักเรียนแซกโซโฟน

วิทยาลัยนาฏศิลป์ แล้วจึงนำเครื่องมือชิ้นนี้เข้าการตรวจสอบคุณภาพค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC : Index of Item Objective Congruence)

ตารางที่ 4.1 แบบประเมินค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) แผนการจัดการเรียนรู้

ข้อคำถาม	ผู้เชี่ยวชาญคนที่			รวม	ค่า ioc
	1	2	3		
1. ด้านสาระสำคัญ					
1.1 ระบุความสำคัญของเนื้อหา	0	+1	+1	2	0.67
1.2 มีความชัดเจนเข้าใจง่าย	+1	+1	+1	3	1.00
2. ด้านจุดประสงค์การเรียนรู้					
2.1 ระบุพฤติกรรมที่สามารถประเมินได้	0	+1	+1	2	0.67
2.2 ข้อความชัดเจนเข้าใจง่าย	+1	+1	+1	3	1.00
3. ด้านสาระการเรียนรู้					
3.1 เนื้อหาสอดคล้องจุดประสงค์	+1	+1	+1	3	1.00
3.2 เนื้อหาเหมาะสมกับเวลาเรียน	+1	+1	0	2	0.67
3.3 เนื้อหาเหมาะสมกับศักยภาพของนักเรียน	+1	+1	0	2	0.67
3.4 เนื้อหา มีประโยชน์และน่าสนใจ	+1	+1	+1	3	1.00
4. ด้านกิจกรรมการเรียนรู้					
4.1 เรียงลำดับกิจกรรมได้เหมาะสม	0	+1	+1	2	0.67
4.2 มีเทคนิคและวิธีการสอนที่หลากหลาย	0	+1	+1	2	0.67
4.3 กิจกรรมส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ค้นพบองค์ความรู้ด้วยตนเอง	+1	+1	+1	3	1.00
4.4 ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการปฏิบัติกิจกรรม	+1	+1	+1	3	1.00
5. ด้านสื่อการเรียนรู้					
5.1 สื่อที่ใช้สอดคล้องกับเนื้อหา	+1	+1	+1	3	1.00
5.2 ตอบสนองกิจกรรมการเรียนรู้และจุดประสงค์การเรียนรู้	0	+1	+1	2	0.67
5.3 สื่อที่ใช้สะดวกต่อผู้เรียน	+1	+1	+1	3	1.00
5.4 สื่อที่ใช้ช่วยประหยัดเวลาในการสอน	0	+1	+1	2	0.67
6. การวัดผลประเมินผล					
6.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	0	+1	+1	2	0.67
6.2 สอดคล้องกับด้านสาระการเรียนรู้	0	+1	+1	2	0.67
6.3 การวัดที่ระบุไว้สามารถประเมินได้	+1	+1	+1	3	1.00
ค่า IOC เฉลี่ยรวม					0.83

จากตารางที่ 4.1 พบว่า ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแผนการจัดการเรียนรู้ โดย เฉลี่ยรวมคือ 0.83 ค่า IOC รายข้ออยู่ระหว่าง 0.67-1.00 โดยมีค่าเฉลี่ย 1.00 จำนวน 9 ข้อ และค่าเฉลี่ย 0.67 จำนวน 10 ข้อ ซึ่งค่าเฉลี่ยคำนวณได้มีค่ามากกว่า 0.5 ถือว่าใช้ได้

ตารางที่ 4.2 แบบประเมินค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) เกณฑ์ประเมินทักษะการอ่านโน้ตฉบับพลับ
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 - 2 ก่อนเรียน – หลังเรียน

ข้อคำถาม	ผู้เชี่ยวชาญคนที่			รวม	ค่า ioc
	1	2	3		
1. เกณฑ์ประเมินทักษะท้ายแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1					
1.1บันไดเสียง G D F และ Bb Major	+1	+1	+1	3	1.00
1.2 สัญลักษณ์โน้ตดนตรีสากล	+1	+1	+1	3	1.00
1.3 คุณภาพเสียงมีความชัดเจน	+1	+1	+1	3	1.00
1.4 การวางนิ้วและสรีระในการบรรเลง	+1	+1	+1	3	1.00
2. เกณฑ์ประเมินทักษะท้ายแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2					
2.1 ความถูกต้องในการอ่านระดับเสียง	+1	+1	+1	3	1.00
2.2 ความถูกต้องในการอ่านค่าโน้ต	+1	+1	+1	3	1.00
2.3 ความแม่นยำในการการกวาดสายตาเพื่ออ่านโน้ต	+1	+1	+1	3	1.00
2.4 คุณภาพเสียงมีความชัดเจน	+1	+1	+1	3	1.00
3. เกณฑ์ประเมินทักษะ ก่อนเรียน – หลังเรียน					
3.1 ความถูกต้องในการอ่านระดับเสียงและการอ่านจังหวะ	+1	+1	+1	3	1.00
3.2 ความแม่นยำในการการกวาดสายตาเพื่ออ่านโน้ต	+1	+1	+1	3	1.00
3.3 ความชำนาญในควบคุมเครื่องและนิ้ว	+1	+1	+1	3	1.00
3.4 คุณภาพเสียงมีความชัดเจน	+1	+1	+1	3	1.00
ค่า IOC เฉลี่ยรวม					1.00

จากตารางที่ 4.2 พบว่า ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของเกณฑ์ประเมินทักษะ การอ่านโน้ตฉบับพลับ แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 - 2 ก่อนเรียน – หลังเรียน มีค่า IOC โดยเฉลี่ยรวม 1.00 แสดงว่าทุกข้อถือว่าใช้

ตอนที่ 2 คะแนนจากการทดสอบระหว่างเรียนของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 และ 2 ของทักษะการอ่านโน้ตฉบับพลับ ตามแนวทางการสอนแบบย้อนกลับ สำหรับนักเรียนแซกโซโฟน วิทยาลัยนาฏศิลป์

ผู้วิจัยได้ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลผลคะแนนจากการทดสอบ ระหว่างเรียนของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 และ 2 ของทักษะการอ่านโน้ตฉบับพลับ ตามแนวทางการสอนแบบย้อนกลับ สำหรับนักเรียนแซกโซโฟน วิทยาลัยนาฏศิลป์ โดยเป็นการนำคะแนนของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 และ 2 รวมมาหาค่าเฉลี่ย และมีเกณฑ์การให้คะแนนเพื่อประเมินผลการเรียนของผู้เรียนโดยคิดจากคะแนนรวมทั้ง แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 และ 2 รวมกัน 40 คะแนน คือ

คะแนน 31 – 40 หมายถึง ดีมาก

คะแนน 21 – 30	หมายถึง ดี
คะแนน 11 - 20	หมายถึง ปานกลาง
คะแนน 0 - 10	หมายถึง ควรปรับปรุง

ตารางที่ 4.3 คะแนนจากแบบทดสอบระหว่างเรียนของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 และ 2 ของทักษะการอ่านโน้ตฉบับพลันของผู้เรียนก่อนเรียนและหลังเรียนรู้ด้วยแผนการจัดการเรียนรู้เสริมทักษะการอ่านโน้ตฉบับพลัน ตามแนวทางการสอนแบบย้อนกลับ สำหรับนักเรียนแซกโซโฟน วิทยาลัยนาฏศิลป์

คนที่	แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 20 คะแนน	แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 20 คะแนน	ผลรวม	ระดับ
1.	17	18	35	ดีมาก
2.	18	18	36	ดีมาก
3.	16	18	34	ดีมาก
4.	18	17	35	ดีมาก
5.	18	16	34	ดีมาก
6.	15	18	33	ดีมาก
7.	16	18	34	ดีมาก
8.	19	18	37	ดีมาก
9.	16	19	35	ดีมาก
10.	18	19	37	ดีมาก
11.	15	17	32	ดีมาก
12.	16	17	33	ดีมาก
13.	16	16	32	ดีมาก
14.	17	15	32	ดีมาก
15.	15	15	30	ดีมาก
ค่าเฉลี่ยรวม	16.67	17.27	33.93	ดีมาก

จากตารางที่ 4.3 คะแนนจากแบบทดสอบระหว่างเรียนของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 และ 2 มีผลรวมคะแนนเท่ากับ 33.93 ซึ่งอยู่ในระดับดีมาก เมื่อพิจารณาแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 มีค่าเฉลี่ย 16.67 และแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 มีค่าเฉลี่ย ที่ 17.27 นักเรียนทุกคนมีผลคะแนนระหว่างเรียนทั้ง 2 แผนการจัดการเรียนรู้อยู่ในระดับดีมาก

ตอนที่ 3 ผลสัมฤทธิ์ของทักษะการอ่านโน้ตฉบับพลันของผู้เรียนก่อนเรียนและหลังเรียนรู้ด้วยแผนการจัดการเรียนรู้เสริมทักษะการอ่านโน้ตฉบับพลัน ตามแนวทางการสอนแบบย้อนกลับ สำหรับนักเรียนแซกโซโฟน วิทยาลัยนาฏศิลป์

ผู้วิจัยได้ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลผลสัมฤทธิ์ของทักษะการอ่านโน้ตฉบับพลันของผู้เรียนก่อนเรียนและหลังเรียนรู้ด้วยแผนการจัดการเรียนรู้ เสริมทักษะการอ่านโน้ตฉบับพลัน ตามแนวทางการสอนแบบย้อนกลับ สำหรับนักเรียนแซกโซโฟน วิทยาลัยนาฏศิลป์ โดยเป็นการนำคะแนนก่อนเรียน - หลังเรียนมาหาค่าเฉลี่ย และมีเกณฑ์ การให้คะแนนเพื่อประเมินผลการเรียนของผู้เรียนโดยคิดจากคะแนนหลังเรียน 20 คะแนน คือ

คะแนนระหว่าง	15 – 20	หมายถึง ดี
คะแนนระหว่าง	8 - 14	หมายถึง ปานกลาง
คะแนนระหว่าง	0 - 7	หมายถึง ควรปรับปรุง

ตารางที่ 4.4 ผลสัมฤทธิ์ของทักษะการอ่านโน้ตฉบับพลันของผู้เรียนก่อนเรียนและหลังเรียนรู้ด้วยแผนการจัดการเรียนรู้เสริมทักษะการอ่านโน้ตฉบับพลัน ตามแนวทางการสอนแบบย้อนกลับ สำหรับนักเรียนแซกโซโฟน วิทยาลัยนาฏศิลป์

คนที่	ก่อนเรียน	หลังเรียน	ระดับ
	คะแนนเต็ม 20	คะแนนเต็ม 20	
1.	10	17	ดี
2.	11	18	ดี
3.	10	16	ดี
4.	13	19	ดี
5.	11	17	ดี
6.	10	16	ดี
7.	12	18	ดี
8.	13	19	ดี
9.	14	19	ดี
10.	10	17	ดี
11.	12	16	ดี
12.	11	16	ดี
13.	11	18	ดี
14.	10	17	ดี
15.	12	18	ดี
s.d.	1.291	1.121	ดี
ค่าเฉลี่ย	11.30	17.40	ดี

จากตารางที่ 4.4 พบว่า ผลสัมฤทธิ์ของทักษะการอ่านโน้ตฉบับล้นของผู้เรียนก่อนเรียน มีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน อยู่ที่ 1.291 และค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 11.30 และหลังเรียน มีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานอยู่ที่ 1.121 ค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 17.40 และนักเรียนทุกคนมีผลคะแนนหลังเรียนอยู่ในระดับดี

ตารางที่ 4.5 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนของผู้เรียนก่อนเรียนและหลังเรียนรู้ด้วยแผนการจัดการ การเรียนรู้เสริมทักษะการอ่านโน้ตฉบับล้น ตามแนวทางการสอนแบบย้อนกลับสำหรับ นักเรียนแซกโซโฟน วิทยาลัยนาฏศิลป์

การเปรียบเทียบ	N	Mean	SD	t	sig
ก่อนเรียน	15	11.30	1.29	- 26.59	.00
หลังเรียน	15	17.40	1.12		

* $p > .05$

จากตารางที่ 4.6 พบว่า ค่าเฉลี่ยคะแนนมีความแตกต่างกันทางนัยยะสำคัญทางสถิติ ระดับ .05 โดยค่าเฉลี่ยหลังเรียน ($M = 17.40$, $SD = 1.12$) ซึ่งมากกว่าก่อนเรียน ($M = 11.30$, $SD = 1.29$) จึงสรุปได้ว่า นักเรียนที่ผ่านการเรียนรู้ด้วยแผนการจัดการเรียนรู้เสริมทักษะการอ่านโน้ตฉบับล้น ตามแนวทางการสอนแบบย้อนกลับ สำหรับนักเรียนแซกโซโฟน วิทยาลัยนาฏศิลป์ มีผลการเรียนที่ดีขึ้น โดยเปรียบเทียบจากค่าเฉลี่ยก่อนเรียนและหลังเรียน

ตอนที่ 4 การศึกษาผลความพึงพอใจต่อการใช้ต่อแผนการจัดการเรียนรู้เสริมทักษะ การอ่านโน้ตฉบับล้น ตามแนวทางการสอนแบบย้อนกลับ สำหรับนักเรียนแซกโซโฟน วิทยาลัย นาฏศิลป์ หลังจากผ่านการจัดการเรียนรู้ไปแล้ว

ผู้วิจัยได้ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลความพึงพอใจต่อการใช้ต่อแผนการจัดการเรียนรู้เสริม ทักษะ การอ่านโน้ตฉบับล้น ตามแนวทางการสอนแบบย้อนกลับ สำหรับนักเรียนแซกโซโฟน วิทยาลัยนาฏศิลป์ โดยผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลด้วยค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และมีเกณฑ์แสดง ระดับความพึงพอใจรายข้อดังนี้

4.50 - 5.00	หมายถึง ระดับดีมาก
3.50 - 4.49	หมายถึง ระดับดี
2.50 - 3.49	หมายถึง ระดับปานกลาง
1.50 - 2.49	หมายถึง ระดับพอใช้
1.00 - 1.49	หมายถึง ระดับควรปรับปรุง

ตารางที่ 4.6 ตารางแสดงค่า ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อแผนการจัดการเรียนรู้เสริมทักษะการอ่านโน้ตฉบับพลัน ตามแนวทางการสอนแบบย้อนกลับสำหรับนักเรียนแซกโซโฟน วิทยาลัยนาฏศิลป์ หลังจากผ่านการจัดการเรียนรู้ไปแล้ว

รายการประเมิน	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ระดับความพึงพอใจ
ความพึงพอใจต่อเนื้อหา			
1. เนื้อหาที่นำเสนอตรงตามวัตถุประสงค์ในการเรียนการสอน	4.47	0.50	ระดับดี
2. เนื้อหาที่มีความเข้าใจง่าย	4.47	0.62	ระดับดี
3. การเรียงลำดับเนื้อหาที่มีความเหมาะสม	4.40	0.61	ระดับดี
4. ปริมาณของเนื้อหาที่มีความเหมาะสมกับระยะเวลาการจัดการเรียนการสอน	4.07	0.77	ระดับดี
5. สามารถนำความรู้ที่ได้จากเนื้อหาไปประยุกต์ใช้ได้	4.47	0.62	ระดับดี
ความพึงพอใจต่อกิจกรรม			
1. ครูสามารถถ่ายทอดความรู้ได้อย่างชัดเจนและเข้าใจง่าย	4.40	0.61	ระดับดี
2. ครูมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีกับนักเรียน	4.47	0.62	ระดับดี
3. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้มีความน่าสนใจ	4.07	0.93	ระดับดี
4. กิจกรรมส่งเสริมให้ทักษะการอ่านโน้ตฉบับพลันดีขึ้น	4.47	0.50	ระดับดี
5. ระยะเวลาในการจัดกิจกรรมมีความเหมาะสม	4.00	0.82	ระดับดี
ความพึงพอใจต่อสื่อการสอน			
1. สื่อเอกสารการสอนประกอบการสอนมีความน่าสนใจ	4.47	0.50	ระดับดี
2. รูปภาพ และเสียงชัดเจน	4.47	0.62	ระดับดี
3. รูปแบบสื่อที่ใช้ในการจัดการเรียนการสอนมีความเหมาะสม	4.47	0.50	ระดับดี
4. สื่อการสอนส่งเสริมการเรียนรู้ด้วยตนเอง	4.67	0.47	ระดับดีมาก
5. สื่อการสอนสามารถเข้าถึงได้ง่าย สะดวกต่อผู้ใช้งาน	4.53	0.62	ระดับดีมาก
ค่าเฉลี่ยรวม	4.39	0.63	ระดับดี

จากตารางที่ 4.7 พบว่า แผนการจัดการเรียนรู้เสริมทักษะการอ่านโน้ตฉบับพลัน ตามแนวทางการสอนแบบย้อนกลับ สำหรับนักเรียนแซกโซโฟน วิทยาลัยนาฏศิลป์ มีความพึงพอใจ โดยรวมอยู่ในระดับดี ค่าเฉลี่ยรวมอยู่ที่ 4.39 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานอยู่ที่ 0.63 ($M = 4.39, SD = 0.63$) เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยที่อยู่ระดับมากที่สุด คือข้อคำถามที่ว่า “สื่อการสอนส่งเสริมการเรียนรู้ด้วยตนเอง” โดยค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 4.67 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานอยู่ที่ 0.47 และ “สื่อการสอนสามารถเข้าถึงได้ง่าย สะดวกต่อผู้ใช้งาน” โดยมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 4.53 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน อยู่ที่ 0.62

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง การพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้เสริมทักษะการอ่านโน้ตฉบับพลันตามแนวทางการสอนแบบย้อนกลับ สำหรับนักเรียนแซกโซโฟน วิทยาลัยนาฏศิลป์ในการวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์วิจัย 1. เพื่อพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้เสริมทักษะการอ่านโน้ตฉบับพลันตามแนวทางการสอนแบบย้อนกลับ สำหรับนักเรียนแซกโซโฟน วิทยาลัยนาฏศิลป์ 2. เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ของทักษะการอ่านโน้ตฉบับพลันของผู้เรียนหลังจากผ่านการเรียนรู้ด้วยแผนการจัดการเรียนรู้เสริมทักษะการอ่านโน้ตฉบับพลัน ตามแนวทางการสอนแบบย้อนกลับ สำหรับนักเรียนแซกโซโฟน วิทยาลัยนาฏศิลป์ 3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อแผนการจัดการเรียนรู้เสริมทักษะการอ่านโน้ตฉบับพลัน ตามแนวทางการสอนแบบย้อนกลับ สำหรับนักเรียนแซกโซโฟน วิทยาลัยนาฏศิลป์ หลังจากผ่านการจัดการเรียนรู้ไปแล้ว

สรุปผลการวิจัย

จากการเก็บรวบรวมข้อมูลและการแปลค่าแล้วผลการวิจัยการพัฒนาแผนการเรียนรู้เสริมทักษะการอ่านโน้ตฉบับพลัน ตามแนวทางการสอนแบบย้อนกลับ สำหรับนักเรียนแซกโซโฟน วิทยาลัยนาฏศิลป์ สรุปได้ดังนี้

1. การพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้เสริมทักษะการอ่านโน้ตฉบับพลัน ตามแนวทางการสอนแบบย้อนกลับ สำหรับนักเรียนแซกโซโฟน ซึ่งภายในแผนการจัดการเรียนรู้ดังกล่าวนี้ ประกอบไปด้วย แผนการจัดการเรียนรู้จำนวน 3 แผน แบบประเมินทักษะระหว่างเรียนแผนที่ 1 และ 2 แบบประเมินทักษะก่อนเรียนและหลังเรียน นั้นมีค่า IOC อยู่ระหว่าง 0.67 - 1.00 ที่คำนวณได้มีค่ามากกว่า 0.5 ซึ่งเป็นคะแนนที่แสดงให้เห็นถึงคุณภาพของเครื่องมือดังกล่าวสามารถนำไปใช้ได้ ซึ่งคะแนนนี้ได้มาจากการตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน ที่มีความชำนาญในด้านหลักสูตรและการสอน ด้านการวัดและประเมินผล และด้านการสอนแซกโซโฟน

2. ผลสัมฤทธิ์ของทักษะการอ่านโน้ตฉบับพลันของผู้เรียนหลังจากผ่านการเรียนรู้ ด้วยแผนการจัดการเรียนรู้เสริมทักษะการอ่านโน้ตฉบับพลัน ตามแนวทางการสอนแบบย้อนกลับ สำหรับนักเรียนแซกโซโฟน วิทยาลัยนาฏศิลป์ โดยเป็นการนำคะแนนก่อนเรียน - หลังเรียน มาหาค่าเฉลี่ย ซึ่งพบว่า ค่าเฉลี่ยคะแนนมีความแตกต่างกันทางนัยยะสำคัญทางสถิติระดับ .05 โดยค่าเฉลี่ยหลังเรียน ($M = 17.40$, $SD = 1.12$) ซึ่งมากกว่าก่อนเรียน ($M = 11.30$, $SD = 1.29$) และนักเรียนทุกคนมีผลคะแนนหลังเรียนอยู่ในระดับดี

3. ความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อแผนการจัดการเรียนรู้เสริมทักษะการอ่านโน้ตฉบับพลันตามแนวทางการสอนแบบย้อนกลับ สำหรับนักเรียนแซกโซโฟน วิทยาลัยนาฏศิลป์ ความพึงพอใจโดยรวมอยู่ในระดับดี ซึ่งค่าเฉลี่ยรวมอยู่ที่ 4.39 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานอยู่ที่ 0.63 ($M = 4.39$, $SD = 0.63$) เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยที่อยู่ระดับมากที่สุด มีทั้งหมด 2 ข้อ คือข้อที่ 4 ของประเด็นความพึงพอใจต่อสื่อการสอน ในข้อคำถามที่ว่า “สื่อการสอนส่งเสริมการเรียนรู้ด้วยตนเอง” โดยค่าเฉลี่ย

อยู่ที่ 4.67 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานอยู่ที่ 0.47 และข้อที่ 5 “สื่อการสอนสามารถเข้าถึงได้ง่าย สะดวกต่อผู้ใช้งาน” โดยมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 4.58 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน อยู่ที่ 0.62

อภิปรายผล

การวิจัยเรื่องการพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้เสริมทักษะการอ่านโน้ตฉบับล้นตามแนวทางการสอนแบบย้อนกลับ สำหรับนักเรียนแซกโซโฟน วิทยาลัยนาฏศิลป์ ผู้วิจัยขอเสนอการอภิปรายผลดังต่อไปนี้

1.การพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้เสริมทักษะการอ่านโน้ตฉบับล้น ตามแนวทางการสอนแบบย้อนกลับ สำหรับนักเรียนแซกโซโฟน ซึ่งผู้วิจัยได้นำแผนการจัดการเรียนรู้ดังกล่าว ไปตรวจคุณภาพเครื่องมือกับผู้เชี่ยวชาญซึ่ง นั้นมีค่า IOC อยู่ระหว่าง 0.67 - 1.00 ซึ่งเป็นคะแนนที่แสดงให้เห็นถึงคุณภาพของเครื่องมือดังกล่าวสามารถนำไปใช้ได้จริง แผนการจัดการเรียนรู้นี้ เป็นแผนที่สร้างตามแนวการสอนแบบย้อนกลับโดยในขั้นตอนการสร้างนั้นผู้วิจัยได้ศึกษาทักษะการอ่านโน้ตฉบับล้นเพื่อจัดทำเนื้อหาและจุดประสงค์ให้เหมาะสมรวมไปถึงการคัดเลือกบทเพลงเพื่อวัดและประเมินผล ซึ่งสอดคล้องกับ เดชกุล มัทวานกุล (2559 : 2 - 6 อ้างอิงจาก Wiggins and McTighe, 1998) ที่กล่าวว่า สิ่งที่สำคัญในการใช้แนวการสอนแบบย้อนกลับคือ 1. กำหนดเป้าหมายการเรียนรู้ 2. กำหนดชิ้นงานหรือหลักฐานทางพฤติกรรม และ 3. วางแผนกิจกรรมเพื่อร้อยเรียงสู่ชิ้นงานที่ได้กำหนดไว้เบื้องต้น ซึ่งในการวัดผลนั้นเราต้องคำนึงถึงความเข้าใจของผู้เรียนจะได้หลังจากการเรียนรู้โดยสิ่งนี้จะแสดงออกมาจากการบรรลุผลหลังจากผ่านการเรียนไปแล้วนั้นจากที่กล่าวมานั้น สอดคล้องกับ เดชกุล มัทวานกุล (2559 : 2 - 6 อ้างอิงจาก Wiggins and McTighe, 1998) ได้อธิบายการสร้าง ความเข้าใจของทนายโดยใช้แนวการสอนย้อนกลับไว้ว่าต้องมี 3 ระดับคือ 1. สิ่งที่นักเรียนคุ้นเคย 2. สิ่งที่เป็นต่อทักษะที่ต้องทำ 3. ความรู้และความสามารถที่ติดไปกับผู้เรียน โดยผู้วิจัยได้นำในส่วนนี้การจัดการเรียนการสอนมา 1. สิ่งที่นักเรียนคุ้นเคย ซึ่งในส่วนนี้จะสอดคล้องกับแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 เป็นเรื่องการปฏิบัติแซกโซโฟนเบื้องต้น การควบคุมลม และ การอ่านโน้ตเบื้องต้น ต่อมาในระดับที่ 2 คือ สิ่งที่เป็นต่อทักษะที่ต้องทำ ซึ่งในส่วนนี้จะเกิดขึ้นในแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 จะกล่าวถึงเรื่องเทคนิคการเคลื่อนไหวของสายตาที่จะนำไปใช้ในการอ่านโน้ตฉบับล้น และระดับที่ 3 คือความรู้และความสามารถที่ติดไปกับผู้เรียน ในส่วนนี้จะเกิดขึ้นในแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 ซึ่งเป็นการนำเทคนิคการเคลื่อนไหวของสายตามาใช้ให้เกิดความชำนาญ และจะนำไปสู่การปฏิบัติบนบทเพลงได้ ซึ่งจะเป็นการแสดงออกทางพฤติกรรมตามแนวการสอนย้อนกลับ ที่มุ่งเน้นที่การเปลี่ยนพฤติกรรมของผู้เรียนนั่นเองทั้งนี้ ยังสอดคล้องกับ Jessica Paige Warner (2010) ที่ได้นำแนวการสอนย้อนกลับและการวัดประเมินผลของบลูม มาพัฒนาออกแบบหลักสูตรระยะสั้น ในรายวิชาดนตรีให้กับนักเรียนในระดับประถมศึกษาเมื่อนำหลักสูตรระยะสั้นดังกล่าวมาใช้จริง ซึ่งผลจากการประเมินในงานวิจัยดังกล่าวนี้พบว่านักเรียนมีผลการเรียนพัฒนาสูงขึ้น

2. ผลสัมฤทธิ์ของทักษะการอ่านโน้ตฉบับล้นของผู้เรียนหลังจากผ่านการเรียนรู้ด้วยแผนการจัดการเรียนรู้เสริมทักษะการอ่านโน้ตฉบับล้น ตามแนวทางการสอนแบบย้อนกลับ สำหรับนักเรียนแซกโซโฟน วิทยาลัยนาฏศิลป์ โดยเป็นการนำคะแนนก่อนเรียน-หลังเรียนมาหาค่าเฉลี่ย ซึ่งพบว่าผลสัมฤทธิ์ของทักษะการอ่านโน้ตฉบับล้นของผู้เรียนก่อนเรียนมีค่าเฉลี่ยรวม 40.69 และหลังเรียน

มีค่าเฉลี่ยรวม 59.31 นักเรียนทุกคนมีผลคะแนนหลังเรียนอยู่ในระดับดีมาก สอดคล้องกับแนวคิดของ ญัฐ เชียงทอง (2555) เป็นงานวิจัยเรื่องแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านโน้ตแรกเห็นแบบมีดนตรีประกอบ สำหรับกีตาร์คลาสสิกในระดับชั้นต้นมีค่าเฉลี่ยก่อนเรียนอยู่ที่ 46.13 และหลังเรียนอยู่ที่ 74.44 และ ภาณุมาศ ธีรธรรมนุกูล (2560) ได้ทำงานวิจัยเรื่องชุดการสอนทักษะการอ่านโน้ตแรกเห็นเบื้องต้น สำหรับกีตาร์ไฟฟ้าซึ่งในการเก็บข้อมูลของงานวิจัยดังกล่าวเป็นการเก็บข้อมูลแบบก่อนเรียนและหลังเรียนทุก ๆ หัวข้อ ซึ่งงานวิจัยทั้ง 2 ชิ้นได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับการพัฒนา การอ่านโน้ตฉบับพลัน โดยการใช้การเปรียบเทียบผลการเรียนก่อนและหลัง โดยงานวิจัยทั้ง 2 ชิ้น พบว่าหลังจากใช้เครื่องมือในงานวิจัยเพื่อพัฒนาทักษะการอ่านโน้ตนั้นกลุ่มตัวอย่างมีคะแนนหลังเรียนพัฒนาขึ้น

3. ความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อแผนการจัดการเรียนรู้เสริมทักษะการอ่านโน้ตฉบับพลัน ตามแนวทางการสอนแบบย้อนกลับ สำหรับนักเรียนแซกโซโฟน วิทยาลัยนาฏศิลป์ ซึ่งค่าเฉลี่ยรวมอยู่ที่ 4.39 ความพึงพอใจโดยรวมอยู่ในระดับดี เนื่องจากแผนการจัดการเรียนเป็นการจัดทำเนื้อหาที่ไล่จากเรื่องที่นักเรียนมีความรู้อยู่เดิมค่อย ๆ เพิ่มเทคนิคการอ่านโน้ตฉบับพลัน และยังมีสื่อการสอนที่เป็นแบบฝึกทักษะการอ่านโน้ตฉบับพลันที่เป็นรูปแบบออนไลน์ และยังมีดนตรีประกอบในรูปแบบต่าง ๆ เป็นการส่งเสริมให้ผู้เรียนได้พัฒนาทักษะการอ่านโน้ตได้ดี เมื่อพิจารณาผลเฉลยรายข้อพบข้อคำถามที่มีระดับมากที่สุด มีทั้งหมด 2 ข้อ “สื่อการสอนส่งเสริมการเรียนรู้ด้วยตนเอง” โดยค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 4.67 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานอยู่ที่ 0.47 และ “สื่อการสอนสามารถเข้าถึงได้ง่าย สะดวกต่อผู้ใช้งาน” โดยมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 4.58 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน อยู่ที่ 0.62 และงานของ ซึ่งสอดคล้องกับ ญัฐ เชียงทอง (2555) ได้ทำงานวิจัยเรื่องแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านโน้ตแรกเห็นแบบ มีดนตรีประกอบ สำหรับกีตาร์คลาสสิกในระดับชั้นต้น ได้ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนต่อแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านโน้ตแรกเห็นแบบมีดนตรีประกอบสำหรับคลาสสิกในระดับชั้นต้นโดยนักเรียนมีความพึงพอใจต่อแบบฝึกอยู่ในระดับดีมาก โดยค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 4.11 นั้นโดยงานของผู้วิจัยและงานวิจัยของ ญัฐ เชียงทองมีจุดที่เหมือนกันคือกลุ่มตัวอย่างมีความพึงพอใจต่อสื่อการสอน เนื่องจากการจัดทำดนตรีประกอบ มี มีแบบฝึกหัดที่ไล่เนื้อหาจากง่ายไปยาก มีการแยกเนื้อหาที่ชัดเจนทั้งยังทำให้ให้กลุ่มตัวอย่างนั้นได้ผลการเรียนรู้ที่ดีขึ้น Kuh et al., (2008) ได้ให้ความหมายของความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนการสอนไว้ว่า เป็นความรู้สึกเชิงบวกที่ผู้เรียนมีต่อการจัดการเรียนการสอนโดยความพึงพอใจนี้เกิดขึ้นได้ทั้งบรรยากาศในการจัดการเรียนการสอน ครูผู้สอน หรือแม้กระทั่งกิจกรรมที่จัดการเรียนการสอนที่จัดให้แก่ผู้เรียน และสมหมาย เปียถนอม (2551 : 5) ให้ความหมายของความพึงพอใจไว้ว่า เป็นความรู้สึกส่วนตัวที่เป็นสุขเมื่อได้รับสิ่งที่ตนเองต้องการ และเมื่อเรามองความหมายของความพึงพอใจในการจัดการเรียนการสอนแล้วนั้นก็สอดคล้องกับ วรณวิมล จงจรวัยสกุล (2551 : 9) ในการจัดการเรียนการสอนเมื่อมีการสร้างแรงจูงใจ เพื่อให้ผู้เรียน เกิดความพึงพอใจ มีความสนใจ ได้รับการยกย่องและรู้สึกรักในการเรียนจะส่งผลให้ผู้เรียนเกิดการการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ข้อเสนอแนะ

ในการวิจัยเรื่องการพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้เสริมทักษะการอ่านโน้ตฉับพลันตามแนวทางการสอนแบบย้อนกลับ สำหรับนักเรียนแซกโซโฟน วิทยาลัยนาฏศิลป์ ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะหลังจากทำการวิจัยไว้ดังนี้

ข้อเสนอแนะในการนำผลวิจัยไปใช้

1. ผู้สอนควรศึกษาแผนการจัดการเรียนรู้และแนวการสอนแบบย้อนกลับให้เข้าใจในกระบวนการจัดการเรียนการสอนเพื่อนำไปใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ
2. ผู้สอนควรสามารถการปฏิบัติเครื่องมือแซกโซโฟนเนื่องจากในแผนการจัดการเรียนการสอนนั้นมีขั้นกิจกรรมที่ผู้สอนต้องสาธิตให้ผู้เรียนดูและการสังเกตปัญหาของผู้เรียนเพื่อแนะนำแนวทางการแก้ไขปัญหาด้านต่าง ๆ ได้อย่างเหมาะสม

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรนำแผนการจัดการเรียนรู้เสริมทักษะการอ่านโน้ตฉับพลันตามแนวทางการสอนแบบย้อนกลับ สำหรับนักเรียนแซกโซโฟน วิทยาลัยนาฏศิลป์ ไปใช้ในกลุ่มทดลองอื่น ๆ
2. ควรขยายเวลาในการทดลองเนื่องจากเนื้อหาสาระการอ่านโน้ตฉับพลันนั้นเป็นส่วนที่ต้องค่อย ๆ สร้างเพื่อให้เกิดความชำนาญกับผู้ปฏิบัติ

บรรณานุกรม

- กวิทสร รดาเขต. (ม.ป.ป.). การวางมือทั้งบนและล่างของแซกโซโฟนได้จาก.
<https://www.tmsaxophone.com/home/saxophone-lesson>
- กรมวิชาการ. (2545). คู่มือการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา
ศาสนา และวัฒนธรรม. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์.
- กำจร กาญจนถาวร. (2564, 10 ตุลาคม). การหายใจในการเป่า. <http://saxkamjohn.blogspot.com> ผิดพลาด! การอ้างอิงไฮเปอร์ลิงก์ไม่ถูกต้อง.
- จันทร์ชัย อธิเกียรติ, ธนารักษ์ สารเถื่อนแก้ว. (2564, 18 ตุลาคม). การสอนแบบทันสมัยและเทคนิค
วิธีสอนแนว ใหม่. [ออนไลน์]. ได้จาก http://regis.skru.ac.th/RegisWeb/webpage/addnews/data/2017-07-24_078.pdf.
- ณัฐ เชียงทอง. (2555). แบบฝึกเสริมทักษะการอ่านโน้ตแบบแรกเห็นแบบมีดนตรีประกอบ
สำหรับกีตาร์คลาสสิกในระดับขั้นต้น. วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขา
ดนตรีศึกษา วิทยาลัยดุริยางคศิลป์ มหาวิทยาลัยมหิดล.
- นิมนวล ทศวัฒน์. (2540). การสอนสังคม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.
- ปรีศนพงศ์ บัวช่วย. (2547). การสร้างแผนการจัดการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา
ศาสนา และวัฒนธรรม เรื่อง พระพุทธศาสนา ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ตามหลักสูตร
การศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษาศาสตร
สาขาวิชาสังคมศึกษา มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ปิยฉัตร ศรีสุราช. (2561). การพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความภาษาไทยสำหรับนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนชุมชนบ้านเขาสมิง จังหวัดตราด. วิทยานิพนธ์ปริญญา
ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาหลักสูตรและการสอน บัณฑิตวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี.
- พรเทพ พัฒนานุรักษ์, สิริกร กาญจนสุนทร, ชัยรัตน์ วงศ์กิจรุ่งเรือง, สานิต ฤทธิมนตรี
กนิษฐา แยมโพธิ์ใช้, ร่องใจ กำเนิดผล, สันทนา ประเสริฐวัฒนา, ทิพวัลย์ รามรงค์ (2562).
การสำรวจความพึงพอใจของผู้รับบริการต่อการให้บริการของเทศบาลปากเกร็ด.
กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- ภาณุมาส ธีรธรรมานุกุล. (2560). ชุดการสอนทักษะการอ่านโน้ตแรกเห็นเบื้องต้นสำหรับกีตาร์
ไฟฟ้า. วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาดนตรีศึกษา วิทยาลัยดุริยางค
ศิลป์ มหาวิทยาลัยมหิดล.
- ราชบัณฑิตยสถาน. (2554). พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน. (พิมพ์ครั้งที่ 2). นานมีบุ๊คส์.
- วรรณวิมล จงจรวัยสกุล. (2551). ความพึงพอใจในการบริการของงานทะเบียนและวัดผล
กรุงเทพฯ : วิทยาลัยราชพฤกษ์.
- วลัยนุช สกุลนัย. (2555). ปัจจัยที่มีผลต่อการซื้อการสอนตามความคิดเห็นของครูศูนย์การศึกษา
นอกโรงเรียนจังหวัดนนทบุรี. กรุงเทพฯ : วิทยาลัยราชพฤกษ์.
- วัฒนาพร ระงับทุกข์. (2542). แผนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง. (พิมพ์ครั้งที่ 3) กรุงเทพฯ :
วัฒนาพานิช.

- วัลลภ กันทรัพย์. (2534). **ข้อคิดเบื้องต้นในการสอนและสอนที่เน้นกระบวนการ**. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- วัลยา อ๋านองโพธิ์. (2557). **การพัฒนาแบบฝึกทักษะการเขียนนำจดคำเรื่องมาตราสกด โดยใช้แผนผังความคิดสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1**. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิตสาขาวิชาหลักสูตรและการนิเทศ ภาควิชาหลักสูตรและวิธีการสอน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- วิชัย วงษ์ใหญ่. (2552). **การออกแบบการเรียนรู้ย้อนกลับ. สารานุกรมวิชาชีพครู เฉลิมพระเกียรติพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว เนื่องในโอกาสสมหามงคลเฉลิมพระชนมพรรษา 80 พรรษา**. กรุงเทพฯ : สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา.
- วิทยาลัยนาฏศิลป์. (2562). **หลักสูตรนาฏดุริยางคศิลป์ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น (ปรับปรุง 2562)**. กรุงเทพฯ : สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ กระทรวงวัฒนธรรม.
- วิทยาลัยนาฏศิลป์. (2562). **หลักสูตรนาฏดุริยางคศิลป์ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ 2562 ประเภทวิชา ศิลปกรรม**. กรุงเทพฯ : สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ กระทรวงวัฒนธรรม.
- เดชกุล มัทวานกุล. (2564, 18 ตุลาคม). **การออกแบบหน่วยการเรียนรู้แบบย้อนกลับ (Backward Design) : มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์**. ได้จาก : <https://piladda.wordpress.com/wp-content/uploads/2012/06/backward-design.pdf>
- สมหมาย เปียณอม. (2551). **ความพึงพอใจของนักศึกษาในการได้รับบริการจากมหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม นครปฐม : มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม**.
- สำลี รักสุทธี และคณะ. (2544). **เทคนิควิธีการจัดการเรียนการสอนและเขียนแผนการสอนโดยยึดผู้เรียนเป็นสำคัญ**. กรุงเทพฯ : พัฒนาศึกษา.
- สุนันทา สุนทรประเสริฐ. (2544) **การผลิตนวัตกรรมการเรียนการสอนการสร้างแบบฝึก**. ชัยนาท : ชมรมพัฒนาความรู้ด้านระเบียบกฎหมาย.
- สุวิทย์ มูลคำและอรทัย มูลคำ. (2550). **เรียนรู้สู่ครูมืออาชีพ**. กรุงเทพฯ : ที.พี.พรินท์.
- สุวิทย์ มูลคำ และ สุนันทา สุนทรประเสริฐ. (2550). **ผลงานทางวิชาการสู่..การเลื่อนวิทยฐานะ**. กรุงเทพฯ : อี เค บุคส์.
- ศศิธร เวียงวะลัย. (2556). **การจัดการเรียนรู้**. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์.
- อนุชา พัฒนรัตน์โมฬี. (2553). **การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้โดยเน้นการสะสมรูปแบบของจังหวะด้วยสื่อการสอนแบบปฏิสัมพันธ์เพื่อฝึกการอ่านโน้ตฉับพลันสำหรับนักเรียนกัตาร์ในระดับชั้นต้น.วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาดนตรีสากล คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย**.
- Angela Beth Space. (2003). **A Review Of Sight-Reading Research And Methodologies With Implications For Saxophone Pedagogy**. Doctor Of Musical Arts, University Of Miami, U.S.A.
- Banton, L. J. (1995). “The Role of Visual and Auditory Feedback During the Sight-reading of Music.” **Psychology of Music** 23 (1): 316.
doi:10.1177/0305735695231001

- Best, J. W. (1977). **Research in Education** (3rd ed.). Englewood Cliffs, NJ: PrenticeHall.
- Christine R. Russell. (2019). Effects of Pitch and Rhythm Priming Tasks on Accuracy and Fluency During Sight-Reading. **Journal of Research in Music Education**. 67(3) 252–269 DOI: 10.1177/0022429419851112 jrme.sagepub.com
- Jessica Paige Warner. (2010). **The Construction of an Elementary Music Curriculum Utilizing Backward Design and Bloom’s Taxonomy**. Honors Program, Liberty University.
- Gromko, J. E. (2004). “Predictors of Music Sight-reading Ability in High School Wind Players.” **Journal of Research in Music Education** 52 (1): 615.
doi:10.2307/3345521
- Goolsby, T. (1994). Profiles of processing: Eye movements during sightreading. **Music Perception**, 12(1), 97–123. Retrieved from
<http://www.jstor.org/stable/40285757>
- Katie Zhukov. (2014). Evaluating New Approaches To Teaching Of Sight-Reading Skills To Advanced Pianists. **Music Education Research**, 16(1), 70-87.
- Kuh, G. D., Cruce, T. M., Shoup, R., Kinzie, J., & Gonyea, R. M. (2008). Unmasking the effects of student engagement on first-year college grades and persistence. **The Journal of Higher Education**, 79(5), 540–563.
<https://doi.org/10.1353/jhe.0.0019>
- Larry Teal. (1963). **The art of saxophone playing**. Miami, Florida: Summy-Birechard Inc.
- Lambrecht, B. (2008). Sightreading, a year-long approach. **Instrumentalist**, 62(6), 32–37
- Mishra, Jennifer. (2014). Factors Related to Sight-Reading Accuracy: A Meta-Analysis. **Journal of Research in Music Education**, 61(4), 452-465.
- Oxford University. (2021). **Oxford Dictionaries** [Online]. Available from
<https://www.oxfordlearnersdictionaries.com> [accessed 18 October 2021].
- Roger Wayne Farnsworth. (1978). **The Effect of Programmed Rhythmic Visual Perception Exercises on the Performance of Rhythmic Notation Among High School Instrumental Music Students**," (unpublished doctoral dissertation, Boston University, 1978).
- Scott Campbell. (2016). **A Comparison Of Methods For Sight-Reading Development Utilizing Collegiate Saxophonists**. Doctor Of Musical Arts University Of North Texas. U.S.A.
- Scott Dirkse. (2009). **A Survey Of The Development Of Sight-Reading Skills In Instructional piano Methods For Average-Age Beginners And A Sample**

Primer-Level sight-Reading Curriculum. Bachelor Of Arts. California Polytechnic State University. San Luis Obispo. U.S.A.

Sheldon, Deborah A. (1998). Effects of contextual **sight**-singing and aural skills **training** on error-detection abilities. **Journal of Research in Music Education**, 46(3), 384-395.

Smith, J. C. (2021, 20 October). The effect of sight-reading instruction on performance achievement of high school band students. **Visions of Research in Music Education**. Available from http://www.usr.rider.edu/~vrme/v26n1/visions/Smith_Sight_Reading_Musical_Achievement.pdf

Wiggins Grant and McTighe Jay. (1998). **Understanding by design**. Prentice Hall, Inc

Zhukov, K., Khuu S., & McPherson, G. E. (2019). Eye movement efficiency and sight-reading expertise in woodwind players. **Journal of Eye Movement Research**, 12(2), 6-14.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก
รายชื่อผู้เชี่ยวชาญ

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญ

1. ผศ.จริยา ตะลึงวิทย์	หัวหน้าภาควิชาการศึกษา คณะศิลปศึกษา
สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์
2. ผศ.ดร. ภูริ วงศ์วิเชียร	อาจารย์ด้านวัดและประเมินผล คณะศิลปศึกษา
สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์
3.ดร. วิศุวัฒน์ พฤษพานิช	อาจารย์แซกโซโฟน วิทยาลัยดุริยางคศิลป์
มหาวิทยาลัยมหิดล

ภาคผนวก ข
หนังสือราชการ

ที่ อว ๐๖๔๓.๑๔/๐๒๑๑

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา
๑๐๖๑ ถนนอิสรภาพ แขวงหิรัญรูจี
เขตธนบุรี กรุงเทพฯ ๑๐๖๐๐

๒๗ สิงหาคม ๒๕๖๗

เรื่อง เรียนเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาเครื่องมือในการทำวิทยานิพนธ์

เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์จริยา ตะลึงวิทย์

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม จำนวน ๑ ชุด

เนื่องด้วย นางสาวอรปรียา วิริโยธิน นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาดนตรีศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนาแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เสริมทักษะการอ่านโน้ตแบบฉบับพลันตามแนวทางการสอนแบบย้อนกลับสำหรับนักเรียนแซกโซโฟน วิทยาลัยนาฏศิลป์” โดยมีคณะกรรมการ ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ดังนี้

๑. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วรินทร์ สีเสียดงาม ประธาน
๒. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ณัฐศรัณย์ ทฤษฎีคุณ กรรมการ

ในการทำวิทยานิพนธ์ครั้งนี้ นักศึกษาจำเป็นต้องตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) ของเครื่องมือ เพื่อให้ได้เครื่องมือที่สมบูรณ์ที่สุด ทางบัณฑิตศึกษาได้พิจารณาเห็นว่าท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิ มีความรู้ความสามารถทางด้านการทำวิจัยเป็นอย่างดี จึงขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาของเครื่องมือดังกล่าว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์แก่นักศึกษาด้วยจะเป็นพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นุกูล สารวงค์)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

Signature Code : ๕zVB๖ObtNoicKxueF+I

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
โทร ๐๒-๔๗๓-๗๐๐๐ ต่อ ๑๘๑๑
โทรสาร

ที่ อว ๐๖๔๓.๑๔/๐๒๐๘

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา
๑๐๖๑ ถนนอิสรภาพ แขวงหิรัญรูจี
เขตธนบุรี กรุงเทพฯ ๑๐๖๐๐

๒๖ สิงหาคม ๒๕๖๗

เรื่อง เรียนเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาเครื่องมือในการทำวิทยานิพนธ์

เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กวี วงศ์วีเชียร

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม จำนวน ๑ ชุด

เนื่องด้วย นางสาวอรปรียา วิริโยธิน นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาดนตรีศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนาแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เสริมทักษะการอ่านโน้ตแบบฉบับพลันตามแนวทางการสอนแบบย้อนกลับสำหรับนักเรียนแซกโซโฟน วิทยาลัยนาฏศิลป์” โดยมีคณะกรรมการ ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ดังนี้

๑. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วรินทร์ สีเสียดงาม ประธาน
๒. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ณัฐศรัณย์ ทฤษฎีคุณ กรรมการ

ในการทำวิทยานิพนธ์ครั้งนี้ นักศึกษาจำเป็นต้องตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) ของเครื่องมือ เพื่อให้ได้เครื่องมือที่สมบูรณ์ที่สุด ทางบัณฑิตศึกษาได้พิจารณาเห็นว่าท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิ มีความรู้ความสามารถทางด้านการทำวิจัยเป็นอย่างดี จึงขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาของเครื่องมือดังกล่าว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์แก่นักศึกษาด้วยจะเป็นพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นุกูล สารวงค์)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

Signature Code : ๕๔FB๖OXbNacrpXLmaitXZq

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
โทร ๐๒-๔๗๓-๗๐๐๐ ต่อ ๑๘๑๑
โทรสาร

ที่ อว ๐๖๔๓.๑๔/๐๒๑๐

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา
๑๐๖๑ ถนนอิสรภาพ แขวงหิรัญรูจี
เขตธนบุรี กรุงเทพฯ ๑๐๖๐๐

๒๖ สิงหาคม ๒๕๖๗

เรื่อง เรียนเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาเครื่องมือในการทำวิทยานิพนธ์

เรียน อาจารย์ ดร.วิศุวัฒน์ พุกขวานิช

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม จำนวน ๑ ชุด

เนื่องด้วย นางสาวอรปรียา วิริโยธิน นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาดนตรีศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนาแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เสริมทักษะการอ่านโน้ตแบบฉบับพลันตามแนวทางการสอนแบบย้อนกลับสำหรับนักเรียนแซกโซโฟน วิทยาลัยนาฏศิลป์” โดยมีคณะกรรมการ ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ดังนี้

๑. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วรินทร์ สีเสียดงาม ประธาน
๒. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ณัฐศรัณย์ ทฤษฎีคุณ กรรมการ

ในการทำวิทยานิพนธ์ครั้งนี้ นักศึกษาจำเป็นต้องตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) ของเครื่องมือ เพื่อให้ได้เครื่องมือที่สมบูรณ์ที่สุด ทางบัณฑิตศึกษาได้พิจารณาเห็นว่าท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิ มีความรู้ความสามารถทางด้านการทำวิจัยเป็นอย่างดี จึงขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาของเครื่องมือดังกล่าว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์แก่นักศึกษาด้วยจะเป็นพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นุกูล สารวงค์)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

Signature Code : ๕๔FB๖OXbN๔๔pXL๔๔itXZq

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร ๐๒-๔๗๓-๗๐๐๐ ต่อ ๑๘๑๑

โทรสาร

ภาคผนวก ค
ผลการวิเคราะห์เครื่องมือ

ตารางที่ 1 แบบประเมินค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) แผนการจัดการเรียนรู้

ข้อคำถาม	ผู้เชี่ยวชาญคนที่			รวม	ค่า ioc
	1	2	3		
1. ด้านสาระสำคัญ					
1.1 ระบุความสำคัญของเนื้อหา	0	+1	+1	2	0.67
1.2 มีความชัดเจนเข้าใจง่าย	+1	+1	+1	3	1.00
2. ด้านจุดประสงค์การเรียนรู้					
2.1 ระบุพฤติกรรมที่สามารถประเมินได้	0	+1	+1	2	0.67
2.2 ข้อความชัดเจนเข้าใจง่าย	+1	+1	+1	3	1.00
3. ด้านสาระการเรียนรู้					
3.1 เนื้อหาสอดคล้องจุดประสงค์	+1	+1	+1	3	1.00
3.2 เนื้อหาเหมาะสมกับเวลาเรียน	+1	+1	0	2	0.67
3.3 เนื้อหาเหมาะสมกับศักยภาพของนักเรียน	+1	+1	0	2	0.67
3.4 เนื้อหามีประโยชน์และน่าสนใจ	+1	+1	+1	3	1.00
4. ด้านกิจกรรมการเรียนรู้					
4.1 เรียงลำดับกิจกรรมได้เหมาะสม	0	+1	+1	2	0.67
4.2 มีเทคนิคและวิธีการสอนที่หลากหลาย	0	+1	+1	2	0.67
4.3 กิจกรรมส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ค้นพบองค์ความรู้ด้วยตนเอง	+1	+1	+1	3	1.00
4.4 ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการปฏิบัติกิจกรรม	+1	+1	+1	3	1.00
5. ด้านสื่อการเรียนรู้					
5.1 สื่อที่ใช้สอดคล้องกับเนื้อหา	+1	+1	+1	3	1.00
5.2 ตอบสนองกิจกรรมการเรียนรู้และจุดประสงค์การเรียนรู้	0	+1	+1	2	0.67
5.3 สื่อที่ใช้สะดวกต่อผู้เรียน	+1	+1	+1	3	1.00
5.4 สื่อที่ใช้ช่วยประหยัดเวลาในการสอน	0	+1	+1	2	0.67
6. การวัดผลประเมินผล					
6.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	0	+1	+1	2	0.67
6.2 สอดคล้องกับด้านสาระการเรียนรู้	0	+1	+1	2	0.67
6.3 การวัดที่ระบุไว้สามารถประเมินได้	+1	+1	+1	3	1.00

ตารางที่ 2 แบบประเมินค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) เกณฑ์ประเมินทักษะ

ข้อคำถาม	ผู้เชี่ยวชาญคนที่			รวม	ค่า ioc
	1	2	3		
1. เกณฑ์ประเมินทักษะท้ายแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1					
1.1บันไดเสียง G D F และ Bb Major	+1	+1	+1	3	1.00
1.2 สัญลักษณ์โน้ตดนตรีสากล	+1	+1	+1	3	1.00
1.3 คุณภาพเสียงมีความชัดเจน	+1	+1	+1	3	1.00
1.4 การวางนิ้วและสรีระในการบรรเลง	+1	+1	+1	3	
2. เกณฑ์ประเมินทักษะท้ายแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2					
2.1 ความถูกต้องในการอ่านระดับเสียง	+1	+1	+1	3	1.00
2.2 ความถูกต้องในการอ่านค่าโน้ต	+1	+1	+1	3	1.00
2.3 ความแม่นยำในการการกวาดสายตาเพื่ออ่านโน้ต	+1	+1	+1	3	1.00
2.4 คุณภาพเสียงมีความชัดเจน	+1	+1	+1	3	1.00
3. เกณฑ์ประเมินทักษะ ก่อนเรียน – หลังเรียน					
3.1 ความถูกต้องในการอ่านระดับเสียงและการอ่านจังหวะ	+1	+1	+1	3	1.00
3.2 ความแม่นยำในการการกวาดสายตาเพื่ออ่านโน้ต	+1	+1	+1	3	1.00
3.3 ความชำนาญในควบคุมเครื่องและนิ้ว	+1	+1	+1	3	1.00
3.4 คุณภาพเสียงมีความชัดเจน	+1	+1	+1	3	1.00

ตารางที่ 3 แบบประเมินค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ข้อคำถามความพึงพอใจ

ข้อคำถาม	ผู้เชี่ยวชาญคนที่			รวม	ค่า ioc
	1	2	3		
ความพึงพอใจต่อเนื้อหา					
1.1 เนื้อหาที่นำเสนอตรงตามวัตถุประสงค์ในการเรียนการสอน	+1	+1	+1	3	1.00
1.2 เนื้อหาที่มีความเข้าใจง่าย	+1	+1	+1	3	1.00
1.3 การเรียงลำดับเนื้อหาที่มีความเหมาะสม	+1	+1	0	3	0.67
1.4 ปริมาณของเนื้อหาที่มีความเหมาะสมกับระยะเวลาการจัดการเรียนการสอน	+1	+1	0	3	0.67
1.5 สามารถนำความรู้ที่ได้จากเนื้อหาไปประยุกต์ใช้ได้	+1	+1	+1	3	1.00
ความพึงพอใจต่อกิจกรรม					
2.1 ครูสามารถถ่ายทอดความรู้ได้อย่างชัดเจนและเข้าใจง่าย	+1	+1	+1	3	1.00
2.2 ครูมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีกับนักเรียน	+1	+1	+1	3	1.00
2.3 การจัดกิจกรรมการเรียนรู้มีความน่าสนใจ	+1		+1	3	1.00
		+1			
2.4 กิจกรรมส่งเสริมให้ทักษะการอ่านโน้ตฉบับพลันดีขึ้น	+1	+1	+1	3	1.00
2.5 ระยะเวลาในการจัดกิจกรรมมีความเหมาะสม	+1	+1	0	3	0.67
ความพึงพอใจต่อสื่อการสอน					
3.1 สื่อประกอบการสอนมีความน่าสนใจ	+1	+1	+1	3	1.00
3.2 รูปภาพ และเสียงชัดเจน	0	+1	+1	3	0.67
3.3 รูปแบบสื่อที่ใช้ในการจัดการเรียนการสอนมีความเหมาะสม	+1	+1	+1	3	1.00
3.4 สื่อการสอนส่งเสริมการเรียนรู้ด้วยตนเอง	+1	+1	+1	3	1.00
3.5 สื่อการสอนสามารถเข้าถึงได้ง่าย สะดวกต่อผู้ใช้งาน	+1	+1	+1	3	1.00

ตารางที่ 4 ตารางเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ของทักษะการอ่านโน้ตฉบับพลันของผู้เรียนก่อนเรียนและหลังเรียนรู้ด้วยแผนการจัดการเรียนรู้เสริมทักษะการอ่านโน้ตฉบับพลัน ตามแนวทางการสอนแบบย้อนกลับ สำหรับนักเรียนแซกโซโฟน วิทยาลัยนาฏศิลป์ จากโปรแกรม SPSS

Paired Samples Statistics

	Mean	N	Std. Deviation	Std. Error Mean
Pair 1 pre	11.33	15	1.291	.333
post	17.40	15	1.121	.289

Paired Samples Test

	Paired Differences					t	df	Sig. (2-tailed)
	Mean	Std. Deviation	Std. Error Mean	95% Confidence Interval of the Difference				
				Lower	Upper			
Pair pre - 1 post	-6.067	.884	.228	-6.556	-5.577	-26.588	14	.000

ภาคผนวก ง
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

แผนการจัดการเรียนรู้
เสริมทักษะการอ่านโน้ตฉบับพลัน
ตามแนวทางการสอนแบบย้อนกลับ
(Backward Design)
สำหรับนักเรียนแซกโซโฟน
วิทยาลัยนาฏศิลป์

ส่วนประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้ เสริมทักษะการอ่านโน้ตฉบับพลัน สำหรับนักเรียนแซกโซโฟน วิทยาลัยนาฏศิลป์

หลักการและเหตุผล

ปัญหาส่วนใหญ่ของนักเรียนแซกโซโฟนวิทยาลัยนาฏศิลป์ คือ การอ่านโน้ตฉบับพลัน เป็นปัญหาที่พบได้ทุกระดับชั้น เพราะนักเรียนแซกโซโฟนมีความรู้ความเข้าใจเรื่องสัญลักษณ์โน้ตดนตรีสากลไม่มากพอทั้งยังไม่เข้าใจวิธีการอ่านโน้ตและปฏิบัติไปพร้อม ๆ กัน ทำให้ในการเรียนการสอนครั้งหนึ่งนั้นนักเรียนต้องใช้เวลาในการฝึกอ่านโน้ตเพื่อสามารถเรียนในเนื้อหาอื่น ๆ ต่อได้ในแผนกิจกรรมเสริมทักษะการอ่านโน้ตฉบับพลัน สำหรับนักเรียนแซกโซโฟน วิทยาลัยนาฏศิลป์ จึงเป็นสิ่งที่ช่วยให้นักเรียนนั้นได้มีทักษะการอ่านโน้ตฉบับพลันในแผนนั้นจะประกอบไปด้วยความรู้เรื่องสัญลักษณ์โน้ตดนตรีสากลหลักการในการอ่านโน้ต การบรรเลงพร้อมการอ่านโน้ต และมีสื่อการสอนเพื่อเป็นสื่ออำนวยความสะดวกต่อครูและนักเรียนทั้งยังเป็นสิ่งที่ช่วยสร้างแรงจูงใจในการเรียนตั้งแต่ต้น ๆ ไป

จุดประสงค์ทั่วไป

1. เพื่อให้นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจในการอ่านโน้ตดนตรีสากลได้
2. เพื่อให้ผู้เรียนสามารถปฏิบัติแซกโซโฟนเป็นบทเพลงระดับเบื้องต้นโดยใช้เทคนิคการอ่านโน้ตฉบับพลันได้
3. เพื่อให้ผู้เรียนตระหนักถึงความสำคัญในการฝึกการอ่านโน้ตฉบับพลันเพื่อปฏิบัติบนแซกโซโฟน

จุดประสงค์เฉพาะ

เมื่อสิ้นสุดการเรียนการสอนโดยใช้แผนกิจกรรมเสริมทักษะการอ่านโน้ตฉบับพลันสำหรับนักเรียนแซกโซโฟน วิทยาลัยนาฏศิลป์ ทั้ง 3 แผนนักเรียนควรมีความสามารถดังนี้

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 ชื่อแผน คำโน้ต ระดับเสียงและวิธีการปฏิบัติบนแซกโซโฟน เวลา 4 ชั่วโมง
เป้าหมายการเรียนรู้

1. นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจในการปฏิบัติแซกโซโฟนเบื้องต้น
2. นักเรียนสามารถปฏิบัติแซกโซโฟนเบื้องต้น
3. นักเรียนตระหนักถึงคุณค่าและความสำคัญของการปฏิบัติแซกโซโฟน

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 ชื่อแผน หลักการอ่านโน้ตให้ถูกต้องและรวดเร็ว เวลา 4 ชั่วโมง
เป้าหมายการเรียนรู้

1. นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจในการอ่านโน้ตดนตรีสากล
2. นักเรียนสามารถปฏิบัติแซกโซโฟนตามสัญลักษณ์โน้ตดนตรีสากลได้
3. นักเรียนตระหนักถึงคุณค่าและความสำคัญของการฝึกอ่านโน้ตฉบับพลัน

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 ชื่อแผน การอ่านโน้ตฉบับพลันเพื่อการปฏิบัติบนแซกโซโฟน เวลา 8 ชั่วโมง

เป้าหมายการเรียนรู้

1. นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจในการอ่านโน้ตดนตรีสากล
2. นักเรียนสามารถปฏิบัติแซกโซโฟนตามสัญลักษณ์โน้ตดนตรีสากลได้
3. นักเรียนตระหนักถึงคุณค่าและความสำคัญของการฝึกอ่านโน้ตฉบับลงมือเพื่อปฏิบัติบนแซกโซโฟน

คำชี้แจงสำหรับครูและนักเรียน

บทบาทของครูในการจัดการเรียนการสอนครูต้องเตรียมตัวดังนี้

1. เครื่องอุปกรณ์แสดงสื่อการสอนให้พร้อมแม้จะอยู่ในรูปแบบการสอนออนไลน์หรือการเรียนแบบออนไซต์
2. ศึกษาเนื้อหาวิธีการและกิจกรรมต่าง ๆ ภายในแผนก่อนดำเนินการสอน
3. ขณะปฏิบัติกิจกรรมครูต้องหมั่นสังเกตวิธีการบรรเลงของผู้เรียนเพื่อให้คำแนะนำการบรรเลงไปปรับแก้ไขเพิ่มเติมในครั้งต่อไป

บทบาทของผู้เรียนในการจัดการเรียนการสอนดังนี้

1. นักเรียนต้องแสดงความคิดเห็นของตนเองในเรื่องต่าง ๆ ที่ครูขอความคิดเห็นจากนักเรียน
2. นักเรียนต้องเตรียมอุปกรณ์การเรียน เช่น เครื่องดนตรี แบบฝึกหัด ดินสอ กระดาษ

ตารางโครงสร้างกิจกรรมเสริมทักษะการอ่านโน้ตฉบับลงมือ

แผนการจัดการเรียนรู้	ชั่วโมง	กิจกรรม / เนื้อหา	หลักฐาน	การวัดและประเมินผล
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1	1-2	- เรื่องคำโน้ต ตัวกลม ตัวขาว ตัวดำ ตัวเข้บ็ต 1 ชั้น - เครื่องหมายกำหนดจังหวะ แบบปกติ (Simple Time) 4/4 - การอ่านคำโน้ตโดยการตบจังหวะ - สร้ระทำนองและการวางนิ้วในการบรรเลงแซกโซโฟน การหายใจ การใช้ลม - บันไดเสียง G major D Major F Major และ Bb Major	- แบบฝึกกิจกรรมที่ 1 หน้า 2-3 - แบบฝึกกิจกรรมที่ 2 หน้า 4	ประเมินการปฏิบัติตามแบบฝึกกิจกรรมที่ 1-3 หน้า 11-12

แผนการจัดการ การเรียนรู้	ชั่วโมง	กิจกรรม / เนื้อหา	หลักฐาน	การวัดและ ประเมินผล
	3-4	- อ่านโน้ตและบรรเลงบนแซกโซโฟน จากแบบฝึก - การพัฒนาทักษะการควบคุมเครื่องดนตรี - สรุปเนื้อหา การบ้าน	- แบบฝึกกิจกรรมที่ 3 หน้า 5-6 - การบ้าน หน้า 7 – 10	
แผนการจัดการ เรียนรู้ที่ 2	5-6	- ตรวจการบ้าน ทบทวนเนื้อหา (บันไดเสียง สรณะ การใช้ลม การควบคุมเครื่องดนตรี) - การฝึกอ่านระดับเสียงและค่านโน้ต	- การบ้าน หน้า 7 - 10 - แบบฝึกกิจกรรมที่ 1 หน้า 14 – 16 - แบบฝึกกิจกรรมที่ 2 หน้า 17 – 19	ประเมิน การปฏิบัติ ตามแบบ ฝึกกิจกรรม ที่ 1-3 หน้า 20- 21
	7-8	- อ่านโน้ตและบรรเลงบนแซกโซโฟน จากแบบฝึก - เทคนิคการอ่านโน้ตฉับพลัน (การกวาดสายตา การเคลื่อนไหวของดวงตา) - เทคนิคการควบคุมเครื่องดนตรี - สรุปเนื้อหา การบ้าน	- แบบฝึกกิจกรรมที่ 3 หน้า 20-22 - การบ้าน หน้า 23-26	
แผนการจัดการ เรียนรู้ที่ 3	10-11	- ตรวจการบ้าน,ทบทวนเนื้อหา (บันไดเสียง สรณะ การใช้ลม เทคนิคการควบคุมเครื่องดนตรี) - การฝึกอ่านระดับเสียงและค่านโน้ต	-การบ้านหน้า 23-26 -แบบฝึกกิจกรรมที่ 1 หน้า 30 - 31	ประเมิน การปฏิบัติ ตามแบบ ฝึกกิจกรรม ที่ 1-2 หน้า 36- 37
	12-15	- อ่านโน้ตและบรรเลงบนแซกโซโฟน จากแบบฝึก - การประยุกต์ใช้เทคนิคการอ่านโน้ตฉับพลันให้เกิดความชำนาญ (การกวาดสายตา การเคลื่อนไหวของดวงตา)	-แบบฝึกกิจกรรมที่ 2 หน้า 32 - 35	
	16	- ประเมินหลังเรียน	-เพลงสอบ หน้า 36	

แผนการจัดการเรียนรู้

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง ค่าน้ต ระดับเสียงและวิธีการปฏิบัติบนแซกโซโฟน เวลา 4 ชั่วโมง

เป้าหมายการเรียนรู้

- 1.นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจในการปฏิบัติแซกโซโฟนเบื้องต้น
- 2.นักเรียนสามารถปฏิบัติแซกโซโฟนเบื้องต้น
- 3.นักเรียนตระหนักถึงคุณค่าและความสำคัญของการปฏิบัติแซกโซโฟน

สาระสำคัญ

สามารถปฏิบัติแซกโซโฟนเบื้องต้นในสรีระที่เหมาะสม ได้แก่ การยืน การนั่ง การวางมือ การวางนิ้ว การใช้ริมฝีปาก การใช้ลม สามารถปฏิบัติบันไดเสียง G major D Major F Major และ Bb Major ได้ และสามารถปฏิบัติค่าน้ตและระดับเสียงต่างๆ บนแซกโซโฟนได้

สาระการเรียนรู้

หลักสำคัญและวิธีการปฏิบัติเครื่องดนตรีสากลเบื้องต้น ร้องโน้ต ตบจังหวะในอัตราของตัวโน้ต ตัวหยุด ฝึกปฏิบัติเครื่องดนตรีสากลเบื้องต้น ฝึกปฏิบัติแซกโซโฟนเบื้องต้นตามบทเพลงในแบบฝึกหัดที่กำหนด

กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน

1. ครูสนทนาร่วมกันกับนักเรียนเรื่องค่าน้ต และ เครื่องหมายกำหนดจังหวะแบบปกติ (Simple Time) และให้นักเรียนอธิบายค่าน้ต ตัวกลม ตัวขาว ตัวดำ ตัวเข้บ้ต 1 ชั้น ที่อยู่ในเครื่องหมายกำหนดจังหวะแบบปกติ (Simple Time) ตามความเข้าใจของนักเรียน เพื่อทดสอบความรู้เดิมและนำแบบฝึกหัด ที่มีค่าน้ต ตัวกลม ตัวขาว ตัวดำ ตัวเข้บ้ต 1 ชั้น ที่อยู่ในเครื่องหมายกำหนดจังหวะแบบปกติ (Simple Time) มาให้นักเรียนปฏิบัติบนแซกโซโฟนเพื่อตรวจสอบความรู้เดิม
2. นักเรียนตบมือในค่าน้ตต่าง ๆ พร้อมทั้งให้นักเรียนย่ำเท้าเป็นจังหวะหลัก เพื่อให้นักเรียนได้สำรวจความถูกต้องในการอ่านค่าน้ตต่าง ๆ ได้ ทั้งยังให้นักเรียนรู้จังหวะตกหรือจังหวะยกในการอ่านค่าน้ตนั้น ๆ เมื่อหากนักเรียนคนใดตบจังหวะผิดพลาดครูคอยช่วยแนะนำและอธิบายเพิ่มเติมในส่วนต่าง ๆ เป็นรายบุคคล (แบบฝึกกิจกรรมที่ 1)
3. ครูใช้แบบฝึกกิจกรรมที่ 1 มาสร้างเป็นเกมส์การสอนโดยครูกับนักเรียนสลับกันตบมือตามโน้ต คนละ 1 ห้องเพื่อเป็นฝึกให้นักเรียนมองโน้ตไปข้างหน้า
4. นักเรียนสาธิตวิธีการนั่งและยืนขณะบรรเลงของตนเอง พร้อมทั้งปรับปรุงแก้ไขสรีระท่านั่งและการวางนิ้วในการบรรเลงแซกโซโฟนหน้ากระจก ให้นักเรียนบรรเลงบันไดเสียง G major, D Major, F Major และ Bb Major (แบบฝึกกิจกรรมที่ 2) โดยครูให้คำแนะนำตลอดการสาธิต

5. ครูสนทนากับนักเรียนในเรื่องการควบคุมเสียง โดยใช้คำถามดังต่อไปนี้ 1) นักเรียนใช้ลมในการเป่าอย่างไร 2) นักเรียนรู้สึกอย่างไรตอนหายใจเข้าและเป่าออก 3) ส่วนไหนในร่างกายที่หายใจเข้าและเป่าออก ครูอธิบายพร้อมสาธิต วิธีการหายใจเริ่มจากการวางปากที่เหมาะสม หายใจเข้าทางปาก ฝึกการเกร็งหน้าท้อง และวิธีการวอร์มลมเพื่อการบรรเลงในรูปแบบต่าง ๆ จากนั้นให้นักเรียนสาธิตให้ครูดู ครูให้คำแนะนำ ปรับปรุงแก้ไข
6. ครูพูดคุยกับนักเรียนเกี่ยวกับวิธีการวางนิ้วของตนเองเมื่อบรรเลงบันไดเสียงต่าง ๆ ว่านักเรียนมีความรู้สึกอย่างไร พร้อมทั้งอธิบายวิธีการแก้ไข เพื่อให้นักเรียนเข้าใจและสามารถไปปรับปรุงแก้ไขด้วยตนเองได้

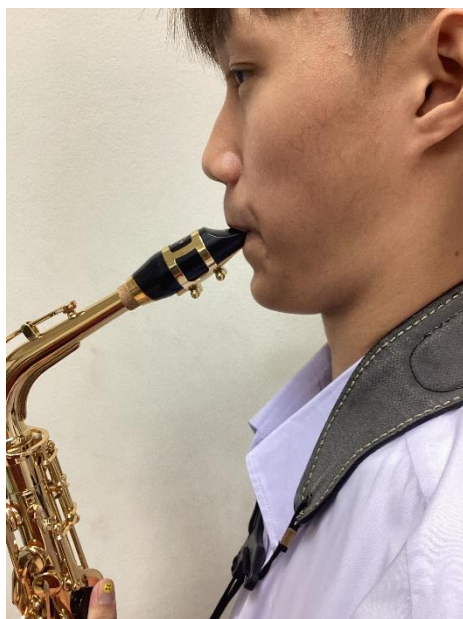
ทำน้่งในการบรรเลงแซกโซโฟน

ทำยึ่นในการบรรเลงแซกโซโฟน

การวางนิ้วบนแซกโซโฟน

รูปการณ้วางปาก สรีระการยืนเมื่อถือเครื่อง ด้านซ้าย ด้านขวา และหน้าตรง

ขั้นกิจกรรม

1. หลังจากครูดูวิธีการบรรเลงของนักเรียนแล้วครูให้คำแนะนำครบถ้วนในเรื่องสรีระและการวางนิ้วครบถ้วนแล้วครูนำสื่อการสอนเสริมทักษะการอ่านโน้ตจับพลันตามแนวทางการสอนแบบย้อนกลับ สำหรับนักเรียนแซกโซโฟน วิทยาลัยนาฏศิลป์ มาใช้ในการเรียนการสอน (แบบฝึกกิจกรรมที่ 3) โดยสื่อการสอนนั้นแบ่งออกเป็น 3 รูปแบบ
 - 1) แบบที่มีดนตรีประกอบและมีเสียงแซกโซโฟน 2)

2) แบบที่มีดนตรีประกอบและมีเครื่องกำหนดจังหวะ (Metronome)

3) แบบที่มีแต่ดนตรีประกอบอย่างเดียว

โดยครูชี้แนะการฝึกซ้อมไปเรื่อยในแบบฝึกหัดแต่ละข้อ โดยครูให้นักเรียนเล่นซ้ำพร้อมทั้งครูสามารถบรรเลงไปพร้อมกับนักเรียน

ขั้นสรุป

1. ครูและนักเรียนสนทนาถึงวิธีการอ่านโน้ตของตนเองว่านักเรียนค้นพบเทคนิคของตนเองหรือไม่รวมไปถึงปัญหาและอุปสรรคในการบรรเลงพร้อมกับการอ่านโน้ตโดยครูให้ข้อเสนอแนะ ในการฝึกซ้อมการเรียนครั้งต่อไป พร้อมทั้งให้การบ้านที่เป็นแบบฝึกหัดในสื่อการสอน

สื่อการจัดการเรียนรู้

แบบฝึกเสริมทักษะการอ่านโน้ตฉบับพลันตามแนวทางการสอนแบบย้อนกลับ สำหรับนักเรียนแซกโซโฟน วิทยาลัยนาฏศิลป์ (แบบฝึกกิจกรรมที่ 1 แบบฝึกกิจกรรมที่ 2 แบบฝึกกิจกรรมที่ 3)

ภาระงาน/ชิ้นงาน แบบฝึกเสริมทักษะการอ่านโน้ตฉบับพลันตามแนวทางการสอนแบบย้อนกลับ สำหรับนักเรียนแซกโซโฟน วิทยาลัยนาฏศิลป์ (การบ้านท้ายแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1)

ภาระงาน/ชิ้นงานที่สอดคล้องกับแนวการสอนแบบย้อนกลับ

1. การปฏิบัติแซกโซโฟนบันไดเสียง G major D Major F Major และ Bb Major (การบ้านท้ายแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1)
2. การปฏิบัติเครื่องมือแซกโซโฟนในรูปแบบ ตัวดำและจังหวะเขบ็ต 1 ชั้น ในอัตราจังหวะ 4/4 และบันไดเสียง (การบ้านท้ายแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1)

การวัดและประเมินผล การปฏิบัติแซกโซโฟนเบื้องต้นเรื่องบันไดเสียง การควบคุมคุณภาพเสียงและการอ่านสัญลักษณ์โน้ตดนตรีสากล

เกณฑ์การให้คะแนน

คะแนน 15 – 20	หมายถึง ดี
คะแนน 8 - 14	หมายถึง ปานกลาง
คะแนน 0 - 7	หมายถึง ควรปรับปรุง

เกณฑ์ประเมินทักษะ แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง ค่าโน้ต ระดับเสียงและวิธีการปฏิบัติบนแซกโซโฟน

รายการ ประเมิน	ระดับคะแนน				
	5 (ดีมาก)	4 (ดี)	3 (ปานกลาง)	2 (พอใช้)	1 (ควรปรับปรุง)
1.บันไดเสียง G D F และ Bb Major	ปฏิบัติบันไดเสียง ได้ถูกต้องสมบูรณ์ ทุกบันไดเสียง	ปฏิบัติบันไดเสียง ได้ถูกต้องสมบูรณ์ 3 บันไดเสียง	ปฏิบัติบันไดเสียง ได้ถูกต้องสมบูรณ์ 2 บันไดเสียง	ปฏิบัติบันไดเสียง ได้ถูกต้องสมบูรณ์ 1 บันไดเสียง	ปฏิบัติบันไดเสียง ได้แต่ ไม่สมบูรณ์
2 สัญลักษณ์โน้ตดนตรีสากล	ปฏิบัติค่าโน้ตต่าง ๆ ได้ถูกต้องสมบูรณ์ ของแบบทดสอบ	ปฏิบัติค่าโน้ตได้ถูกต้อง ผิดไม่เกิน 4 จุดของแบบทดสอบ	ปฏิบัติค่าโน้ตได้ถูกต้อง ผิดไม่เกิน 6 จุดของแบบทดสอบ	ปฏิบัติค่าโน้ตได้ถูกต้อง ผิดไม่เกิน 8 จุดของแบบทดสอบ	ปฏิบัติค่าโน้ตมีการบรรเลงติดขัดมากกว่า 10 จุดและปฏิบัติไม่จบของแบบทดสอบ
3.คุณภาพเสียงมีความชัดเจน	- สามารถควบคุมหัวเสียงทาง เสียงนิ่งและเต็มตลอดแบบทดสอบ	- ควบคุมหัวเสียงทาง เสียงนิ่งและเต็มผิดพลาดไม่เกิน 20 % ของแบบทดสอบ	- ควบคุมหัวเสียงทาง เสียงนิ่งและเต็มผิดพลาดไม่เกิน 30 % ของแบบทดสอบ	- ควบคุมหัวเสียงทาง เสียงนิ่งและเต็มผิดพลาดไม่เกิน 40 % ของแบบทดสอบ	- ควบคุมหัวเสียงทาง เสียงนิ่งและเต็มผิดพลาดไม่ 50 % ของแบบทดสอบหรือต่ำกว่า
4. การวางนิ้วและสรีระในการบรรเลง	จัดวางนิ้วได้ อย่าเหมาะสม - ยกนิ้วไม่สูงเกินขณะบรรเลง จัดทำทางในการบรรเลงเหมาะสม	ควบคุมเครื่องและนิ้วของตนเองได้ ถูกต้องเหมาะสม ผิดพลาดไม่เกิน 20 %	ควบคุมเครื่องและนิ้วของตนเองได้ ถูกต้องเหมาะสม ผิดพลาดไม่เกิน 30 %	ควบคุมเครื่องและนิ้วของตนเองได้ ถูกต้องเหมาะสม ผิดพลาดไม่เกิน 40 %	ควบคุมเครื่องและนิ้วของตนเองได้ ถูกต้องเหมาะสม 50 % ของแบบทดสอบ

รายการ ประเมิน	ระดับคะแนน				
	5 (ดีมาก)	4 (ดี)	3 (ปาน กลาง)	2 (พอใช้)	1 (ควร ปรับปรุง)
	ตลอดการ บรรเลง	ของ แบบทดสอบ	ของ แบบทดสอบ	ของ แบบทดสอบ	

บันทึกหลังสอน

[illegible]

แผนการจัดการเรียนรู้

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 เรื่อง หลักการอ่านโน้ตให้ถูกต้องและรวดเร็ว เวลา 4 ชั่วโมง
เป้าหมายการเรียนรู้

1. นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจในการอ่านโน้ตดนตรีสากล
2. นักเรียนสามารถปฏิบัติแซกโซโฟนตามสัญลักษณ์โน้ตดนตรีสากลได้
3. นักเรียนตระหนักถึงคุณค่าและความสำคัญของการฝึกอ่านโน้ตฉบับพลัน

สาระการเรียนรู้

รู้จักหลักวิธี และเทคนิคการปฏิบัติเครื่องดนตรีสากล ประเมินความสามารถทางดนตรีสากล ได้แก่ จังหวะถูกต้อง ระดับเสียงถูกต้อง คุณภาพของเสียงถูกต้อง อย่างมีคุณภาพ

สาระสำคัญ

สามารถร้องโน้ต ตบจังหวะในอัตราของตัวโน้ต ตัวหยุด และปฏิบัติแซกโซโฟนโดยการอ่าน ลักษณะตัวโน้ต ตัวหยุด และเครื่องหมายต่าง ๆ ในดนตรีสากลโดยใช้เทคนิคการกวาดสายตาเพื่อพัฒนาทักษะการอ่านโน้ตฉบับพลัน

กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน

1. ครูสนทนากับนักเรียนเกี่ยวกับปัญหาในการฝึกซ้อมเรื่องการอ่านโน้ตและการปฏิบัติแซกโซโฟนของนักเรียนแต่ละคนเพื่อหาแนวทางการซ้อมที่เหมาะสมในปัญหานั้นๆ
2. ครูตรวจการบ้าน (การบ้านท้ายแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1) นักเรียนพร้อมทั้งจดบันทึกปัญหาของนักเรียน และให้นักเรียนอธิบายปัญหาการฝึกซ้อมของตนเองทั้งด้านการอ่านโน้ต การควบคุมสรีระและการวางนิ้ว ขณะบรรเลงพร้อมทั้งถามความรู้สึกของนักเรียนในการปฏิบัติ

ขั้นกิจกรรม

1. ครูทบทวนการอ่านค่าโน้ต โดยให้นักเรียนตบจังหวะตามแบบฝึกหัด ที่มีความยากมากขึ้นกว่าในการเรียนครั้งที่ผ่านมาและอธิบายเรื่องค่าจังหวะเพิ่มเติม (แบบฝึกกิจกรรมที่ 1)
2. นำแบบฝึกหัดจากการบ้านที่ให้มาพัฒนาเป็นแบบทบทวนการอ่านโน้ตเพื่อให้นักเรียนเกิดความเข้าใจมากขึ้น ครูจะเพิ่มการฝึกอ่านระดับเสียง ซึ่งมีที่ตบค่าโน้ต จะตบพร้อมกับปากที่ร้องโน้ตใน ระบบโซ-ฟา เป็นการฝึกอ่านระดับเสียงและค่าโน้ตไปพร้อม ๆ กัน (แบบฝึกกิจกรรมที่ 2) หากนักเรียนบางคนอ่านค่าโน้ตได้ไวกว่าอ่านระดับเสียง หรืออ่านระดับเสียงได้ไวกว่าค่าโน้ต ครูแก้ไขเพิ่มเติมให้แก่นักเรียนเป็นรายบุคคล
3. นักเรียนฝึกบรรเลงโดยครูควบคุมการฝึกซ้อม คอยปรับปรุงแก้ไขวิธีการ ใช้ลมของนักเรียนขณะบรรเลงให้นักเรียนนั้นสามารถนำสิ่งที่ครูอธิบายไปฝึกซ้อมได้ด้วยตนเอง
4. ครูนำสื่อการสอนเสริมทักษะการอ่านโน้ตฉบับพลันตามแนวทางการสอนแบบย้อนกลับ สำหรับนักเรียนแซกโซโฟน วิทยาลัยนาฏศิลป์นั้น โดยสื่อการสอนนั้นแบ่งออกเป็น 3 รูปแบบ

- 1) แบบที่มีดนตรีประกอบและมีเสียงแซกโซโฟน

2) แบบที่มีดนตรีประกอบและมีเครื่องกำหนดจังหวะ (Metronome)

3) แบบที่มีแต่ดนตรีประกอบอย่างเดียว

โดยครูชี้แนะการฝึกซ้อมไปเรื่อยในแบบฝึกหัดแต่ละข้อ โดยครูให้นักเรียนเล่นซ้ำพร้อมทั้งครูสามารถบรรเลงไปพร้อมกับนักเรียน

5. ครูบรรเลงร่วมกับนักเรียนในส่วนต่าง ๆ ของบทเพลง เพื่อเป็นการช่วยให้นักเรียนได้ฝึกการอ่านโน้ตไปข้างหน้า และช่วยแก้ไขเมื่อนักเรียนบรรเลงผิด ในการมองโน้ตไปข้างหน้า การกวาดสายตา (เทคนิคในการอ่านโน้ตฉบับล้น)

6. ครูควบคุมดูแลและชี้แนะเพื่อให้นักเรียนสามารถฝึกซ้อมได้ด้วยตนเองได้ต่อไป

ขั้นสรุป

2. ครูและนักเรียนสนทนากลึงวิธีการอ่านโน้ตของตนเองว่านักเรียนค้นพบเทคนิคของตนเองหรือไม่ รวมไปถึงปัญหาและอุปสรรคในการบรรเลงพร้อมกับการอ่านโน้ตโดยครูให้ข้อเสนอแนะ ในการฝึกซ้อมการเรียนครั้งต่อไป พร้อมทั้งให้การบ้านที่เป็นแบบฝึกหัดในสื่อการสอน

สื่อการจัดการเรียนรู้

สื่อการสอนเสริมทักษะการอ่านโน้ตฉบับล้นตามแนวทางการสอนแบบย้อนกลับ สำหรับนักเรียนแซกโซโฟน วิทยาลัยนาฏศิลป์ (แบบฝึกกิจกรรมที่ 1 แบบฝึกกิจกรรมที่ 2 แบบฝึกกิจกรรม ที่ 3)

ภาระงาน/ชิ้นงาน แบบฝึกหัดท้ายสื่อการสอนเสริมทักษะการอ่านโน้ตฉบับล้นตามแนวทางการสอนแบบย้อนกลับ สำหรับนักเรียนแซกโซโฟน วิทยาลัยนาฏศิลป์ (การบ้านท้ายแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2)

ภาระงาน/ชิ้นงานที่สอดคล้องกับแนวการสอนแบบย้อนกลับ

1. การปฏิบัติแซกโซโฟนเพื่อเสริมความชำนาญบนบันไดเสียง G major D Major F Major และ Bb Major ในค่าโน้ตเข้บัต 2 ชั้น (การบ้านท้ายแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2)
2. การปฏิบัติเครื่องมือแซกโซโฟนในรูปแบบ ค่าโน้ตตัวดำ เข้บัต 1 ชั้น และเข้บัต 2 ชั้น ในอัตรา จังหวะ 4/4 และบนบันไดเสียง G major D Major F Major และ Bb Major (การบ้านท้ายแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2)

การวัดและประเมินผล การปฏิบัติแซกโซโฟนเบื้องต้น การควบคุมคุณภาพเสียงและการอ่านสัญลักษณ์โน้ตดนตรีสากล

เกณฑ์การให้คะแนน

คะแนน 15 – 20	หมายถึง ดี
คะแนน 8 – 14	หมายถึง ปานกลาง
คะแนน 0 – 7	หมายถึง ควรปรับปรุง

เกณฑ์ประเมินทักษะ แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 เรื่อง หลักการอ่านโน้ตให้ถูกต้องและแม่นยำ

รายการ ประเมิน	ระดับคะแนน				
	5 (ดีมาก)	4 (ดี)	3 (ปานกลาง)	2 (พอใช้)	1 (ควรปรับปรุง)
1. ความถูกต้องในการอ่านระดับเสียง	- ปฏิบัติเสียงตามโน้ตในแบบทดสอบและเครื่องหมายแปลงเสียงได้ถูกต้อง	- ปฏิบัติเสียงตามโน้ตในแบบทดสอบและเครื่องหมายแปลงเสียงได้ ผิดไม่เกิน 4 จุดของแบบทดสอบ	- ปฏิบัติเสียงตามโน้ตในแบบทดสอบและเครื่องหมายแปลงเสียงได้ ผิดไม่เกิน 6 จุดของแบบทดสอบ	ปฏิบัติเสียงตามโน้ตในแบบทดสอบและเครื่องหมายแปลงเสียงได้ ผิดไม่เกิน 8 จุดของแบบทดสอบ	- ปฏิบัติเสียงตามโน้ตในแบบทดสอบและเครื่องหมายแปลงเสียง มีการบรรเลงติดขัด มากกว่า 10 จุดขึ้นไป
2. ความถูกต้องในการอ่านค่าโน้ต	ปฏิบัติค่าโน้ต เข็บต์ 2 ชั้น เข็บต์ 1ชั้น ตัวดำ และตัวดำประจุดตัวขาว ได้ถูกต้อง	ปฏิบัติค่าโน้ต เข็บต์ 2 ชั้น เข็บต์ 1ชั้น ตัวดำ และตัวดำประจุด ตัวขาว ได้ถูกต้อง ผิดไม่เกิน 4 จุดของแบบทดสอบ	ปฏิบัติค่าโน้ต เข็บต์ 2 ชั้น เข็บต์ 1ชั้น ตัวดำ และตัวดำประจุด ตัวขาว ได้ถูกต้อง ผิดไม่เกิน 6 จุดของแบบทดสอบ	ปฏิบัติค่าโน้ต เข็บต์ 2 ชั้น เข็บต์ 1ชั้น ตัวดำ ตัวขาว ได้ถูกต้อง ผิดไม่เกิน 8 จุดของแบบทดสอบ	ปฏิบัติค่าโน้ต เข็บต์ 2 ชั้น เข็บต์ 1ชั้น ตัวดำตัวขาว ได้ มีการบรรเลงติดขัด มากกว่า 10 จุดขึ้นไป
3.ความแม่นยำในการกวาดสายตาเพื่ออ่านโน้ต	สามารถบรรเลงได้ทันทีและถูกต้องครบถ้วนทั้งแบบทดสอบ	สามารถบรรเลงได้ภายใน 2 นาทีเมื่อเห็นแบบทดสอบและถูกต้องครบถ้วนทั้งแบบทดสอบ	สามารถบรรเลงได้ภายใน 3 นาทีเมื่อเห็นแบบทดสอบแต่บรรเลงติดขัดไม่เกิน 2 ครั้ง	สามารถบรรเลงได้ภายใน 4 นาทีเมื่อเห็นแบบทดสอบแต่บรรเลงติดขัดไม่เกิน 4 ครั้ง	ใช้เวลาในการกวาดสายตา นานเกิน 5 นาทีเมื่อเห็นแบบทดสอบแต่บรรเลงติดขัดไม่เกิน 5 ครั้ง

รายการ ประเมิน	ระดับคะแนน				
	5 (ดีมาก)	4 (ดี)	3 (ปานกลาง)	2 (พอใช้)	1 (ควร ปรับปรุง)
4.คุณภาพ เสียง มีความ ชัดเจน	- สามารถ ควบคุมหัว เสียงทาง เสียงนิ่งและ เต็มตลอด แบบทดสอบ	- ควบคุมหัว เสียงทาง เสียง นิ่งและเต็ม ผิดพลาดไม่ เกิน 20 % ของ แบบทดสอบ	- ควบคุมหัว เสียงทาง เสียง นิ่งและเต็ม ผิดพลาดไม่ เกิน 30 % ของ แบบทดสอบ	- ควบคุมหัว เสียงทาง เสียง นิ่งและเต็ม ผิดพลาดไม่ เกิน 40 % ของ แบบทดสอบ	- ควบคุมหัว เสียงทาง เสียง นิ่งและเต็ม ผิดพลาดไม่ เกิน 50 % ของ แบบทดสอบ หรือต่ำกว่า

บันทึกหลังสอน

This image shows a full page of a document template designed for handwritten notes or essays. It features approximately 30 evenly spaced, horizontal grey lines across the entire width of the page. The margins are consistent on all sides, providing ample space for writing. There are no titles, headers, or other markings present on the page.

แผนการจัดการเรียนรู้

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 เรื่องการอ่านโน้ตฉบับพล้นเพื่อการปฏิบัติบนแซกโซโฟน เวลา 8 ชั่วโมง
เป้าหมายการเรียนรู้

- 1.นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจในการอ่านโน้ตดนตรีสากล
- 2.นักเรียนสามารถปฏิบัติแซกโซโฟนตามสัญลักษณ์โน้ตดนตรีสากลได้
- 3.นักเรียนตระหนักถึงคุณค่าและความสำคัญของการฝึกอ่านโน้ตฉบับพล้นเพื่อปฏิบัติบนแซก

โซโฟน

สาระการเรียนรู้

รู้จักหลักวิธี และเทคนิคการปฏิบัติเครื่องดนตรีสากล ประเมินความสามารถทางดนตรีสากล ได้แก่ จังหวะถูกต้อง ระดับเสียงถูกต้อง คุณภาพของเสียงถูกต้องอย่างมีคุณภาพ ปฏิบัติเพลงตามแบบฝึกที่กำหนดตามศักยภาพผู้เรียน

สาระสำคัญ

สามารถนำความรู้เรื่องการอ่านโน้ตดนตรีสากลและความชำนาญในการปฏิบัติแซกโซโฟนมาประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติแซกโซโฟนโดยใช้เทคนิคการกวาดสายตา

กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน

1. ครูสนทนากับนักเรียนเรื่องการอ่านโน้ตและสอบถามปัญหาเกี่ยวกับการฝึกซ้อมที่บ้านที่ได้ให้นักเรียนทำในครั้งก่อนหน้า
2. ครูตรวจการบ้าน (การบ้านท้ายแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2) นักเรียน พร้อมทั้งจดบันทึกปัญหาของนักเรียน
3. นักเรียนอธิบายปัญหาการฝึกซ้อมของตนเองทั้งด้านการอ่านโน้ต การควบคุมสรีระและการวางนิ้วขณะบรรเลง การควบคุมลมและเสียง รวมไปถึงเทคนิคที่การอ่านโน้ตฉบับพล้น โดยเมื่อพบข้อบกพร่องของนักเรียนแต่ละคนครูช่วยชี้แนะเรื่องต่างๆที่นักเรียนบกพร่องนั้นให้มีความเข้าใจมากขึ้น

ขั้นกิจกรรม

1. ครูทบทวนการอ่านค่าโน้ต โดยให้นักเรียนตอบจังหวะตามแบบฝึกหัด ที่ยากกว่าและมีความยาวมากกว่าในการเรียนครั้งที่ผ่านมา (แบบฝึกกิจกรรมที่ 1)
2. นำแบบฝึกหัดในการบ้านที่ให้ไปมาแบบทบทวนการอ่านโน้ตเพื่อให้นักเรียนเกิดความเข้าใจมากขึ้น โดยการให้นักเรียนปฏิบัติบนแซกโซโฟน
3. ครูนำเสนอเนื้อหาสาระการอ่านโน้ตฉบับพล้นเพื่อการปฏิบัติบนแซกโซโฟน โดยในส่วนนี้นักเรียนต้องนำความรู้เดิมมาประยุกต์ เช่น ความชำนาญในการควบคุมเครื่องมือ ให้ผนวกกับการอ่านโน้ตฉบับพล้น โดยต้องคำนึงถึงการอ่านโน้ตและบรรเลงแซกโซโฟนไปพร้อม ๆ กัน เช่น การมองโน้ตไปข้างหน้า เพิ่มรายละเอียดวิธีการฝึกเทคนิคเคลื่อนไหวของสายตา การแก้ปัญหาการเล่นผิดเพื่อบรรเลงต่อไปได้ที่ได้นำเสนอไปเมื่อการเรียนครั้งก่อน

4. ครูคอยชี้แนะวิธีการโดยเน้นที่การเปลี่ยนแบบฝึกหัดให้บ่อยขึ้น และให้ข้อจำกัดในการบรรเลงซ้ำ เช่น 1 ข้อสามารถเล่นได้ไม่เกิน 2 – 3 รอบ โดยต้องพยายามให้นักเรียนบรรเลงให้จบให้ได้ด้วยตนเอง ในช่วงนี้ครูจะไม่ร่วมบรรเลงด้วยแต่จะเป็นแค่การช่วยชี้โน้ตเป็นบางช่วง
5. นำสื่อการสอนเสริมทักษะการอ่านโน้ตฉบับล้นตามแนวทางการสอนแบบย้อนกลับ สำหรับนักเรียนแซกโซโฟน วิทยาลัยนาฏศิลป์ มาใช้ใน (แบบฝึกกิจกรรมที่ 2) โดยสื่อการสอนนั้นแบ่งออกเป็น 3 รูปแบบ
 - 1) แบบที่มีดนตรีประกอบและมีเสียงแซกโซโฟน
 - 2) แบบที่มีดนตรีประกอบและมีเครื่องกำหนดจังหวะ (Metronome)
 - 3) แบบที่มีแต่ดนตรีประกอบอย่างเดียว

ในส่วนนี้ครูต้องให้ความสำคัญในการใช้แบบที่ 3 คือแบบที่มีแต่ดนตรีประกอบอย่างเดียว เพื่อให้นักเรียนได้นำความรู้เรื่องเทคนิคการอ่านโน้ตฉบับล้นมาใช้ให้ได้มากที่สุด

6. ครูตรวจสอบความถูกต้องด้านต่าง ๆ เพื่อให้คำแนะนำเรื่องการควบคุมลม เสียง สรีระ และการวางนิ้วที่เหมาะสมกับนักเรียน เพื่อให้นักเรียนมีความเข้าใจและเกิดความชำนาญการอ่านโน้ตฉบับล้น

ขั้นสรุป

1. หลังจากทำกิจกรรมไปแล้วครูและนักเรียนสนทนาถึงวิธีการอ่านโน้ตของตนเองว่าดนตรีได้เจอเทคนิคของตนเองหรือไม่รวมถึงปัญหาและอุปสรรคในการบรรเลงพร้อมกับการอ่านโน้ตโดยครูให้ข้อเสนอแนะในการฝึกซ้อมเพื่อครั้งหน้าทำการทดสอบทักษะการอ่านโน้ต (แบบทดสอบทักษะ หลังเรียน) ของนักเรียนโดยใช้ แบบประเมินทักษะการอ่านโน้ตฉบับล้น ตามแนวทางการสอนแบบย้อนกลับ สำหรับนักเรียนแซกโซโฟน วิทยาลัยนาฏศิลป์

สื่อการจัดการเรียนรู้

สื่อการสอนเสริมทักษะการอ่านโน้ตฉบับล้นตามแนวทางการสอนแบบย้อนกลับ สำหรับนักเรียนแซกโซโฟน วิทยาลัยนาฏศิลป์ (แบบฝึกกิจกรรมที่ 1 , แบบฝึกกิจกรรมที่ 2)

ภาระงาน/ชิ้นงาน แบบฝึกเสริมทักษะการอ่านโน้ตฉบับล้นตามแนวทางการสอนแบบย้อนกลับ สำหรับนักเรียนแซกโซโฟน วิทยาลัยนาฏศิลป์ (แบบฝึกกิจกรรมที่ 1,แบบฝึกกิจกรรมที่ 2)

ภาระงาน/ชิ้นงานที่สอดคล้องกับแนวการสอนแบบย้อนกลับ

1. การปฏิบัติการอ่านโน้ตฉบับล้นโดยใช้รูปแบบค่าโน้ตที่มีความซับซ้อนโดยการร้องโน้ต ตบ จังหวะ และการปฏิบัติบนแซกโซโฟน (แบบฝึกกิจกรรมที่ 1)
2. การปฏิบัติเครื่องมือแซกโซโฟนในรูปแบบ ค่าโน้ตตัวดำ เข็ม 1 ชั้น และเข็ม 2 ชั้น ที่มีความซับซ้อนมากขึ้น ในอัตราจังหวะ 4/4 (แบบฝึกกิจกรรมที่ 2)

การวัดและประเมินผล การปฏิบัติแซกโซโฟนเบื้องต้นร้องบันไดเสียง การควบคุมคุณภาพเสียงและ
การอ่านสัญลักษณ์โน้ตดนตรีสากล

เกณฑ์การให้คะแนน

คะแนน 15 – 20	หมายถึง ดี
คะแนน 8 - 14	หมายถึง ปานกลาง
คะแนน 0 - 7	หมายถึง ควรปรับปรุง

เกณฑ์ประเมินทักษะ ก่อน - หลังเรียน

รายการประเมิน	ระดับคะแนน				
	5 (ดีมาก)	4 (ดี)	3 (ปานกลาง)	2 (พอใช้)	1 (ควรปรับปรุง)
1.ความถูกต้องในการอ่านระดับเสียงและการอ่านจังหวะ	- ปฏิบัติเสียงตามโน้ตในแบบทดสอบและเครื่องหมายแปลงเสียงและค่าโน้ตต่าง ๆ ได้ถูกต้อง	- ปฏิบัติเสียงตามโน้ตในแบบทดสอบและเครื่องหมายแปลงเสียง และค่าโน้ตต่าง ๆ ได้ผิดไม่เกิน 4 จุดของแบบทดสอบ	- ปฏิบัติเสียงตามโน้ตในแบบทดสอบและเครื่องหมายแปลงเสียงและค่าโน้ตต่าง ๆ ได้ผิดไม่เกิน 6 จุดของแบบทดสอบ	ปฏิบัติเสียงตามโน้ตในแบบทดสอบและเครื่องหมายแปลงเสียงและค่าโน้ตต่าง ๆ ได้ผิดไม่เกิน 8 จุดของแบบทดสอบ	- ปฏิบัติเสียงตามโน้ตในแบบทดสอบและเครื่องหมายแปลงเสียง และค่าโน้ตต่าง ๆ มี การบรรเลงติดขัดมากกว่า 10 จุดขึ้นไป
3.ความแม่นยำในการกวาดสายตาเพื่ออ่านโน้ต	สามารถบรรเลงได้ได้ทันทีและถูกต้องครบถ้วนทั้งแบบทดสอบ	สามารถบรรเลงได้ภายใน 2 นาทีเมื่อเห็นแบบทดสอบและถูกต้องครบถ้วนทั้งแบบทดสอบ	สามารถบรรเลงได้ภายใน 3 นาทีเมื่อเห็นแบบทดสอบแต่บรรเลงติดขัดไม่เกิน 2 ครั้ง	สามารถบรรเลงได้ภายใน 4 นาทีเมื่อเห็นแบบทดสอบแต่บรรเลงติดขัดไม่เกิน 4 ครั้ง	ใช้เวลาในการกวาดสายตานานเกิน 5 นาทีเมื่อเห็นแบบทดสอบแต่บรรเลงติดขัดไม่เกิน 5 ครั้ง
3.ความชำนาญในควบคุมเครื่องและนิ้ว	สามารถควบคุมเครื่องและนิ้วของตนเองได้ถูกต้องเหมาะสม ของแบบทดสอบ	ควบคุมเครื่องและนิ้วของตนเองได้ถูกต้องเหมาะสม ผิดพลาดไม่เกิน 20 % ของแบบทดสอบ	ควบคุมเครื่องและนิ้วของตนเองได้ถูกต้องเหมาะสม ผิดพลาดไม่เกิน 30 % ของแบบทดสอบ	ควบคุมเครื่องและนิ้วของตนเองได้ถูกต้องเหมาะสม ผิดพลาดไม่เกิน 40 % ของแบบทดสอบ	ถควบคุมเครื่องและนิ้วของตนเองได้ถูกต้องเหมาะสม 50 % ของแบบทดสอบ
4.คุณภาพเสียงมี ความชัดเจน	- สามารถควบคุมหัวเสียงทาง เสียงนิ่งและเต็มตลอดแบบทดสอบ	- ควบคุมหัวเสียงทาง เสียง นิ่งและเต็ม ผิดพลาดไม่เกิน 20 % ของแบบทดสอบ	- ควบคุมหัวเสียงทาง เสียงนิ่งและเต็ม ผิดพลาดไม่เกิน 30 % ของแบบทดสอบ	- ควบคุมหัวเสียงทาง เสียงนิ่งและเต็ม ผิดพลาดไม่เกิน 40 % ของแบบทดสอบ	- ควบคุมหัวเสียงทาง เสียงนิ่งและเต็ม ผิดพลาดไม่เกิน 50 % ของแบบทดสอบหรือต่ำกว่า

บันทึกหลังสอน

[illegible]

สื่อการสอนเสริมทักษะการอ่านโน้ตฉบับพลัน
ตามแนวทางการสอนแบบย้อนกลับ สำหรับนักเรียนแซกโซโฟน
วิทยาลัยนาฏศิลป์

แบบฝึกทักษะอ่านโน้ตฉบับพล้น

สำหรับนักเรียนแซกโซโฟน วิทยาลัยนาฏศิลป์

นางสาวอรรพรียา วิริโยธิน

Preface

คำนำ

เอกสารประกอบการสอนเสริมทักษะการอ่านโน้ตจับพล้นตามแนวทางการสอนแบบย้อนกลับสำหรับนักเรียนแซกโซโฟน วิทยาลัยนาฏศิลป์ เป็นองค์ประกอบหนึ่งที่ใช้ร่วมกับ แผนการจัดกิจกรรมเสริมทักษะการอ่านโน้ตจับพล้น ตามแนวทางการสอนแบบย้อนกลับสำหรับนักเรียนแซกโซโฟน วิทยาลัยนาฏศิลป์ ซึ่งมีวิธีการใช้ตามเนื้อหาในแต่ละ และแผนการจัดกิจกรรมไล่ไปเป็นลำดับ โดยเนื้อหาเป็นการแยกส่วนองค์ความรู้ เกี่ยวกับการเสริมสร้างทักษะอ่านโน้ตจับพล้นเพื่อปฏิบัติบนแซกโซโฟน แยกออกเป็น 3 ส่วน คือ การคำโน้ต การอ่านระดับเสียง และทักษะการปฏิบัติ แซกโซโฟนทั้งยังมี ดนตรีประกอบ 3 รูปแบบ คือ รูปแบบที่ 1 ประกอบด้วย เสียงแซกโซโฟนและอุปกรณ์ควบคุมจังหวะ (metronome) และเสียงประกอบ รูปแบบที่ 2 ประกอบด้วยอุปกรณ์ควบคุมจังหวะ (metronome) และเสียงประกอบ รูปแบบที่ 3 คือ เสียงประกอบอย่างเดียว เพื่อให้ผู้ฝึกได้นำไปฝึกซ้อมได้ด้วยตนเอง ทั้งยังเสริมสร้างการฟังอีกด้วย

ผู้เรียบเรียงหวังเป็นอย่างยิ่งว่าเอกสารประกอบการสอนเสริมทักษะการอ่านโน้ตจับพล้น ตามแนวทางการสอนแบบย้อนกลับ สำหรับนักเรียนแซกโซโฟน วิทยาลัยนาฏศิลป์ เล่มนี้จะมีประโยชน์ต่อนักเรียน ครูอาจารย์ และบุคคลทั่วไป หากมีข้อผิดพลาดประการใด ขออภัยไว้ ณ ที่นี้

Contents

สารบัญ

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1.....	1
กิจกรรมที่ 1	2
กิจกรรมที่ 2	4
กิจกรรมที่ 3	5
การบ้าน	7
แบบทดสอบ	11
เกณฑ์ประเมิน	12

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2	13
กิจกรรมที่ 1	14
กิจกรรมที่ 2	17
กิจกรรมที่ 3	20
การบ้าน	23
แบบทดสอบ	27
เกณฑ์ประเมิน	28

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3	29
กิจกรรมที่ 1	30
กิจกรรมที่ 2	32
แบบทดสอบ	36
เกณฑ์ประเมิน	37
บรรณานุกรม	38

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1

เนื้อหา / แนวทางการฝึกซ้อม

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 : คำโน้ต ระดับเสียงและวิธีการปฏิบัติบนแซกโซโฟน

จุดประสงค์ : นักเรียนสามารถปฏิบัติแซกโซโฟนตามสัญลักษณ์โน้ตดนตรีสากลได้

เนื้อหา : 1. เรื่องคำโน้ต ตัวกลม ตัวขาว ตัวดำ ตัวเข็บบิต 1 ชั้น
 2. เครื่องหมายกำหนดจังหวะแบบปกติ (Simple Time) 4/4
 3. การอ่านคำโน้ตโดยการตบจังหวะ
 4. สรีระท่านั่งและการวางนิ้วในการบรรเลงแซกโซโฟน การหายใจ การใช้ลม
 5. บันไดเสียง G major D Major F Major และ Bb Major
 6. อ่านโน้ตและบรรเลงบนแซกโซโฟนจากแบบฝึก

แนวทางการฝึกซ้อม : 1. ปฏิบัติตามคำชี้แจงในแต่ละกิจกรรม
 2. สังเกตตนเองศึกษาปัญหาในแต่ละด้านเพื่อนำมาหาแนวทางในการแก้ปัญหาที่เหมาะสม
 3. ทุกกิจกรรมควรฝึกซ้อมร่วมกับอุปกรณ์ควบคุมจังหวะ (metronome)

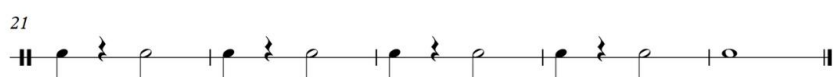
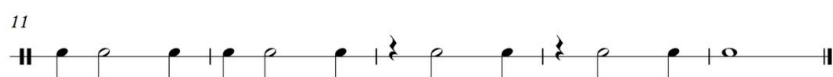
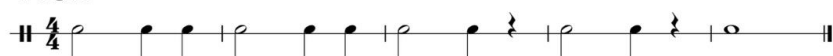
แบบฝึกกิจกรรมที่ 1

คำชี้แจง : 1. ปฏิบัติโน้ตโดยการตบมือให้ถูกต้อง

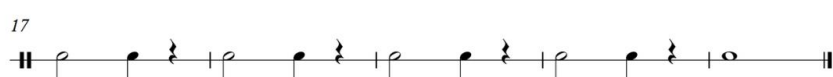
2. ย้ำทำเป็นจังหวะหลักตามอุปกรณ์ควบคุมจังหวะ (metronome)

โดยใช้ความเร็วตั้งแต่ 60-80

No.1

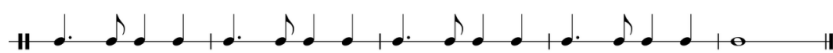

No.2

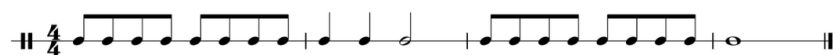

แบบฝึกหัดกิจกรรมที่ 1

No.3

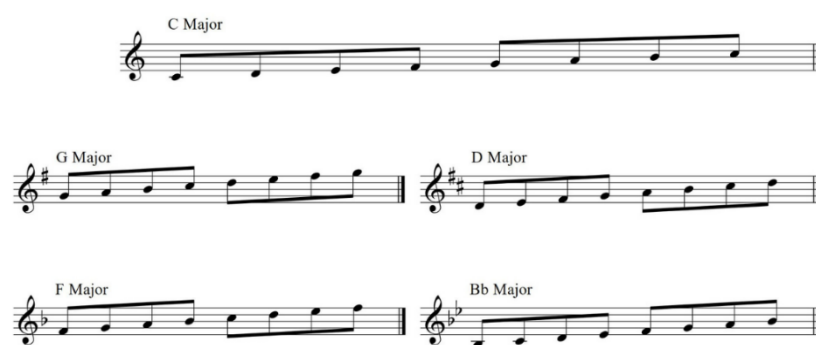
No.4

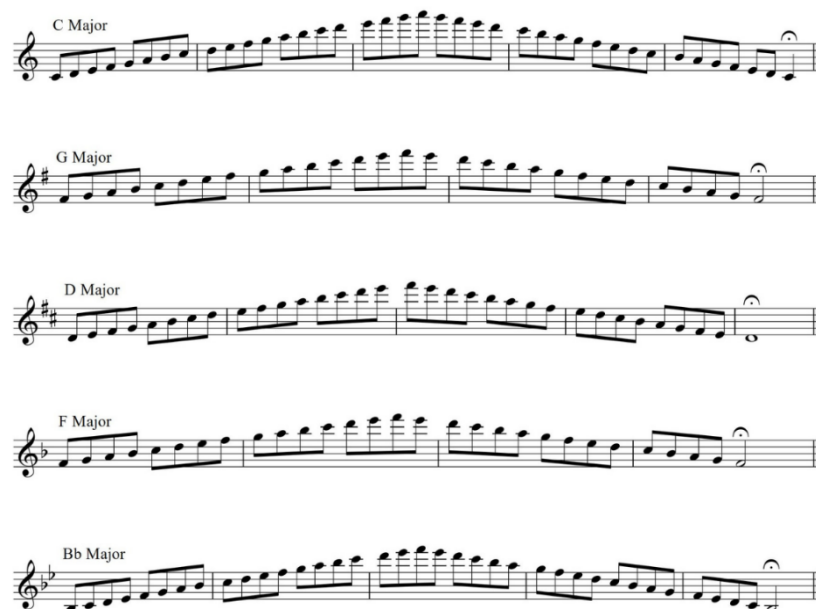
แบบฝึกหัดที่ 2

คำชี้แจง : 1. จงปฏิบัติแซกโซโฟนบนบันไดเสียงดังต่อไปนี้ โดยใช้คาน้ำโน้ต ตัวกลม ตัวขาว ตัวดำ และเข็บบิต 1 ชั้น โดยใช้อุปกรณ์ควบคุมจังหวะ (metronome) บนความเร็ว 60-80 Bpm.

One Octave Scale

Full Range Scale

แบบฝึกกิจกรรมที่ 3

คำชี้แจง : 1. จงปฏิบัติโน้ตโดยการบรรเลงบนแซกโซโฟนให้ถูกต้อง
2. สแกนคิวอาร์โค้ดเพื่อฝึกซ้อมร่วมกับดนตรีประกอบ

No.1

No.2

No.3

ข้อ 1

ข้อ 2

ข้อ 3

แบบฝึกกิจกรรมที่ 3

No.4

No.5

ข้อ 4

ข้อ 5

การบ้าน

คำชี้แจง : 1. จงปฏิบัติโน้ตโดยการบรรเลงบนแซกโซโฟนให้ถูกต้อง
2. สแกนคิวอาร์โค้ดเพื่อฝึกซ้อมร่วมกับดนตรีประกอบ

No.1

No.2

ข้อ 1

ข้อ 2

การบ้าน

No.5

ข้อ 5

การบ้าน

10

คำชี้แจง : 1. จงปฏิบัติโน้ตบนแซกโซโฟนให้ถูกต้อง โดยใช้อุปกรณ์ควบคุมจังหวะ (metronome) บนความเร็ว 60-80 Bpm.

No.6

1.

2.

3.

4.

5.

6.

7.

8.

9.

10.

11.

แบบทดสอบระหว่างเรียนท้ายแผน 1

แบบประเมินทักษะระหว่างเรียนท้ายแผน 1

12

รายการประเมิน	5 (ดีมาก)	4 (ดี)	3 (ปานกลาง)	2 (พอใช้)	1 (ควรปรับปรุง)
1.บันไดเสียง G D F และ Bb Major	ปฏิบัติบันไดเสียง ได้ถูกต้อง สมบูรณ์ ทุกบันไดเสียง	ปฏิบัติบันไดเสียง ได้ถูกต้อง สมบูรณ์ 3 บันไดเสียง	ปฏิบัติบันไดเสียง ได้ถูกต้อง สมบูรณ์ 2 บันไดเสียง	ปฏิบัติบันไดเสียง ได้ถูกต้อง สมบูรณ์ 1 บันไดเสียง	ปฏิบัติบันไดเสียง ได้แต่ ไม่สมบูรณ์
2สัญลักษณ์โน้ตดนตรี สากล	ปฏิบัติค่าน้ตต่าง ๆ ได้ถูกต้อง สมบูรณ์ของแบบ ทดสอบ	ปฏิบัติค่าน้ต ได้ถูกต้อง ผิดไม่เกิน 4 จุดของแบบทดสอบ	ปฏิบัติค่าน้ต ได้ถูกต้อง ผิดไม่เกิน 6 จุดของแบบทดสอบ	ปฏิบัติค่าน้ต ได้ถูกต้อง ผิดไม่เกิน 8 จุดของแบบทดสอบ	ปฏิบัติค่าน้ต มีการบรรเลงติดขัด มากกว่า 10 จุดและปฏิบัติไม่จบ ของแบบทดสอบ
3.คุณภาพเสียง มีความชัดเจน	- สามารถควบคุม หัวเสียงหาง เสียงนิ่งและเต็ม ตลอดแบบทดสอบ	- ควบคุมหัวเสียง หาง เสียงนิ่งและเต็มผิ พลาดไม่เกิน 20 % ของแบบทดสอบ	- ควบคุมหัวเสียง หาง เสียงนิ่งและเต็มผิ พลาดไม่เกิน 30 % ของแบบ ทดสอบ	- ควบคุมหัวเสียง หาง เสียงนิ่งและเต็มผิ พลาดไม่เกิน 40 % ของแบบทดสอบ	- ควบคุมหัวเสียง หาง เสียงนิ่งและเต็มผิ พลาดไม่เกิน 50 % ของแบบ ทดสอบหรือต่ำกว่า
4. การวางนิ้วและสรีระ ในการบรรเลง	- จัดวางนิ้วได้อย่าง เหมาะสม - ยกนิ้วไม่สูงเกิน ขณะบรรเลง - จัดท่าทางการ บรรเลงเหมาะสม ตลอดการบรรเลง	ควบคุมเครื่องและ นิ้วของตนเองได้ถูก ต้อง เหมาะสม ผิดพลาด ไม่เกิน 20 % ของ แบบทดสอบ	ควบคุมเครื่องและ นิ้วของตนเองได้ถูก ต้อง เหมาะสม ผิดพลาด ไม่เกิน 30 % ของ แบบทดสอบ	ควบคุมเครื่องและ นิ้วของตนเองได้ถูก ต้อง เหมาะสม ผิดพลาด ไม่เกิน 40 % ของ แบบทดสอบ	ควบคุมเครื่องและ นิ้วของตนเองได้ถูก ต้อง เหมาะสม 50 % ของแบบทดสอบ

➤ แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2

คำชี้แจง / แนวทางการฝึกซ้อม

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 : หลักการอ่านโน้ตให้ถูกต้องและรวดเร็ว

จุดประสงค์ : นักเรียนสามารถปฏิบัติแซกโซโฟนตามสัญลักษณ์โน้ตดนตรีสากลได้อย่างถูกต้องและรวดเร็วได้

เนื้อหา : 1. เทคนิคการควบคุมเครื่องดนตรี
2. การฝึกอ่านระดับเสียงและค่าโน้ต
3. อ่านโน้ตและบรรเลงบนแซกโซโฟนจากแบบฝึก
4. เทคนิคการอ่านโน้ตจับพลัน (การกวาดสายตา, การเคลื่อนไหวของดวงตา)

แนวทางการฝึกซ้อม : 1. ปฏิบัติตามคำชี้แจงในแต่ละกิจกรรม
2. สังเกตตนเองศึกษาปัญหาในแต่ละด้านเพื่อนำมาหาแนวทางในการแก้ปัญหาที่เหมาะสม
3. ทุกกิจกรรมควรฝึกซ้อมร่วมกับอุปกรณ์ควบคุมจังหวะ (metronome)

แบบฝึกกิจกรรมที่ 1

คำชี้แจง : 1. ปฏิบัติโน้ตโดยการตบมือให้ถูกต้อง
2. ย้ำทำเป็นจังหวะหลักตามอุปกรณ์ควบคุมจังหวะ (metronome)
โดยใช้ความเร็วตั้งแต่ 60-70 Bpm.

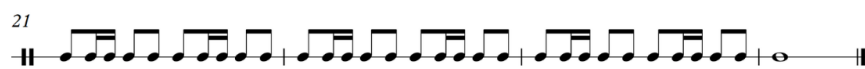
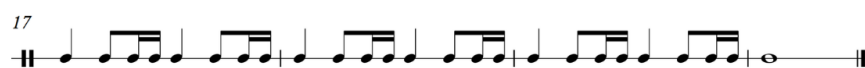
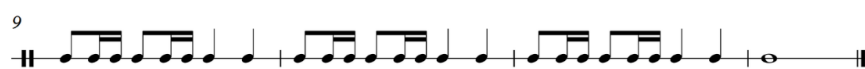
No.1

The exercise is written in 4/4 time and consists of 38 measures. The notation is as follows:

- Measure 1: Four eighth notes (quarter rest).
- Measure 2: Four eighth notes (quarter rest).
- Measure 3: Four eighth notes (quarter rest).
- Measure 4: Quarter rest.
- Measure 5: Quarter rest.
- Measure 6: Four eighth notes (quarter rest).
- Measure 7: Four eighth notes (quarter rest).
- Measure 8: Four eighth notes (quarter rest).
- Measure 9: Four eighth notes (quarter rest).
- Measure 10: Quarter rest.
- Measure 11: Quarter rest.
- Measure 12: Four eighth notes (quarter rest).
- Measure 13: Four eighth notes (quarter rest).
- Measure 14: Four eighth notes (quarter rest).
- Measure 15: Four eighth notes (quarter rest).
- Measure 16: Quarter rest.
- Measure 17: Quarter rest.
- Measure 18: Four eighth notes (quarter rest).
- Measure 19: Four eighth notes (quarter rest).
- Measure 20: Four eighth notes (quarter rest).
- Measure 21: Four eighth notes (quarter rest).
- Measure 22: Quarter rest.
- Measure 23: Quarter rest.
- Measure 24: Four eighth notes (quarter rest).
- Measure 25: Four eighth notes (quarter rest).
- Measure 26: Four eighth notes (quarter rest).
- Measure 27: Four eighth notes (quarter rest).
- Measure 28: Quarter rest.
- Measure 29: Quarter rest.
- Measure 30: Four eighth notes (quarter rest).
- Measure 31: Four eighth notes (quarter rest).
- Measure 32: Four eighth notes (quarter rest).
- Measure 33: Four eighth notes (quarter rest).
- Measure 34: Quarter rest.
- Measure 35: Quarter rest.
- Measure 36: Four eighth notes (quarter rest).
- Measure 37: Four eighth notes (quarter rest).
- Measure 38: Quarter rest.

แบบฝึกกิจกรรมที่ 1

No.2

แบบฝึกทักษะที่ 1

No.3

แบบฝึกกิจกรรมที่ 2

- คำชี้แจง : 1. จงปฏิบัติโน้ตโดยการตบมือให้ถูกต้อง
 2. จงอย่าเฝ้าเป็นจังหวะหลักตามอุปกรณ์ควบคุมจังหวะ (metronome)
 โดยใช้ความเร็วตั้งแต่ 60-80
 3. ร้องโน้ตทั้งคำโน้ตและระดับเสียงให้ถูกต้อง
 4. ปฏิบัติโน้ตบนแซกโซโฟนให้ถูกต้อง พร้อมกับสแกนคิวอาร์โค้ดเพื่อฝึก
 ซ้อมกับดนตรีประกอบ

No.1

No.2

No.3

ข้อ 1

ข้อ 2

ข้อ 3

แบบฝึกกิจกรรมที่ 2

No.4

No.5

ข้อ 4

ข้อ 5

แบบฝึกกิจกรรมที่ 2

No.6

ข้อ 6

แบบฝึกกิจกรรมที่ 3

คำชี้แจง : 1. จงปฏิบัติโน้ตโดยการบรรเลงบนแซกโซโฟนให้ถูกต้อง
2. สแกนคิวอาร์โค้ดเพื่อฝึกซ้อมร่วมกับดนตรีประกอบ

No.1

No.2

ข้อ 1

ข้อ 2

แบบฝึกกิจกรรมที่ 3

No.3

ข้อ 3

แบบฝึกกิจกรรมที่ 3

No.4

No.5

No.6

ข้อ 4

ข้อ 5

ข้อ 6

การบ้าน

คำชี้แจง : 1. จงปฏิบัติโน้ตโดยการบรรเลงบนแซกโซโฟนให้ถูกต้อง
2. สแกนคิวอาร์โค้ดเพื่อฝึกซ้อมร่วมกับดนตรีประกอบ

No.1

No.2

ข้อ 1

ข้อ 2

การบ้าน

No.3

No.4

ข้อ 3

ข้อ 4

การบ้าน

25

คำชี้แจง : 1. จงปฏิบัติโน้ตให้ถูกต้องบนแซกโซโฟนให้ถูกต้อง โดยใช้อุปกรณ์ควบคุมจังหวะ (metronome) บนความเร็ว 60-70 Bpm.

No.5

33.

34.

35.

36.

37.

38.

การบ้าน

No.6

48.

49.

50.

51.

52.

แบบทดสอบระหว่างเรียนท้ายแผน 2

5

9

13

17

21

23

แบบประเมินทักษะระหว่างเรียนท้ายแผน 2

28

รายการประเมิน	5 (ดีมาก)	4 (ดี)	3 (ปานกลาง)	2 (พอใช้)	1 (ควรปรับปรุง)
1. ความถูกต้องในการอ่านระดับเสียง	ปฏิบัติเสียงตามโน้ตในแบบทดสอบและเครื่องหมายแปลงเสียง ได้ถูกต้อง	ปฏิบัติเสียงตามโน้ตในแบบทดสอบและเครื่องหมายแปลงเสียงได้ผิดไม่เกิน 4 จุดของทุกกิจกรรม	ปฏิบัติเสียงตามโน้ตในแบบทดสอบและเครื่องหมายแปลงเสียงได้ผิดไม่เกิน 6 จุดของทุกกิจกรรม	ปฏิบัติเสียงตามโน้ตในแบบทดสอบและเครื่องหมายแปลงเสียงได้ผิดไม่เกิน 8 จุดของทุกกิจกรรม	ปฏิบัติเสียงตามโน้ตในแบบทดสอบและเครื่องหมายแปลงเสียง มีการบรรเลงติดขัดมากกว่า 10 จุดขึ้นไป
2. ความถูกต้องในการอ่านคำโน้ต	ปฏิบัติคำโน้ต เข็บ 2 ชั้น เข็บ 1 ชั้น ตัวดำ และตัวดำประจุดตัวขาว ได้ถูกต้อง	ปฏิบัติคำโน้ต เข็บ 2 ชั้น เข็บ 1 ชั้น ตัวดำ และตัวดำประจุด ตัวขาว ได้ถูกต้อง ผิดไม่เกิน 4 จุดของแบบทดสอบ	ปฏิบัติคำโน้ตเข็บ 2 ชั้น เข็บ 1 ชั้น ตัวดำ และตัวดำประจุด ตัวขาว ได้ถูกต้อง ผิดไม่เกิน 6 จุดของแบบทดสอบ	ปฏิบัติคำโน้ต เข็บ 2 ชั้น เข็บ 1 ชั้น ตัวดำ ตัวขาว ได้ถูกต้อง ผิดไม่เกิน 8 จุดของแบบทดสอบ	ปฏิบัติคำโน้ต เข็บ 2 ชั้น เข็บ 1 ชั้น ตัวดำตัวขาว ได้ มีการบรรเลงติดขัดมากกว่า 10 จุดขึ้นไป
3. ความแม่นยำในการกวาดสายตาเพื่ออ่านโน้ต	สามารถบรรเลงได้ทันทีและถูกต้องครบถ้วนทั้งแบบทดสอบ	สามารถบรรเลงได้ภายใน 2 นาทีเมื่อเห็นแบบทดสอบและถูกต้องครบถ้วนทั้งแบบทดสอบ	สามารถบรรเลงได้ภายใน 3 นาทีเมื่อเห็นแบบทดสอบแต่บรรเลงติดขัดไม่เกิน 2 ครั้ง	สามารถบรรเลงได้ภายใน 4 นาทีเมื่อเห็นแบบทดสอบแต่บรรเลงติดขัดไม่เกิน 4 ครั้ง	ใช้เวลาในการกวาดสายตานานเกิน 5 นาทีเมื่อเห็นแบบทดสอบแต่บรรเลงติดขัดไม่เกิน 5 ครั้ง
4. คุณภาพเสียง มีความชัดเจน	สามารถควบคุมหัวเสียงหางเสียงนิ่งและเต็มตลอดแบบทดสอบ	ควบคุมหัวเสียงหางเสียงนิ่งและเต็มผิดพลาดไม่เกิน 20 % ของแบบทดสอบ	ควบคุมหัวเสียงหางเสียงนิ่งและเต็มผิดพลาดไม่เกิน 30 % ของแบบทดสอบ	- ควบคุมหัวเสียงหางเสียงนิ่งและเต็มผิดพลาดไม่เกิน 40 % ของแบบทดสอบ	- ควบคุมหัวเสียงหางเสียงนิ่งและเต็มผิดพลาดไม่เกิน 50 % ของแบบทดสอบหรือต่ำกว่า

➤ แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3

เนื้อหา / แนวทางการฝึกซ้อม

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 : การอ่านโน้ตดับพลันเพื่อการปฏิบัติบนแซกโซโฟน

จุดประสงค์ : นักเรียนสามารถปฏิบัติแซกโซโฟนโดยใช้ทักษะการอ่านโน้ตดับพลันได้

เนื้อหา : 1. อ่านโน้ตและบรรเลงบนแซกโซโฟน จากแบบฝึก
2. การประยุกต์ใช้เทคนิคการอ่านโน้ตดับพลันให้เกิดความชำนาญ (การกวาดสายตา, การเคลื่อนไหวของดวงตา)

แนวทางการฝึกซ้อม : 1. ปฏิบัติตามคำชี้แจงในแต่ละกิจกรรม
2. สังเกตตนเองศึกษาปัญหาในแต่ละด้านเพื่อนำมาหาแนวทางในการแก้ปัญหาที่เหมาะสม
3. ทุกกิจกรรมควรฝึกซ้อมร่วมกับอุปกรณ์ควบคุมจังหวะ (metronome)

แบบฝึกกิจกรรมที่ 1

คำชี้แจง : 1. จงปฏิบัติโน้ตโดยการตบมือให้ถูกต้อง
2. จงย้ำเท้าเป็นจังหวะหลักตามอุปกรณ์ควมคุมจังหวะ (metronome)
โดยใช้ความเร็วตั้งแต่ 60-80
3. ร้องโน้ตทั้งคำโน้ตและระดับเสียงให้ถูกต้อง
4. ปฏิบัติโน้ตบนแซกโซโฟนให้ถูกต้องพร้อมกับสแกน คิวอาร์โค้ดเพื่อ
ฝึกซ้อมกับดนตรีประกอบ

No.1

No.2

ข้อ 1

ข้อ 2

แบบฝึกกิจกรรมที่ 1

No.3

No.4

ข้อ 3

ข้อ 4

แบบฝึกหัดที่ 2

คำชี้แจง : 1. จงปฏิบัติโน้ตโดยการบรรเลงบนแซกโซโฟนให้ถูกต้อง
2. สแกนคิวอาร์โค้ดเพื่อฝึกซ้อมร่วมกับดนตรีประกอบ

No.1

ข้อ 1

แบบฝึกกิจกรรมที่ 2

No.2

No.3

ข้อ 2

ข้อ 3

แบบฝึกกิจกรรมที่ 2

No.4

ข้อ 4

แบบฝึกกิจกรรมที่ 2

No.5

4. Moderato

ข้อ 5

แบบทดสอบ

แบบประเมินหลังเรียน

รายการประเมิน	5 (ดีมาก)	4 (ดี)	3 (ปานกลาง)	2 (พอใช้)	1 (ควรปรับปรุง)
1.ความถูกต้องในการอ่านระดับเสียงและการอ่านจังหวะ	ปฏิบัติตามโน้ตในแบบทดสอบและเครื่องหมายแปลงเสียงและคำโน้ตได้ถูกต้อง	ปฏิบัติตามโน้ตในกิจกรรมและเครื่องหมายแปลงเสียงและคำโน้ตได้ผิดไม่เกิน 4 จุดของแบบทดสอบ	ปฏิบัติตามโน้ตในกิจกรรมและ เครื่องหมายแปลงเสียงและคำโน้ตต่างๆ ได้ผิดไม่เกิน 6 จุดของแบบทดสอบ	ปฏิบัติตามโน้ตในกิจกรรมและเครื่องหมายแปลงเสียงและคำโน้ตต่างๆ ได้ผิดไม่เกิน 8 จุดของแบบทดสอบ	ปฏิบัติตามโน้ตในกิจกรรมและ เครื่องหมายแปลงเสียงและคำโน้ตต่างๆ มีการบรรเลงติดขัด มากกว่า 10 จุดขึ้นไป
3.ความแม่นยำในการกวาดสายตาเพื่ออ่านโน้ต	สามารถบรรเลงได้ทันทีและถูกต้องครบถ้วนทั้งแบบทดสอบ	สามารถบรรเลงได้ภายใน 2 นาทีเมื่อเห็นแบบทดสอบและถูกต้องครบถ้วนทั้งแบบทดสอบ	สามารถบรรเลงได้ภายใน 3 นาทีเมื่อเห็นแบบทดสอบแต่บรรเลงติดขัดไม่เกิน 2 ครั้ง	สามารถบรรเลงได้ภายใน 4 นาทีเมื่อเห็นแบบทดสอบแต่บรรเลงติดขัดไม่เกิน 4 ครั้ง	ใช้เวลาในการกวาดสายตานานเกิน 5 นาทีเมื่อเห็นแบบทดสอบแต่บรรเลงติดขัดไม่เกิน 5 ครั้ง
3.ความชำนาญในควบคุมเครื่องและนิ้ว	สามารถควบคุมเครื่องและนิ้วของตนเองได้ถูกต้อง ต้องเหมาะสม ของแบบทดสอบ	ควบคุมเครื่องและนิ้วของตนเองได้ถูกต้องเหมาะสม ผิดพลาดไม่เกิน 20 % ของแบบทดสอบ	ควบคุมเครื่องและนิ้วของตนเองได้ถูกต้องเหมาะสม ผิดพลาดไม่เกิน 30 % ของแบบทดสอบ	ควบคุมเครื่องและนิ้วของตนเองได้ถูกต้องเหมาะสม ผิดพลาดไม่เกิน 40 % ของแบบทดสอบ	ถควบคุมเครื่องและนิ้วของตนเองได้ถูกต้องเหมาะสม 50 % ของแบบทดสอบ
4.คุณภาพเสียงมีระดับชัดเจน	- สามารถควบคุมหัวเสียงทางเสียงนิ่งและเต็มตลอดแบบทดสอบ	- ควบคุมหัวเสียงทางเสียงนิ่งและเต็มผิดพลาดไม่เกิน 20 % ของแบบทดสอบ	- ควบคุมหัวเสียงทางเสียงนิ่งและเต็มผิดพลาดไม่เกิน 30 % ของแบบทดสอบ	- ควบคุมหัวเสียงทางเสียงนิ่งและเต็มผิดพลาดไม่เกิน 40 % ของแบบทดสอบ	- ควบคุมหัวเสียงทางเสียงนิ่งและเต็มผิดพลาดไม่เกิน 50 % ของแบบทดสอบหรือต่ำกว่า

បទបញ្ជាប្រតិបត្តិ

Bruce Pearson. (1995). **Standard of Excellence Book 1 - Alto Saxophone.**
Neil A. Kjos Music Company

Jean-Marie Londeix. (1961). **Tablature Des Doigtes Compares Des Notes
Suraigues - Saxophone Alto.** Alphonse Leduc.

Frederick Jacobs.(2005). **Learn to Play Saxophone! Book 1.** Alfred Music

Larry Teal. (1963). **The art of saxophone playing.** Miami ,Florida : Summy-Birechard
Inc.

Paul Deville. (1906). **Universal Method For Saxophone.** Carl Fischer: NewYork.

R.M. Endresen (1936). **Supplementary Studies For Saxophone.** Rubank Publications

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ - ชื่อสกุล	นางสาวอรปรียา วิริโยธิน
วัน เดือน ปีเกิด	19 พฤศจิกายน 2538
ที่อยู่ปัจจุบัน	9 เพชรเกษม 79 แยก 13 เขตหนองแขม แขวงหนองค้างพลู กรุงเทพฯ 10160
ที่ทำงานปัจจุบัน	วิทยาลัยนาฏศิลป์พัทลุง 150 ตำบล ควนมะพร้าว อำเภอเมืองพัทลุง พัทลุง 93000
ประวัติการศึกษา	พ.ศ. 2561 ศศ.บ (ดนตรีตะวันตก) มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ พ.ศ. 2563 ป.บัณฑิต (วิชาชีพครู) สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์